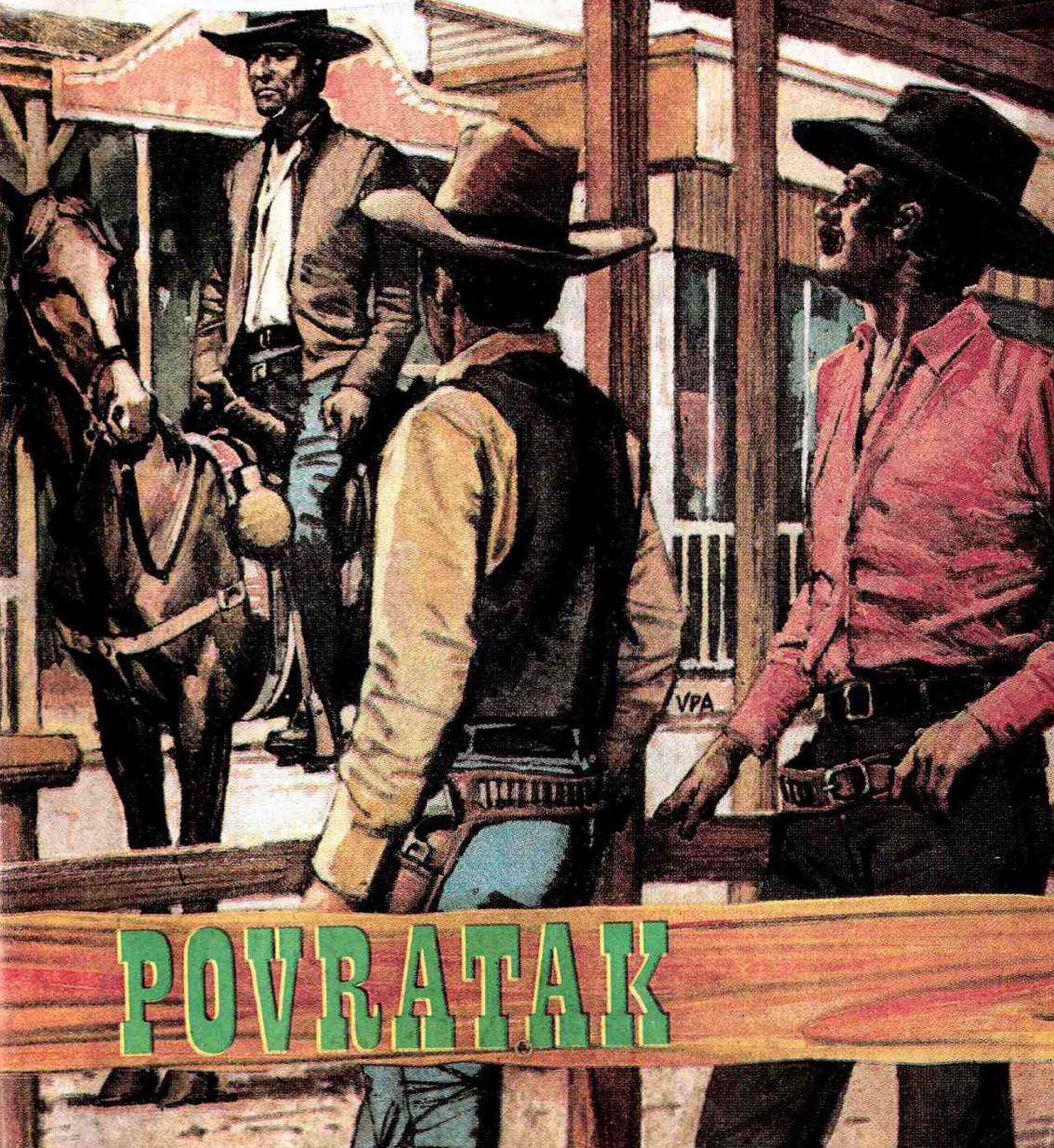

NOVA SERIJA

LASO

CIJENA 3 DIN BROJ 50

POVRATAK

PETE HANGSTER:

POVRATAK

»Laso« Nova serija 1974.

Preveo: Marko Lijović

»Laso« — Izdavač OOUR izdavačke djelatnosti »Vjesnik«, Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Glavni i odgovorni urednik: Borivoj Jurković, —
Tisak: OOUR novinsko-revijalna štamparija i OOUR TMG »Vjesnik«, Zagreb, Ljubice Gerovac 1 — Zagreb 1974.

Copyright (sva prava za Jugoslaviju): VJESNIKOVA PRESS AGENCIJA, Zagreb

Cijena 3 d. Za inozemstvo: DM 1,40; ASCH 8; SFRS 1,60; HFL 1,30

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 2935/2 — 1973 od 28. XI 1973.

I

Jess Danton je bio visok i mršav muškarac, koščata lica. Čeličnosive oči bile su u nesvakidašnjoj suprotnosti s njegovom tamnosmeđom puti, a predugačak savijen nos stršio je poput orlova kljuna.

Na bokovima su mu visjela dva teška kolta, kojih su tamne orahove drške stršale u stranu. Njegova je odjeća bila crna, ali je sada, nakon dugog jahanja, posivjela od prašine. Ispod crnog stetsona izvirivalo je nekoliko svijetlih uvojaka.

Kratkim trzajem uzda zaustavi Jess Danton konja i pogleda prema gradu, udaljenom još dvije milje. Old Fellow... tako se zva'o vranac... nevoljko strese glavom i snažno frknu. Bio je umoran, a fina, svijetla prašina New Mexica svrbjela ga je u svilenkastoj dlaci, kao da njo-me šeće horda mrava.

Sunce je bilo gotovo okomito nad krajolikom. Treptavi veo vrućine zamaglio je obzorje, a kipteća vrućina činila je svaki pokret bolnim.

Grad kao da je bio i umro. Roswell, gradić na padinama Sacramenta u New Mexicu, istočno od njega

tekao je Rio Pecos, a na drugoj obali počinjali su zastrašujući Llanosi.

Roswell, Jessov rodni grad.

Preko njegovih tankih usana preletio je gorak osmijeh.

— No, stari druže, evo nas najzad — reče svom konju.

Kao i mnogi muškarci, koji su često tumarali sami, i Jess je razgovarao sa svojim četvoronožnim drugom. Old Fellow je, čini se, razumio gospodara i lijeno kimnuo glavom.

Jess Danton nije bio u Roswellu već deset godina. Prilikom jednog prepada Indijanci su mu ubili oca i majku, a Jessa je prihvatila jedna postarija žena, Cora Stevens, koja ga je pokušala odgojiti prema vrlo strogim načelima. Naumila je da Jess studira i postane »velik« čovjek.

Međutim, on bi radije jahao pašnjacima, s kaubojima ranča »Četvorokut«. Ranč je pripadao tada već postarijem Clayu Fisheru koji je svojim posjedom gospodario strogo, ali pravedno. Sjedokosi, visok starac bio je mladićev uzor, i kad

mu je jednoga dana rekao: »Muškarac mora poći putem koji smatra ispravnim« Jess nije dugo dvoumio.

U Core Stevens ukrao je dva koluta njenog pokojnog muža i odjahao iz rodnoga grada. Bilo mu je tada samo sedamnaest godina. Nakon dvije godine o Jessu Dantonu već su svi govorili.

Lutajući stigao je u Winslow, gradić u Arizoni. Ulice su bile puste. Spuštalo se veče, a iz saluna na donjem kraju glavne ulice prodirali su bijesni krici, prekidani bolnim uzvicima.

Jessa je zanimalo što je posrijedi. Kad je kroz pokretna vrata ušao u salun, krv mu se gotovo sledila u žilama, a gađenje popelo do grla.

Po srijedi velikog slobodnog prostora ispred šanka ležao je starac, a iznad njega stajao tamnokosi bradonja i mahao polupraznom bocom. Jednom je nogom zakoračio nad lice bespomoćnog starca, koji je krvario iz mnogih rana. Osim te dvojice u salunu nije bilo nikoga, čak se i gostioničar povukao.

Bradati se momak derao i vikao poput podivljala dugorogog bika, pa pridošlicu nije ni primjetio.

U Jessu Dantonu nešto prepuknu i on po prvi put u životu osjeti da ga obuzima neka ledena hladnoća. Oči su mu se suzile i potamnjele.

— Dosta! — uskliknu. Ništa više, samo tu jednu jedinu riječ.

Uzdignuta je noga ostala visjeti u zraku. Zakrvavljene oči zurile su u Jessa. Rawdy je lagano vratio nogu na zemlju i prasnuo je u bučni smijeh.

— To je najsmješnije što sam ikada doživio! — Povikao je zatim. — Zar su pozvali dječji vrtić da obuz-

da Jacka Covera? Pođi kući, dječake, prije nego što se razbjесnim i sakrij se pod majčin skut! — Pri tim riječima se slobodnom rukom pljesnu po stegnu.

Jack Cover bio je zlikovac i ubojica za kojim su bile raspisane tjeralice. Međutim, gdje se god pojavio, ljudi su se sakrivali, a ni većina šerifa nije mu se usuđivala suprotstaviti. A sada pred njim stoji nekakav zelembač i želi mu pokvariti zabavu.

— Kukavice! — urlao je. — Ja se zabavljam s muškarcima, a ne sa djecom!

— Povuci, i tako si se predugo zabavljao!

Cover pomisli da nije dobro čuo. Magla alkohola što je poput vela obavijala njegov mozak rasprši se. Zar ga je ovaj zelembač doista izazivao da povuče? Zurio je u Jessovo lice i na njemu primjetio nešto što ga upozori na oprez. Mladićeve su oči čudno sjale. Ali, Cover brzo pokuša odagnati nesigurnost, kao dosadnu muhu, i odloži bocu na najbliži stol.

— Jesam li dobro razumio, zelembaču? Rekao si »povuci«?

— Da, jesi.

Cover je vrebajući promatrao Jessa. Onaj nesigurni osjećaj bio je još uvijek tu.

— Kako se zoveš, zelembaču?

— Jess Danton.

— Hm — promrmlja bandit. To ime još nikada nije čuo. — Slušaj, Dantone — počeo je tiho. — Bilo bi mi žao da te moram ustrijeliti. Nisam još nikada čuo tvoje ime, a i za vrući metak još si premlad.

— Suvviše pričaš.

— Prokletstvo! Ako baš želiš, onda dođi, budalo!

Pri posljednjim riječima desnica mu sijevnu prema revolveru. Međutim, nije ga još ni napola izvukao iz korica, kada mu u susret resko fíjuckne metak.

Osjeti udarac u grudi zaprepasti se kojom li je brzinom taj Danton podigao oružje. Kao žareća strijela bol prodire kroz njegovo tijelo. To je bilo posljednje što je Jack Cover osjetio; bio je mrtav prije nego što je dotaknuo daščani pod.

Po prvi je puta Jess Danton ubio čovjeka. Osjetio je gorki okus i sve mu se zgadilo. Dok je vraćao koltove u korice, sa sviju strana su se počeli okupljati ljudi. Svaki ga je potapšao po ramenu i htio s njim pričati.

Na kraju su Jessu isplatili tisuću dolara nagrade što je bilo raspisano na Covera, živog ili mrtvog.

Još uvijek smeten, odjahao je iz grada. Kad se nakon poduljeg jahanja ulogorio, počeo je razmišljati. Zamišljeno je promatrao dolare. Tako lako se, dakle, može doći do novaca. Potrebno je samo brzo barata ti revolverima. Pred očima mu sine mala dolina u blizini Roswella, gdje je često sjedio i sanjao o vlastitom ranču. E, sada je vidio kako bi mogao zaraditi potrebni novac da ostvari svoj san. Poći će tim putem, iako opasnim. Tragat će za zlikovcima, hvatati ih i ubirati novac.

Međutim, bijaše to put osamljenika. Ljudi su ga se klonili i nitko nije htio s njim prijateljevati. Čak su mu i šerifi otvoreno govorili što misle o lovcima na glave, za novac.

U mnogim se gradovima okušao kao šerif, ali u tom poslu nije mo-

gao dovoljno zaraditi. Jer, prilikom svih pothvata Jess je imao pred očima svoj mali ranč.

Jednom je netko rekao: »Jess Danton je divlji i nemiran poput divljeg pastuha koji usamljen luta od krda do krda. Bori se i tako je neobuzdan kao kakav bronco.«

Od toga dana Jessa prozvaše »Bronco«. Na kaubojskim zabavama i zborovima govorilo se samo o Broncu. Neki su to ime izgovarali s gađenjem i potcjenjivanjem, drugi sa strahom i mržnjom.

Gotovo je deset godina tako živio, a onda je pomislio da ima dovoljno novaca za ranč, pa krenu put Roswella.

Na jednom brežuljku iznad grada zastao je i mislio na kanjon Arrow, travnatu dolinu, u kojoj je bilo i vode. Iznad nje stajala je Siera Blanca Peak, poput usamljena strazara. Tamo će biti njegov ranč!

Nazvat će ga ranč »B«... početnim slovom imena.

Kad je Jess ujahao u Glavnu ulicu, začudio se kad je vidio da se Roswell, u ovih deset godina tek neznatno proširio. Ali, zato je bila uočljiva jedna druga promjena. Gotovo su sve kuće bile nove, ili su bile obnovljene. Otrcani kućerci na južnom kraju grada nestali su, a zamijenile su ih čvrste drvene kuće. Na mjestu gdje je prije stajala kuća udovice Stevens, sada se nalazio salun. Na malom krovíštu iznad trijema nalazio se natpis: »Sheldonov salun«, a ispod toga nešto manjim slovima: »Indian girls show«.

Čini se da je taj Sheldon pame-
tan. Jess se osvrnuo i odjednom
postao sumnjičav. Na suprotnoj
strani ulice otkrio je još dva nat-
pisa: »Sheldonova brijačnica« i
»Sheldonov dućan«. A onda pročitao
Sheldonovo ime gotovo na svim nat-
pisima u Glavnoj ulici i postade
oprezan.

U mnogim je gradovima već vi-
dio na natpisima samo jedno ime, a
gdje god to bilo zločini, nasilje i te-
ror bili su popratna pojava.

Polagano je jahao dalje, do šerifo-
va ureda, usred grada. Uza nj se
protezala velika drvena kuća okru-
žena njegovanim vrtom. Na mjede-
noj ploči uz vrata bilo je napisano:
»Gus Sheldon, mirovni sudac.«

Jess je lagano zazviždukao. Zar
taj Sheldon vlada Roswellom? Što
li na to kaže stari Clay Fisher? Pri-
je je grad živio samo od njegovog
velikog ranča.

Skrenuo je konja na suprotnu
stranu ceste, prema javnoj staji
koja je tu bila i prije deset godina.
Tada je pripadala starom Jeffu Col-
linsu, čije je ime još uvijek pisalo
na rasklimanoj daski iznad ulaznih
vrata.

Kad je Jess sjahao, izašao je u
dvorište starac čije je izborano
lice krasila divlja, razbarušena bra-
da, koja je poput bijeloga oblačka
uokvirivala od viskija crveni nos.

Jeff Collins bio je isto kao i prije
deset godina. Kad ga je ugledao,
Jess se nasmijuljio. Odjednom se
osjećao kao kod kuće.

— Nećete valjda, stranče, u mene
ostaviti konja? — Starac nepovjer-
ljivo žmirne očima, kao da se zbilo
čudo.

— Imate li što protiv? — Jess se
nasmiješi. — Zar ste toliko bogati
da se pod stare dane želite odmara-
ti?

— N... ne, stranče. Samo uđite.
Možete unajmiti cijelu staju. — Col-
lins mu je pokazao unutrašnjost sta-
je. — Dolar na dan. Hrana prvoraz-
redna stručna njega uračunata — do-
dao je brzo.

Jess nije čuo posljednje riječi Col-
linsove riječi. Zamišljen, uveo je
Old Fellowa u staju. Ono što je star-
ac rekao nije mu se svidjelo. — U
Roswellu nešto smrdi — upitao je
neočekivano Collinsa. Njegov osje-
ćaj za oprez se pojačao.

— Čini se da je Gus Sheldon veli-
ki čovjek?

Starac je prestrašeno ustuknuo, a
oči su mu nemirno bljesnule.

»Z... zašto, stranče? Ništa nisam
rekao. Pa vi možete svog konja sta-
viti i u staju gospodina Sheldona...
na kraju ulice, lijevo. — Stare su
oči pri tom bespomoćno gledale u
pod.

— Za dva dolara dnevno, i pede-
set centi hrana, he? — Jess se nas-
mije i skine sedlo s konja.

— Odakle to znate? Tko ste vi,
stranče?

— Dva pitanja odjednom, stari.
Pa, mogao sam to i očekivati. Moje
ime je Joe Barrel.

Napeto je promatrao Collinsa, ali
na izbornom licu nije mogao pro-
naći nikakav znak prepoznavanja.
Bio je zadovoljan, jer mu ne bi bilo
drago da ga već sada prepoznaju.
Ljudi iz Roswella zacijelo su čuli o
njemu, i na kakvom je glasu. Ovdje
bi imao isto tako malo prijatelja
kao i drugdje.

— Dugo ćete se zadržati u Roswellu, gospodine Barrele?

— Ovisi o tome kako će mi se ovdje svidjeti.

Jeff Collins se okrene i jedva čujno promrmlja:

— Uvjeran sam da vam se u nas neće dugo svidjeti.

Jess ga je ipak čuo. Zgrabio je starca za ramena, tako da se prestrašeni jadnik sav skupio, i upitao:

— Što znače tvoje riječi, starče?

— To morate sami pronaći. Ja bih svakako poželio da vam se ovdje svidi, no pogriješili ste već u tome što ste svog konja ostavili u mene. Više vam ne mogu reći. Ostalo morate sami izvidjeti.

Jeff je osjetio povjerenje u tog mladića, kome bi mogao objasniti zašto. Nikome drugom ne bi nikada, tako što rekao, jer bi to moglo biti vrlo opasno. Međutim, ovaj momak je nekako drugačiji. Odmah je to osjetio. Osim toga, sve je to vrijeme razbijao glavu da li je već jednom i gdje vidio Joea Barrela.

— Pa, snaći ću se. Reci mi, radije, gdje se mogu osvježiti i dobro ručati.

— U Sheldonovoj brijačnici i Sheldonovu restoranu... obje radnje su na suprotnoj strani ulice.

Starac pokaže van, bespomoćno slegne ramenima, a onda počne četkati Old Fellowa.

Jess uzme bisage i pođe prema vratima. Tamo se još jednom okrene i dovikne u polutamu staje:

— Pripazi na mog konja, starče, i lijepo s njim postupaj. Zove se Old Fellow.

Zabljesnut, zastao je na izlazu iz dvorišta, a kad su mu se oči privi-

kle na blještavo sunce, pogleda ulijevo.

Brijačnica i gostionica... dvije dugačke, niske kuće s uzanim verandama... bile su jedna od druge udaljene jedva pedeset jardi. Objе su zgrade bile nove. Na gredama ispred verandi nije bio vezan nijedan konj. Podnevna je žega umrtvila sav život.

Danton polagano prijeđe ulicu i pođe prema brijačnici. Pri svakom koraku dizao je za sobom male oblaciće prašine. U oznojenoj odjeći osjećao se vrlo neugodno.

Ako je ispravno protumačio riječi staroga Collinsa, ubrzo bi morao susresti Sheldona; osjećao je da nadolaze nevolje.

Kad je zakoračio u veliku prostoriју zastao je silno iznenađen. Prostorija je bila tako uređena, da se mogla usporediti s onima bolje vrste na Istoku. Sjaj mjedenih šipki i optočenih predmeta gotovo je zasljepljivao oči.

Nigdje nikoga.

— Zar ovdje nitko ne radi? — poviče.

Odmah su se otvorila stražnja vrata, ušao je tamnokosi muškarac, koji se sav sjajio od kreme i ulja, donijevši sobom odvratnа sladunjav miris.

— Što mogu učiniti za vas, stranče?

— Vruću kupku, brijanje, šišanje. Koliko će to trajati?

— Možete odmah ući u vodu, ako pođete za mnom. Mi smo najbrže poduzeće ove vrste u gradu. — Nasimjao se meketavo, kao da je izgovorio dobru šalu.

— Vjerojatno i jedino — suho će Jess, sa zajedljivošću u glas.

Brijač je neko vrijeme zurio u njega, a onda reče:

— Šalite se, gospodine? Naravno, ovdje nemamo konkurencije. — Ponosno uzdignute glave koračao je pred Jessom, da bi mu pokazao put.

Ušli su u dugačak hodnik. Pred vratima na lijevoj strani brijač je zastao i otvorio ih.

— Joshua će odmah donijeti vodu — Prostorija nije bila velika. Nasuprot vrata nalazio se prozor, pred kojim je bila debela zavjesa. U sredini sobe stajala je velika drvena kada, s određenim mjestom za sapun i mjedenom šipkom za ručnike. U lijevom katu nalazila se stolica, a na zidu iznad nje visjelo je zrcalo.

Danton je stajao pred stolicom i čudio se. Sheldon je doista mislio na sve. Kašljanje na vratima ponuka ga da se okrene, a desnica se hitro spustila prema boku.

Ušao je sjedokos crnac i dovukao dva velika vedra s vodom, iz kojih se pušilo. Taj posao je bio pretežak za njega. Stavio je vedra pred kadu i uzdahnuo. Kad se sagnuo da dignu desni lonac, zgrabio je u prazno.

Jess je stajao iza starca, s vedrom u rukama, i kroz smješak rekao:

— To ću ja uraditi. To više nije za tebe.

Crnac je umorno okrenu i zaprepašteno zagleda u Jessa. Zatim podigne ruke i preklinjući promrmlja:

— Gospodine, to jako lijepo što hoćete pomoći starom Joshui, ali ne smijete. Ako gazda vidi, istući će me. Puno vam hvala, ali molim vas da to ja učinim.

Na Jessovu čelu pojavila se uspravna bora. Odgurnuo je crnca i ulio vodu u kadu. Kad se okrenuo k starcu, koji je drhtao, u očima mu se vidio divlji oganj.

— Slušaj pažljivo, Joshua. Ako kažem da je taj posao za tebe pretežak, onda ni tvoj gazda neće ništa promijeniti. A bude li te tukao, javi mi i ja ću s njim razgovarati. Vidjet ćemo da li će i nakon toga iskaljivati bijes na tebi. Tko je, zapravo, tvoj gazda... valjda nije onaj nalickani majmun?

— Ne, gazda je mister Sheldon.

— I, on te tuče? — otegnuto upita Jess.

— Da. Jednom sam cijeli tjedan bio bolestan. Joshua zabrinuto zatrese sijedom glavom. — Dajte mi sada, molim vas, vedro, da donesem još vode. — U njegovim je očima bilo nekog neobičnog sjaja.

Jess je nerado poslušao starca. Bio je ljut na Sheldona.

— Dakle, i starog crnca tuče — promrmlja Jess. — E, mislim, da ćemo se Sheldon i ja kad-tad sukobiti. U njemu se probudila stara lovačka strast. Htio je kupiti zemlju i smiriti se, ali kako bi to mogao, kad ga ne ostavljaju na miru? Čini se da su na pomolu uzrujavanja i nevolje.

Bučno je bacio bisage u kut.

Sat kasnije je Jess izašao iz brijačnice. Načas je zastao i pogledao niz ulicu. Promijenio je donje rublje, košulju i hlače, očistio čizme i šešir od prašine, a kosu podšišao; sprao je znoj od dugog jahanja i glatko se izbrijao. Zapravo, mogao je biti zadovoljan, ali nije bio.

Bijes se u međuvremenu povećao, a na tome nije mogla ništa promijeniti čak ni medvjeda glad.

Taj Sheldon je pljačkaš. Hank Preston... tako se zvao brijač... naplatio mu je pet dolara! Dantona je sada zanimalo koliko ovdje stoje odrezak i viski. Namršten, krene u Sheldonovu gostionicu.

Gurnuo je pomična vrata i ušao brzim koracima. Prostorija je u prednjem dijelu bila uska, a prema stražnjem dijelu se širila. Debeli, rumeni gostioničar iza šanka spretno je baratao čašama, znatiželjno je pogledao pridošlicu.

Stolovi na desnoj strani nisu bili zauzeti. Slijeva je bilo nekoliko stolova za igru. Za jednim od njih sjedila su četvorica muškaraca, naizgled silno zadubljena u poker. Nisu ni pogledali Jessa.

Oprez!... upozori ga unutrašnji glas. Cijelo te vrijeme promatraju, ali glume da te ne vide. Osjećao je napetost u zraku.

Stube u pozadini vodile su do galerije, koja je okruživala cijelu širinu prostorije i završavala uskim hodnikom.

Jess polagano priđe šanku, odloži bisage i pogleda debeljka. Gostioni-

čar, koji se znojio kao da sjedi u sauni, upitno pogleda Jessa.

— Bocu viskija i veliki odrezak, s pečenim krumpirom, gladan sam.

— Odmah! — Gostioničar se okrene, skine s police bocu i zajedno s čašom stavi je pred Jessa. — Odrezak će biti brzo pečen. Možete pričekati za stolom — dodao je i htio izaći kroz vrata iza šanka.

— Hej, nešto si zaboravio viskindžijo — začu se promukao glas. — Momak je tražio dvije čaše. Zar bih ja ovdje trebao umrijeti od žeđi?

Jess se lagano okrene i pogleda tko je to rekao. Bijaše to visoka, koščata momčina, široka lica. Ruke su mu maljavé, kao u majmuna, a oči bile preblizu, crne i beživotne, kao dva dugmeta.

Debeli gostioničar prestrašeno zastane.

— Ali, Husky, nisam čuo da je rekao dvije čaše. — Probljedio je, a adamova jabučica na njegovu vratu poskakivala je gore-dolje.

— Ja jesam i najpametnije bi ti bilo da se čaša što brže stvori na stolu. No, možda ipak nisam dobro čuo? — Izazivački je pogledao Jessa.

Danton je znao pravila igre. Postojale su samo dvije mogućnosti: popustiti nasrtljivom biku, pa imati neko vrijeme svoj mir, ili mu se suprotstaviti, riskirati i, možda dobiti batine. Odlučio se za drugo, pa je mirno odgovorio Huskyju:

— Ne sjećam se da sam te pozvao na visky. Ako si žedan, ona naručići piće i plati. — Na Jessovu licu bila je krinka ravnodušnosti. Pri

posljednjim riječima ostala trojica se okrenu. Njihove su karte bile bez reda rasute po stolu.

— Znači li to da sam lažljivac? — Husky je prijeteci pogledao u Jessa.

— Točno to. Svoj viski mogu i sam popiti.

Jess se odmakne od šanka. Nije više izgledao onako dobroćudno kao maločas. Bio je znatiželjan kako će njegov sugovornik započeti. Tada primijeti da je Huskyjeva desnica krenula prema revolveru.

— Ostavi radije pucaljke gdje jesu, momče. Bilo bi mi žao da te moram ustrijeliti.

Jessov glas zatreperi prostorijom, hladan i prijeteci. Iskosa je promatrao Huskyjeve drugove. Međutim, oni su i dalje mirno sjedili.

Čini se da je Huskyja nešto opomenulo. Pogledao je u pod i rekao:

— Dobro, prvu rundu si ti dobio. Ali, mi ćemo se još sresti.

Naglo se okrenuo i vratio do stola. Tamo su se sva četvorica uzbuđeno došaptavala, a onda jedan od njih... onizak momak, štakorskog lica... ustane i izađe iz saluna.

Jess uze bocu i čašu u jednu, a bisage u drugu ruku i krene prema jednom od posljednjih stolova. Tu natoči piće, nadušak ga ispije. Jaki alkohol prožme ga gotovo do nožnog palca. Ako brzo ne dobije odrezak, želudac će mu izgledati kao isušeni limun. Dok je čekao, razmisli. Momak koji je izašao zacijelo će istražiti odakle je došao. Kad momci saznaju da mu je konj u Collinsa, bit će gotovo s njegovim mirom, jer je nedvojbeno da pripadaju Sheldonovu osoblju. No, prije nego što nevolje počnu, dobro će se najest.

Iz kuhinje se čulo ugodno cvrčanje, a pet minuta kasnije gostioničar donese odrezak velik i sočan. Silno izgladio, Jess odmah prionu jelu, koje je bilo prvorazredno spremijeno.

Nije još pojeo ni do polovice, kad pokretna vrata odskoče i momak nalik štakoru utrči u salun, pa žurno priđe drugovima i nešto im, uzbuđenim glasom, ispriopovijedi.

Prokletstvo, pomisli Jess, nisam ni pojeo ovaj slasni odrezak, a neprilike već počinju.

Nije potrajalo ni minutu a Husky ustane i polako priđe stolu. Jess je već bio oprezan, poput pume šćućurene u travi.

— Čuo sam da si svoje kljuse ostavio u Collinsa. Čini se da još ne poznaješ zakone Roswella. Rekoh da ćemo još porazgovarati. Pa, mislim da bi ti dobrodošla mala pouka. Što ti misliš o tome?

— Pouka neke budaletine ne može biti poučna — odgovori kroza zube Jess i odgurne stolicu. Oči su mu prijeteci sijevale. Bio je ljut i opasan.

Husky bijesno krikne i navali. Međutim, nije dospio ni do pola puta prema stolu, kad mu se učini da ga je udario konj. Jess je u međuvremenu hitro ustao i udario desnicom čvrsto i precizno. Pogodio je zahuktalog napadača točno gdje je trebalo. Čuo se šum i prasak i Husky je razrogačio sitne oči, poput teleta kada ga ubiju. Tada se začu s njegovih usana suh jecaj, a onda se svali na pod. Kad je lupnuo o pod šank se zatresao, a čaše na policama tiho su zazveckale. Husky se

jedan trenutak valjao amo-tamo, a onda se potpuno umirio.

Jessu se učinilo da se sudario s lokomotivom. Bol se proširila do ramena i za trenutak mu oduzela dah. Brzo je pogledao u stranu i opazio da jedan mršav, koščat momak ustaje i pošiže za koltom.

Jessova lijeva se hitro pokrene i izvuče revolver prije nego što je protivnik svoj i dodirnuo prstima.

— Kad to slijedeći put uradiš, bit ćeš mrtav. — Jess prijeteci pogleda protivnika.

Momak se ukočio usred pokreta i zaprepašteno buljio u Jessa i njegov revolver. Ruke su mu visjele kao suhe grane. Tada je duboko uzdahnuo i izašao iz saluna a da nije izustio ni slova. Druga dvojica su ga htjela slijediti, ali ih Jessov glas zaustavi.

— Ponesite svog druga, momci, i kažite gazdi da ostavljam svog konja tamo gdje želim. Kad se ova budala — pokazao je na onesviještenog Huskyja — osvijesti, poručite mu neka mi ubuduće ne smeta prijetu, jer će iza toga biti hladan kao što je sada hladan moj odrezak.

— Zaboga, što ste vi brzi! — Gostioničar je opet provirio iza šanka. — Nitko mi ne bi povjerovao kad bih mu ispričao.

— Zaboravi na to i reci mi da li je onaj momak najbrži strijelac u gradu?

— Johnny Bregan? Mislim da nije. Morfin, mulat zacijelo bi ga mogao pobijediti.

— A šerif?

— Sam Hutchins? Taj pomaže onom tko da više dolara.

— Hm! — promrmlja Jess i vrati se za stol. Odrezak je bio uistinu

hladan i on ljutito odgurne tanjur. Više nije bio ni gladan. Zaokupljala su ga četvorica momaka. Vjerojatno pripadaju Sheldonovim tjelohraniteljima, a ovaj će sigurno poželjeti da upozna stranca.

Jess je bio znatiželjan što će učiniti čovjek onom koji ne pleše kako on svira. Osim toga, tu je i gostioničar. Naizgled, nije Sheldonov prijatelj, ali zacijelo služi u njega. Vjerovao je da će Sheldon ubrzo doći u salon; ako se ne vara, ljudi brzi na revolveru zanimaju Gusa Sheldona.

— Mogu li saznati kako vam je ime, stranče?

— Joe Barrel. Možeš ga odmah upisati u knjigu. Želim sobu.

— Sobu... ovdje... u nas... — mucao je debeljko.

— Zar nemaš prazne?

— Imam... samo sam mislio... kada Husky...

— Ne brini o njemu. Slijedeći put bit će mirniji i oprezniji.

— Husky je predradnik u gospodina Sheldona — nastavi gostioničar — a on je na Četvorokutu okupio vrlo surovu družinu.

Jess iznenađeno pogleda debeljka. Ako i Četvorokut pripada Sheldonu, što je s Fisherom? Stari tvrdoglavec nikada ne bi dobrovoljno napustio pašnjake.

Jess odluči da se o tome oprezno raspita u Collinsa, jer nije želio riskirati da ga prerano prepoznaju. Zato glasno samo odgovori.

— Taj Sheldon je izabrao pogrešnu osobu za taj položaj.

— Nitko nije nenadoknativ. Mogla bi se, možda, naći i bolja osoba — reče duboki glas iza Jessovih leđa.

Mladić se u hipu okrene, a ruke mu strelovito kliznu naniže.

— Ej, smiri se, stranče. Mogli bismo porazgovarati. — Glas muškarca koji je stajao raskoračen na ulazu u salun zvučao je vrebajući. Bio je visok, nevjerojatno širokih ramena. Ispod svjetlosivog šešira, gurnutog na potiljak, izvirivali su bujni pramenovi vatrenoriđe kose. Moglo mu je otprilike biti pedeset godina, a bio je odjeven po posljednjoj modi.

Jess je odmah znao da je pred njim Gus Sheldon. Iza gorostasa ušuljao se u prostoriju jedan mulat. Velike ostruge tipa durango tiho su zveckale pri svakom koraku. Usnice mu je uokvirivao dugi, opušteni, crni brk. Bio je odjeven poput Meksikanca. Jess je odmah uočio da je mulat kudikamo opasniji od Jonnya Bregana. Nisko oko bokova visjela su dva kolta kalibra 44, s vrlo izlizanim drškama. Već je način kako se kretao pokazivao da je uvijek budan.

Marljiv pogled po prostoriji, a onda neobično visokim glasom, u kojem se začu iznenađenje, reče:

— Uistinu je sam, gazdo.

— To i sam vidim. — Onda se gorostas obrati Jessu. — Ja sam Gus Sheldon, stranče. Moje ste ime već vidjeli. Meni pripadaju gotovo sve radnje u ovom gradu. Osim toga posjedujem ranč Četvorokut južnije odavde. — U glasu se osjećala hvalisavost. — Meni su uvijek potrebni dobri momci. — Pokazao je prema jednom stolu. — Mogli bismo sjesti. Ali, prije toga volio bih znati tko ste.

Znatiželjno se zagledao u Jessa, a gostioničar dotle požuri iza šanka i

obriše stol, što ga je Sheldon izabrao.

— Moje je ime Joe Barrel, gospodine Sheldone. Na žalost, ne zanima me takav poslovni odnos.

Jess je odmah prozreo Sheldona. Takvi su tipovi bezobzirni kad žele nešto postići. Možda se svih tih godina Gus držao u pozadini, a priljave su poslove obavljali njegovi ljudi. Jess odluči da će se boriti svim sredstvima, kako bi raskrinkao tog vuka u janjećoj koži.

— Znam da ste se uzбудili, gospodine Barrele. Moj predranik je bio neprijateljski raspoložen prema vama, ali vi znate kako je to kad u grad dođe stranac. Zaboravite što se dogodilo. Husky neće više ništa pokušati. Osim toga, dobro plaćam. No, možda su vas u Roswell doveli određeni planovi? — Vrebajući pogleda Jessa.

Danton načas razmisli, a onda odluči ići na sve.

— Dakle, gospodine Sheldone, želio bih ovdje kupiti komadić zemlje i osnovati ranč.

Sheldonova donja vilica se otrombolji. Zablenuo se u Jessa kao da ne vjeruje u ono što je čuo. Iz lica mu iščezne sva boja, a na čelu mu iskoče žile.

Mulatove se oči suze u tanke proreze. Neodlučno je gledao gazdu, kadli gorostas prasne u grohotan smijeh.

— Jesi li čuo, Morfine?! Hoće zemlju! Ranč! Najbolja šala što sam je ikada čuo. — Smijući se iz sveg grla, udario je šakom po stolu, a to je izgledalo kao da se sprema oluja.

I mulat se, hihoćući svali na najbližu stolicu. Pri tom je tako pljes-

kao rukama po stegnu da je sve odzvanjalo.

— Što je u tome tako smiješno? — hladno upita Jess.

— Ne shvaćaš, mladiću? Uistinu ne shvaćaš? — grleno se hihotao Sheldon, a zatim se polako umirio. Iznenada se njegovo lice izobličilo a onda viknu: — Odmah ćeš shvatiti, Barrele. Ovdje sva zemlja pripada meni, a ja ne prodajem! Shvaćaš li sada? Ne prodajem ni kvadratnu jard. Potraži drugdje zemlju, Barrele!

— Pripada li tebi kanjon Arrow?

Činilo se da je pitanje pogodilo »u sridu«.

Sheldonovo se lice razvuklo u divlju grimasu, mulat nije mogao više zatvoriti usta, a debeli gostioničar istisnu, pišteći, zrak iz pluća. Jess se osjećao kao da je rukama obuh-

vatio vruće željezo. Takvu reakciju ni u snu nije očekivao.

— Rekao si kanjon Arrow?! — najzad prasnu Sheldon. — Ne, taj mi ne pripada! Još ne! Nego, poslušaj moj savjet, momče: ili ćeš raditi za mene ili odlazi! Dođi. Morfine. Ako se predomisliš, Barrele, svatko će ti u Roswellu reći gdje me možeš naći.

Požurio je iz saluna, a mulat za njim. Na vratima se još jednom okrenuo i doviknuo Jessu:

— Na tvome mjestu dobro bih promislio, Barrele. Nije dobro raditi protiv Sheldona. Pri tome se brzo strada. — Jess je htio nešto viknuti za Morfinom kad na lijevoj strani prostorije prasnu prozor, a tane prohuji kroz lokal. Jess predosjeti što se sprema i baci se na pod. Potpuno nagonski izvuče oba revolvera i otokotrlja se u stranu.

III

Kada se Husky Gaskill osvijestio, sjedio je na prašnjavom tlu, leđima naslonjen na zid. Stenjući, opipa desnicom vilicu i osjeti na tom mjestu debelu oteklinu. U glavi mu je zujalo kao u gnijezdu stršeno. Potrajalo je dok se sjeti što se zbil.

Njegova dva druga stajala su na sigurnoj udaljenosti i promatrala ga. Poznavali su dobro svog predradnika i znali su da će sada prasnuti na svaku malenkost. Ipak, nisu mogli prekriti podsmijeh. Po prvi puta je Husky bio poražen. Ovo ga je silno razbjesnilo, pa se zaklinjao na krvavu osvetu.

— Ne cerekajte se tako pakosno, lopuže, jer ću vam potprašiti pete — reče. — Zašto vi niste sredili momka?

— Jonny je pokušao, koltom, ali je stranac bio brži, — odgovori Bill, stariji od dvojice.

Husky se uspravi, pa iznenađeno zabrunda:

— Kakva je to šala, Bille? Jonny nije koltom mogao srediti stranca?

— Nećeš vjerovati, Husky, ali stranac je imao prije revolver u šaci, nego li je Jonny svoj i dodirnuo.

— I?

— Ništa »i«. Stranac je pustio Jonnyja da ode, a on je, vjerojatno, pošao obavijestiti Sheldona. Onda smo mi tebe iznijeli.

Husky nije bio hitar na mislima, ali je zato temeljito promišljao. U glavi mu se načas misli isprepletoše. Ovaj stranac nije sitna riba ako je brži od Jonnyja. Možda će čak i Morfin imati s njim teškoća. I prokleta čvrst udarac ima taj momak. Husky se opet prisjetio svog poraza. Zacijelo je netko vidio kako ga Bill i Toddy iznose iz saluna. Do smrti će mu se podsmjehivati. Ne, on sramotu mora pošto-poto sprati. Možda je momak brz na revolveru, ali na leđima nema oči. Želja za umorstvom zrcalila se na predradnikovu licu.

— Ne budali, — Husky — pokušao ga je umiriti Bill. — Ovaj stranac je prevelik zalogaj za tebe. Njega nećeš uloviti niti s leđa. Prepusti to gazdi, on će to već srediti.

— Šuti! Ne treba mi dadilja. Svoje račune sam sređujem. Pođite u salon, a ja ću odmah za vama. I, pripremite jednu bocu za pogrebnu svečanost.

Bučno se nasmijao, a dvojica drugova zaklimaju glavama i brzo se udalje.

— Ulovit ću te, brzi čovječe! A i znatiželjan sam da saznam kako se zoveš — mrmljao je Husky i ogleđao se. Nalazio se u dvorištu ispred brijačnice. Tada se odšulja do ugla kuće i uvuče u dvorište saluna. Prekorači nisku ogradu, krene lagano duž stražnjeg zida kuće i uskoro se nađe ispod lijevog prozora točionice. Oprezno podigne glavu i proviri. Za jednim stolom sjedio je Sheldon,

a stranac stajao ispred njega. Izgledalo je da žučno raspravljaju. U suprotnom kutu sjedio je Morfin; mulat je prekrizio ruke na prsima i dosađujući se zurio u pod.

Husky proguta kletvu. Nadao se da će stranca zateći samoga i brzim hicem izmiriti račun. U prisutnosti gazde nije se usudio riskirati.

Upravo odluči otići kad Sheldon skoči, zajapurena lica, i počne vikati na stranca. Koliko je mogao čuti, spominjalo se kanjon Arrow. Čuo je i ime stranca: Barrel! Razmišljao je, ali se nije mogao sjetiti da je ikada čuo to ime.

Onda je Sheldon pojurio prema vratima, a Morfin za njim; posljednji je zastao i nešto rekao Barrelu, a zatim i on izišao.

Pucaj!... šapnuo je neki glas u Huskyju i on s licem iscerenim od mržnje izvuče revolver iz korica, razbije s njim staklo, kratko nanišani i okine. Pucanj odjekne od zidova. Husky je vidio Barrela kako je pao na pod, pa je olakšano uzdahnuo i podigao se, kako bi provirio kroz prozor.

A tada, iznenada, liznuše prema njemu dva žučkastonarandžasta plamena jezika. Tup udarac o prsa odbaci ga natrag. U ušima mu odjeknu oba hica. Omlohavljela ruka klonu, a revolver padne u prašinu. Kidala ga je reska bol, a pred očima mu zaplešu crveni, vatreni krugovi. Zatim sve oko njega posta crno. Husky Gaskill bučno lupi o zemlju i uzvitla prašinu.

Jess se odmah otkotrljao pod stol. Još u okretu ugledao je na prozoru široka prsa nekog muškarca i u djeleću sekunde izletjelo je iz oba nje-

gova kolta smrtonosno olovo. Napadač je bio odbačen natrag i iščeznuo je iz Jessova vidokruga. Čuo se tupi pad, a onda nastade tišina.

Jess oprezno ustane. Još uvijek je u rukama držao oba teška revolvra. Pokretna vrata su se zaljuljala. Morfin se ušuljao unutra i pokušao zakloniti iza jednog stola; u svojoj ruci držao je jedan 44-kalibarski revolver.

— Ostani gdje si sada — zaprijeti Jess — i ne pokušavaj ni sa kakvim trikovima. Makni oružje, ili će biti vruće. Vaš čovjek me nije upecao. Ako pak ti želiš, tu sam.

Mulat zastane kao ukopan, a onda se oprezno uspravi iz pognutog držanja. Njegovi koltovi tresnu o pod.

— Nitko nije poslao Huskyja. Vjerojatno nije mogao podnijeti poraz. Ali, Husky je bio moj prijatelj. — Posljednje su riječi bile pune mržnje.

— Opomenuo sam ga, Morfine. On nije bio dovoljno dobar ni da me ubije s leđa.

— Reci to još jednom, Barrele — mulat problijedi — pa ću uistinu nešto pokušati. A to bi moglo po tebe zlo završiti.

Vrata su se otvorila i ušao je Sheldon.

— Nimalo loše za početak, Barrele! — Međutim, ubio si jednog od mojih najboljih ljudi.

Jess se povuče najprije prema šanku, kako bi mogao držati na oku cijelu prostoriju i prozore, a onda se pomakne malo u stranu, tako da je mogao nadgledati i stražnja vrata.

— Pucao mi je s leđa, Sheldone. Loš je momak bio taj tvoj predradnik.

— Po drugi puta ti savjetujem, Barrele: otiđi iz grada ili će biti nevolja. Poslije ćeš se kajati što si uopće dolazio ovamo.

— Nisam znao da si ovdje i šerif, Sheldone, — potpuno hladnokrvno odgovori Jess.

Tog trenutka u lokal uđe muškarac o čijem je prsluku bila okačena zvijezda. Bio je visok i žilav. Grubo lice pokazivalo je da je odrešit i nepopustljiv.

Kratko je kimnuo glavom Sheldonu, pa se okrenuo Jessu. Oči su mu bile bezizražajne kao u zmije.

— Ja sam šerif Hutchins. Kao što sam čuo, vi ste Barrel. Vaš je dolazak u naš grad uzvitlao nešto prašine. Ne trpim pucnjavu... — Kad ga je Jess htio prekinuti — nevoljko odmahne rukom i nastavi: — Šutite, Barrele. Znam da je Husky kriv, no tome ste vi uzrok. Stoga očekujem, da ćete u roku od dvanaest sati otići iz grada. Ako ne poslušate, otvaram na vas javni lov. Nadam se da smo se razumjeli. Zbogom! I, ne zaboravite: dvanaest sati, Barrele!

Okrenuo se, ponovo kimnuo Sheldonu i izašao na ulicu.

Jess je zamišljeno gledao za šerifom. Da je to žilav i čvrst muškarac, vidio je već na prvi pogled. No, opasnije od kvaliteta tog čovjeka, bila je činjenica da je Hutchins, najvjerojatnije, na Sheldonovu platnom spisku. Jessove misli prekine duboki glas riđokosog gorostasa.

— Čuo si, Barrele, što ti savjetuje šerif. U tvom je interesu da ga poslušаш. — Okrenuo se svojim pratiocima. — Hajdemo, momci!

— Zaboga, Barrele, tako što već se dugo nije zbilo u Roswellu. — Gostioničarevo ozareno lice izviri iza šanka.

— Daj mi viski. I ti si jedan od Sheldonovih plaćenika, ha?

Debeljko dohvati s police jednu bocu i stavi je, zajedno s dvije čaše, na tezgju. Napuni obadvije, jednu podigne i rekne:

— Namješten sam u Sheldona, ali nisam njegov čovjek. Ovaj je salun nekada meni pripadao. Nedugo nakon što su stigli Sheldon i njegova divlja horda, morao sam ga prodati. Kao i svi drugi. Naposljetku je bio na redu ranč četvorokut. Bilo je nekoliko mrtvih i Sheldon je postao najveći čovjek u Roswellu. Za građane su postojale samo dvije mogućnosti: pokoriti se ili otići... ako su za to imali vremena. Ali, vi ste pokazali da još ima muškaraca. Meni je već ponestalo nade. Sheldon se suviše osilio.

Ispio je viski i izašao kroz stražnja vrata.

Jess ispije piće, baci pet dolara na šank, dohvati bisage i izađe. Ulica je bila pusta. Svi su se posakrivali. Gostioničar kao da nije Sheldonov prijatelj. Tog bi čovjeka trebalo ohrabriti. Osim toga, debeljko, očito poznaje ljude koji isto tako ne podnose Sheldona. To bi jednom moglo biti od koristi.

Tada se sjetio Sheldonove reakcije na spomen kanjona Arrow. Zašto se toliko razbjesnio? Mora o tome ispitati starog Collinsa.

Odlučno se okrene prema staji i prijeđe ulicu.

Kad je ušao u staju, Collins ga zabrinuto pogleda i upita.

— Je li bilo nevolje? Čuo sam pucnjavu.

— Husky Gaskill je mrtav.

— Blagoslov za grad. Ti si ga ustrijelio?

— Htio mi je pucati u leđa. — Jess baci bisage na pod i krene prema svom konju kad se sjeti da ga je odjednom Jeff oslovio sa ti.

— Sve sam to vrijeme mislio na tebe, mladiću — reče starac. — Podsjećao si me na starog poznaničaka. Potrajalo je dok sam se dosjetio Barrele. Ili, da te radije oslovim Jess Danton... ili Bronco?

— Prepoznao si me, dakle, Jeffe. — Jess se okrenuo... — Znaš i moje drugo ime? — Da — odgovori Jeff ozarena lica. — Bio proklet, ako se silno ne veselim! — Lupio je Jessa desnicom po ramenu i nastavio: — Udovica Collins je umrla prije tri godine, Jesse. Sheldon je kupio njevu kuću, jer u to vrijeme to nitko drugi nije mogao. Što je učinio od kuće i zemlje, to si već vidio. Vrlo je snalažljiv čovjek taj naš mirovni sudac.

— Suviše snalažljiv. Nego, što misle ljudi o meni, Jeffe?

— Ti i sam znaš, Jesse, što ljudi misle o lovcima na ucjene. Usprkos tome morali bi se radovati što si se vratio.

— Znam da ni u Roswellu nemam prijatelja.

— Zar si zaboravio da si se nekad muvao po mojoj staji? Na veliku žalost tvoje pokojne majke. Ja se nisam nimalo promijenio, a znam sigurno da postoji najmanje još jedna osoba koja bi želila s tobom prijateljevati. — Pri tom se lukavo nasmijao i namignuo.

— Ti si budala, Jeffe Collinse. — Jess je osedlao Old Fellowea. — Za moje prijateljstvo ne možeš kupiti ni jedan jedini viski. A zašto Sheldon još nije kupio tvoju staju?

— Što će mu? Svi jahači koji dolaze u Roswell ostavljaju konje u njegovoj staji. Zbog nekolicine, koja ostavlja u mene... a tih je malo... Sheldon neće osiromašiti. Možda misli da sam već star i da će mu vrijeme pomoći. — Malodušno je slegnuo ramenima, a onda se u njegovim očima pojavi vrebajuće zanimanje, pa ljubopitljivo upita: — Jesse, zašto se tako mnogo raspituješ o Sheldonu? Možda s njim nešto nije u redu? Zar si mu za petama? Ne bi me čudilo.

— Jeffe — učini mi uslugu i nemoj nikome reći tko sam. Sad sam Joe Barrel i neka tako i ostane. Nego, ispričaj mi kako je, zapravo, bilo s rančom Četvorokut? Što je bilo s Fisherom?

— Starca su pronašli ustrijeljena, na južnoj livadi, s metkom u leđima. Počinitelj nije nikada pronađen. Pošto nije bilo nasljednika, Sheldon se potrudio oko ranča i naposljetku ga dobio.

Nešto nije u redu s našim mirovnim sucem? — ponovno se raspitivao starac.

— Ne, Jeffe, nisam mu za petama. Više se uopće time ne bavim. Želio bih se smiriti. Ovdje, u Roswellu, gdje sam i rođen. Namjeravao sam gore, u kanjonu Arrow podići malen ranč. Kada sam Sheldonu to ispričao, podivljao je poput pobješnjela bizona.

Jeff Collins ga je neko vrijeme promatrao, a zatim se nasmiješi i reče:

— To sam mogao i misliti, Kanjon Arrow! Nekada si se danima šuljao onuda. Lijep komadić zemlje. Na žalost, Jesse, došao si pet godina prekasno. A da je Sheldon bio bijesan već pri spomenu kanjona, to me ne čudi.

— Kako, pet godina prekasno, Jeffe?

Kanjon Arrow je već naseljen. Tamo već postoji malen ranč. Prije pet godina kanjon Arrow su kupili Tom McAllen i njegova kćerka Sheila. Imaju samo jednoga kaubojca, Dukea Erskina. Priča se da će se Sheila i Duk jednoga dana vjenčati. Vrlo su marljivi, svo troje. Čim je Sheldon prije četiri godine došao ovamo, odmah je zapazio da je kanjon Arrow najljepši i vodom najbogatiji komadić zemlje u kraju. Ali, McAllen neće prodati. Posljednjih mjeseci čuje se o stokokradljivcima, koji odgone Tomova goveda. Dosad je ipak izdržao. Eh, zamalo sam zaboravio! Bio je ovdje tvoj drugi prijatelj u Roswellu i rekao da Sheldonovi momci noćas namjeravaju u kanjon Arrow. Ne bi me čudilo da opet nestane nekoliko McAllenovih krava.

— Tko ti je to ispričao, Jeffe?

— Joshua, prisluškiavao je. On te mnogo cijeni. Pa, mislim da to tebe zanima.

— McAllen — zamišljeno reče Danton. — Tom McAllen, rekao si, Jeffe?

— Da. — U toj jednoj jedinoj riječi zazvuči silna znatiželja. — Poznaješ ga?

— Ne, samo... Pa, ionako sam namjeravao jahati u kanjon. — Jess zamišljeno izvede konja iz staje i uzjaši.

— Mora da te je samo nebo poslalo — nasmiješi se Collins. — Čuvaj

se, mladiću. U mojoj dobi uzbudjenja nisu baš poželjna.

— Jess se nasmije, a onda... obavijen oblakom prašine... odjaše iz grada.

IV

Sunce se poput užarene kugle crvenjelo iza Siera Blanca Peaka.

Jess je polako jahao prema sjeverozapadu. Još je uvijek dobro poznavao put, jer je često ovuda jahao, pa nije ni promatrao okolinu. U zraku je lelujavao miris što ga je isparavalo grmlje meskito ali on sve to danas nije primjećivao. Polako se spuštala noć... neprimjetno, gotovo bez prijelaza.

Danton je razmišljao o kanjonu Arrow. Nekada je satima sjedio kod stijena i sanjario o malom ranču, kojega je tu htio podići. Taj ga san nikada nije napuštao; deset godina ga je sanjao, deset je godina ovaj san određivao njegov život. A sve je bilo uzalud. Predugo je čekao. Kanjon Arrow sada pripada drugom.

— Baš sam budala — promrm-ljao je. — Kako si mogao i pomisliti da će nakon deset godina sve ostati isto. Usprkos raspršenim iluzijama, iako razočaran, odlučio boriti se. Pomoći će McAllenu. Sheldon nije bio ništa drugo do li drski zlikovac koji se dosad držao u pozadini. Smrt Claya Fishera sa sigurnošću se mogla upisati njemu u grijeh kao i drugi mutni poslovi koji su mi pribavili moć.

Jess se gorko osmijehne. On od svega neće imati nikakve koristi. Bit će to njegova prva borba za koju neće biti plaćen. Pa ipak, odlučio produžiti putem kojim je krenuo. Skrenuo je s opasnog puta i nije više želio njime jahati.

Prije nekoliko godina... tada je bio šerif u Flagstovu... protjerao je iz grada nekog Toma McAllena, čuvenog grubijana i siledžiju. Posljednje su mu riječi bile: »Za ovo ćeš mi jednog dana platiti, Bronco.«

Uskoro će vidjeti da li je taj Tom McAllen vlasnik kanjona Arrow.

Stigao je u kanjon nakon jednog sata. Mirisalo je na sočnu travu i svježu vodu. Jessu se stegnu grlo.

Kanjon je bio dugačak oko dvije milje, a širok tri stotine jardi. Prilaz je bio samo jedan; okruživale su ga visoke stijene, kroz koje je tekao potočić, a na njegovu kraju bio je uzan prolaz. U sredini kanjona nalazilo se jezerce koje je tvorio potočić, a kad je isticao vijugao je prema istoku.

Sasvim otraga Jess ugleda malu svjetlost. To je moglo biti samo svjetlo ranča. Na desnoj je obali jezera ugledao nekoliko goveda, kako leže u travi. Nije zastao da ih izbroji, ali nije ih bilo mnogo.

Polako je jahao prema svjetlu, a onda je iz tame izronila ravna, poduža građevina, vjerojatno su staja i štagalj bili nadograđeni na kuću za stanovanje.

Kad je bio udaljen još samo nekoliko jardi, vrata se otvore i iziđe neki muškarac. U ruci je držao pušku, koju uperi u jahača.

— Još samo dva koraka i bit ćete mrtvi, stranče — rekao je čvrstim glasom.

— Htio bih k Tomu McAllenu — odgovori Jess i zaustavi Old Fellowa.

Muškarac pored njih, mlad i crnokos, okrenuo se i viknuo.

— Neki bi neznanac želio s tobom razgovarati, Tome!

— Neka uđe — začuo se iznutra odgovor.

Jess sjaše, a mladić spusti vinčesterku i reče:

— Uđite, stranče! Ja ću se pobrinuti za vašeg konja.

Jess je zastao na dva koraka od vrata i ljubopitljivo se ogledao. Bila je to velika prostorija u lijevom kutu koje se nalazila divovska peć. Pored nje je stajao ormar... očito domaće izrade... na drugoj strani stol i nekoliko stolica.

Za stolom je sjedio McAllen. Jess ga je odmah prepoznao. Ostario je, vrlo je ostario. Oko mršave lubanje bijela je kosa visjela kao griva. Lice mu je djelovalo šuplje i prazno. Kad je ugledao Dantona, tisuće bora njegova lica razlilo se u iznenađeno prepoznavanje. U očima mu planu iskre. Neko je vrijeme Tom McAllen promatrao Jessa, a zatim se gotovo nečujno i uplašeno ote s njegovih usana:

— Bronco... ti?!

— Da, Tome. Smijem li sjesti?

Kad se začulo ime Bronco, cijev vinčesterke dotakne Jessova leđa, no McAllen odmahnu glavom.

— To je Duke Erskin, Bronco. Oprosti, ali ne nije te baš dobar glas. — Umornom kretnjom rančer pokaže na jednu stolicu i Jess sjedne. Neko su se vrijeme šutke promatrali, a onda Tom McAllen reče:

— Htio sam te ustrijeliti, kao bijesnoga psa. Ali, sada sam već starac koji nema više snage za borbu. Uskoro ću morati i ranč prodati. Sheilo! — zovne odjednom glasno.

Dodi, Sheilo, i dobro pogledaj velikog Bronca.

— Kroz vrata na stražnjem zidu uđe djevojka od kojih dvadeset godina. Iako je bila odjevena u hlače, Jessu se presjekao dah. Kako je stari Tom došao do takve kćerke?

Sheila McAllen je bila ljepotica, vrane kose i s isto onakvom vatrom u očima kakva je plamtjela u očima njezina oca. U desnici je držala sačmaricu.

— Dobra večer, gospođice McAllen — pozdravi Jess pristojno i skine šešir.

Djevojka je sjela na čelo stola i znatiželjno ga promatrala.

— Što tražiš ovdje, Bronco. Moje ime ne stoji ni na jednoj potjernici? — reče Tom.

— Noćas ćeš imati posjet, McAllene. Sheldonovi jahači namjeravaju u kanjon.

— Plaća li te on! Nepovjerenje se zrcalilo u očima starog rančera.

Jess se iznenadio, a onda se nasmiješi i reče:

— Zaboga, ne! Ubio sam Huskyja Gaskilla, Tome.

McAllen s nevjericom pogleda Jessa, pa prošapće:

— Oho, upao si u vruću kašu!

Duke prostenje:

— No, tako što!

Sheila se hitro nagne naprijed, zaprepaštena.

— Zar Bregan i Morfin nisu ništa pokušali, Bronco? — upita Tom.

Jess potvrdno kimne a zatim ukratko ispriča što se zbilo, prešutio je samo to da se vratio u Roswell kako bi kupio kanjon Arrow.

— Bronco, zahvalan sam ti što si me, opomenuo, ali nema smisla dulje ostati ovdje. Sheldon će mi uzeti i ovih posljednjih stopedeset krava, a onda ću ipak prodati. Pogledaj ovo dvoje, Sheila i Duk se namjeravaju vjenčati. Moj blagoslov imaju, ali zar misliš da bi ikada ovdje imali mira? Nikada! Sheldon nas već dugo obrađuje. Posljednjih je mjeseci sve gore i gore. Više se ne usuđujemo ni u grad, u kupovinu. Uvijek nas napadaju Sheldonovi ljudi; katkad iz potaje, ali i to umara. I ja sam se umorio, Bronco. Umoran i prestar sam za borbu. Prodat ću Sheldonu kanjon. Štedjeli smo, pa ćemo valjda naći negdje zemlju i mir.

Starac je malodušno ponikao pogledom, Duke umorno pogleda u stranu, a djevojka potajno obriše oči.

Videći bespomoćnost ovo troje ljudi, Jess se sažalio na duboku zdvojnost starog rančera i osjeti plamteću srdžbu prema Gusu Sheldonu.

— Ti si premoren da bi se borio Tome McAllenu — resko reče i zato sam došao ovamo.

— McAllen podigne glavu i upitno pogleda mladića. U pogledu mu

zabljeska nerazumijevanje, no negdje u dubini očiju počeo se oblikovati malen plamićak nađe.

— Husky je bio budala! — ljutio se Sheldon. — Već je prilikom prvog susreta s Barrelom morao vidjeti da mu nije dorastao. Sada nam je svojom glupošću poremetio cijeli plan. Gdje je, zapravo, Morfin?

Sjedili su u stražnjoj sobi saluna... Gus Sheldon ljut poput tigra kojem je suparnik otjerao ženku: Sam Hutchins, šerif koji je ovaj položaj dobio zahvaljujući Sheldonovu utjecaju, i Johnny Bregan, mladi revolveraš iz Teksasa, koji je toga dana spoznao da pripada drugoj garnituri revolveraša.

— Morfin je na tragu Barrelu — odgovori Jonny. — Želi se uvjeriti da li će ovaj napustiti grad.

— Prokletstvo! zar se ne bi mogao držati mojih uputa? — sredio se Sheldon. Znao je da se sastaje mo, kako bismo se dogovorili za noćasnju akciju. Plan se ionako mora izmijeniti, jer je Husky trebao biti zapovjednik.

— Luke će uskoro doći — pripomene Bregan.

— Želio bih samo znati — ljutio se Sheldon — odakle je došao Barrel. Ne sviđa mi se njegovo zanimanje za kanjon Arrow. Da ga nije unajmio McAllen?!

— Taj je pri izdisanju — dobaci Hutchins, koji je svo vrijeme šuteći sjedio u kutu. — Prije bih povjeroval da je Barrel slučajno naišao. Međutim, ono što se meni ne sviđa jest to da još nikad ništa nismo čuli o nekom revolverašu s tim prezimeom. Prolistat ću malo potjernice.

— Tu bi prije našao one koje su raspisane na tvoju glavu — naruga se Sheldon. — Barrel je, čini se, nepoznat. Mogao bi ga dobro iskoristiti. Po svemu što ste ispričali, a i moj utisak je takav s njim bi i Morfin imao poteškoća. Zato me još više čudi što dosad nismo čuli to prezime.

— Ti kao da sumnjaš u moje sposobnosti — reče Morfin, koji je tiho ušao kroz vrata i čuo posljednje Sheldonove riječi. Zastao je u sredini sobe i vrebajući promatrao Gusa.

— Ti drugačije misliš, Luke? — strogo će Sheldon.

— Pa, ne možemo to više saznati, gazdo. Barrel je upravo odjahao iz grada.

— Dobro, onda se možemo dogovoriti za noćasnju akciju.

— Tko će preuzeti zapovjedništvo umjesto Huskyja? — znatiželjno upita Hutchins.

— To je najveći problem. No, Jonny nam najprije mora reći gdje su goveda.

— Sva su na sjevernoj obali jezer-ceta. Izbrojio sam još stopedeset grla. Od ranča su udaljena cijelu milju, pa ne bi smjelo biti teškoća budemo li vješti.

Vidjelo se da je Jonny ponosan, što može dati tako iscrpna obavještenja.

— Pa — reče Sheldon — pošto tako dobro sve znaš, mogao bi preuzeti vodstvo. Ima li tko bolji prijedlog? — Pogledao je upitno šerifa i mulata.

— Ja ne — odgovori Morfin.

— Što ćemo uraditi ako naiđemo na McAllena i Dukea, gazdo? — upita mladi Teksašanin.

— Mrtvi ne mogu pričati, Jonny.

Pakosno se smijući, izađu iz prostorije.

Kad se Jess sjetio iznenađenog izraza Tomova lica, nasmijao se! Stari rančer ne bi mogao ni sanjati da će se pojaviti i to ga je činilo nesigurnim. Ipak, stari se ratoborni duh probudio i McAllen se uhvatio za neočekivanu ruku pomoćnicu.

Duke i Sheila su također bili sumnjičavi, ali i njih je Danton uspio uvjeriti u dobre namjere. I oni su jedva čekali da se suprotstave Sheldonu.

Kada su tri muškarca krenula da zauzmu položaje kraj sjeverne stije-ne, dvoje mladih se nježno oprostilo. Jess je pri tom osjetio lagani ubod i pomislio kako je budala.

Ležao je u sjeni visoke klisure i promatrao ulaz na istočnoj strani. Pod njim se šteralo jezerce. Voda je svjetlucala na mjesecini poput tekućeg olova. Na valićima potoka plesale su male krune od pjene.

U sočnoj travi kanjona ležala su goveda... tamne mrlje poput razbacanih humčića zemlje. Ona su bila životna srž McAllenova ranča, podloga opstanka bez kojega nije moglo biti budućnosti.

Gus Sheldon je vjerovao da napokon može starog Toma izbaciti iz sedla. Znao je da je posljednjih tjedana zadao jake udarce rančeru. Današnjom bi akcijom trebao da bude skršen i posljednji McAllenov otpor. Sheldon bi onda došao s ponudom, a Tom prodao imanje. Sheldon nije mogao ni slutiti da se Jess pridružio trojici bespomoćnih ljudi. Upravo je to pobudilo nadu u starom McAllenu, iako još uvijek nije vjerovao Dantonu.

Jess nije ni sam mogao objasniti zašto se upetljao u ovaj sukob. To se protivilo svih principima prema kojima je godinama živio. U ovoj borbi nije mogao ništa zaraditi... ni dolare ni kanjon Arrow. On pripada McAllenu, a ako se starom Tomu nešto i dogodi, tu su još Sheila i Duke... kojega je u ovoj osamljenoj dolini zadržavalo nešto više nego što je vjernost prema poslodavcu.

Jess osjeti zavist prema čovjeku, koji je znao za što se bori, koji ima budućnost nadohvat ruke. Tijekom svih tih dugih godina lutanja Jess je mislio samo na tu dolinu i na svoj ranč. Sada se taj san rasprnuo poput mjehura od sapunice.

Zamišljeno je gledao zvijezde i pomislio kako je malena sudbina jednog jedinog čovjeka u ovom beskraju. Odjednom naglo sjedne, a izraz lica postade mu grub. Noćas je zaplovio snovima, ali sanjarima u ovoj zemlji nema mjesta. Takvi su ubrzo pod zemljom.

Jess se napregnuto zagleda prema istoku. Noć je bila mirna i ništa nije ukazivalo na prijetecu opasnost. Kradljivci sigurno neće preoprezno prići. Nisu mogli znati da je McAllen opomenut i da će se stari rančer suprotstaviti moćnom Sheldonu. A odakle bi mogli znati i da je čak i pojačanje dobio?

Jess se gorko nasmije. Ako iznenađenje i uspije, doći će do žestoka okršaja. Borba će biti neravnopravna. Sheldonovi će razbojnici biti premoćni. Možda ih i zbrišu u prvom metežu. No, Jess se nije usuđio u to povjerovati.

McAllen i Duke su se razmjestili desno od njega, na udaljenosti do

pedeset jardi. Tu je bilo većih stijenâ, koje su koristili kao zaklon. Jess se nasmiješio kad se prisjetio s kakvim je smrknutim licem stari Tom izvukao staru pušku marke Sharp. Prastara motka za tucanje, koje je kalibar već pri pogledu na nju utjerivao strah u kosti.

Ponoć je već davno prošla kad Jess primijeti da su se goveda lagano uznemirila. Pogled mu odmah kliznu prema istoku do ulaza u kanjon. Najprije nije mogao ništa raspoznati, a onda primijeti kretanje kod sjeverne litice i ukoči se.

Došli su! Točno kroz litice i izravno prema njihovu skloništu.

Prokletstvo! Ako odmah ne skrenu prema govedima, ako nastave istim smjerom, nabasat će upravo na nas, pomisli Jess i zakloni se iza jedne velike stijene. Upravo je razmišljao kamo da uzmaknu, kad zlikovci zastadoše. Zacijelo su se dogovarali, a odmah zatim se razidu.

Jess je izbrojio osam jahača koji su tiho pokušavali natjerati goveda da stanu. Deveti jahač je ostao u sjeni i Jess ga nije vidio.

Goveda su nevoljko ustajala i glasno mukala, a kraljivci su kleli. Jess polagano podigne vinčesterku i uzme na nišan rame vanjskog jahača s lijeve strane. Nadao se da su McAllen i Duke pripremni.

Povuče kokot. Pucanj prasne i višestruko odjeknu o litice kanjona. Jahač klone naprijed i grčevito se uhvati konju za vrat. Jess se ustezao napasti nekoga s leđa, ali drugog izbora nije imao. Kad je ponovno prinio vinčesterku ramenu, da bi potražio novu metu, prasnu njemu s desna.

Vidio je dvojicu kradljivaca kako su ispali iz sedla. Između svijetlih hitaca Dukove vinčesterke sve se češće čula grmljavina stare puške. Očito, Tom McAllen je htio u kratko vrijeme iskaliti svu srdžbu.

Jess se gorko nasmiješi i pokuša uzeti na nišan neznanca u sjeni litice. Ali, više ga nije bilo. Topot kopita pokazivao je da je momak kliznuo.

U dolinu, kradljivci su bježali. Morali su paziti da ne dospiju pod kopita pobješnjelih goveda, koja su u krugu trčala oko jezera.

Na obali jezera ostale su tri tamne mrlje. Trojica razbojnika kojima se put završio u kanjonu Arrow. Sheldon je pretrpio poraz. Sad će znati da se preračunao.

Iz sjene izroni neki jahač. Jess prepozna McAllena. Rančer je pošao u potjeru za kradljivcima, ali ga Jessov povik zadrž.

Starčeve su oči ljutito sjevale kad je pokraj Dantona skočio s konja.

— Trebalo bi ih sve objesiti! Prokleti šakali! — ote mu se s usta, dok je šakom prijetio za njima. — Sheldona prvog — dodao je ljutito.

Potrčali su prema razbojnicima što su ležali u travi. Dvojica bijahu mrtva, treći živ. Bio je to Bill, koji je s Huskyjem Gaskillom sjedio u salunu. Nije mu bilo pomoći. Tane mu je ostalo u grudima. Na usnama mu se već pojavila svjetlocrvena pjena. Kad je ugledao Jessa, razrogačio je oči.

— Barrel! Ti... nisi... odjahao — stenjao je. Zatim mu glava klone na stranu.

— Zašto te nazvao Barrelom, Jesse? — upita sumnjičavo Tom.

Danton mu objasni, a onda ispriča i to da Jeff Collins zna tko se krije iza tog imena.

Pokopat ćemo ih među liticama — reče Duke, koji je svu trojicu dobro pogledao, i doda: — Svi su s ranča Četvorokut. Moramo po šerifa.

— Hutckins pripada Sheldonovoj klikli — objasni Jess. — Osim, toga, Sheldon će glatko slagati da za sve to uopće nije znao. Ne bi nam, dakle, ništa koristilo. Ja ću u grad; možda tamo saznam što nova.

— Ako se varate? — zamišljeno će Tom.

— Neće — odvrati Danton. — Sheldon mora dobro promisliti kako će napasti. Slijedeći put će htjeti ići na sigurno. Neće mu biti teško saznati tko je bio uz vas kao treći. Idući put će loviti mene. — Osvrne se i zazviždi svom konju, ali ga zadrži odlučan McAllenov glas.

— Bronco, još uvijek ne shvaćam kakvu igru igraš? — U tom se čulo nepovjerenje.

Jess umorno odmahne rukom i odgovori:

— To ni meni nije sasvim jasno.

Nedugo zatim ugleda svjetlost s ranča. Poželi da odjaše tamo, a onda nevoljko zatrese glavom.

— Budalo! — ote se ljutito mrmljanje s njegovih usana. — Prokleta budalo!

Tada Jess Danton okrene konja i jurne prema izlazu iz kanjona.

Kad je prvi pucaj odjeknuo kanjonom, a onda još dvije puške odaslale smrtonosno olovo među njih, Jonny je znao da je njihov naum osujećen. Vidio je trojicu drugova kako padaju. Druga dvojica su se držala za vratove svojih konja, a goveda su potrčala oko jezera. McAllen ih je iznenadio i nije bilo ni trunčice izgleda da bi se ovo moglo okrenuti u njihovu korist. Zato Jonny okrene konja i pojuri prema izlazu iz kanjona. Tamo je namjeravao pričekati drugove. Nadao se da će se izvući iz tog pakla.

Napokon njih petorica dogalopiraju iz kanjona. Dvojica su se mukom držali u sedlima; obojica su imala po metak u ramenu.

— Prokletstvo, Jonny izdani smo — poviče jedan, kad je sustigao Bregana. Ovoga starčića što bi se igrao rančera netko je opomenuo. A taj netko se i borio. Praskale su tri puške.

— To sam i ja primijetio, Herbe — odgovori Teksašanin. — Odjašite na ranč, a ja ću u grad, obavijestiti gazdu.

Jonny Bregan se zabrinuo. Stari McAllen je bio opomenut. Tko je od Sheldonovih ljudi izdajica? Mučila ga je i treća puška. Starčeva kćerka to zacijelo nije bila. Postojalo je samo jedno objašnjenje: Joe Barrel. Nije moglo biti drugačije, stranac je stao na McAllenovu stranu. Možda je Sheldon u pravu da je Tom unajmio Barrela.

Sunce se crvenjelo visoko iznad Pecosa kad je Jonny stigao u grad. Ujahao je u dvorište saluna, sjahao

i nestrpljivo pokucao na stražnja vrata. Malo kasnije gostioničar je kleo što ga je tako rano trgnuo iz sna, no umirio se čim je pogledao Jonnyju u oči.

— Je li gazda ovdje ili kod kuće? — upita Teksašanin. Sheldon je imao sobu iznad saluna i katkad je tu noćio.

— Ovdje je, ali još spava.

— Odmah će se razbuditi — promrmlja Jonny i potrča uza stubu. Htio je nahrupiti u sobu, ali su vrata bila zaključana, pa je zamalo razbio glavu.

— Što se to vani događa?! — poviče Sheldon snenim glasom.

— Ja sam, Jonny! Otvori, gazda. Krenulo je po zlu. Bregan se držao za čelo i stenjao.

— Što si rekao!

Čulo se kako se pomakla stolica, a onda se vrata naglo otvore.

— Uđi i pričaj — reče Sheldon.

— Nemam o čemu mnogo pričati — Jonny uđe u sobu, a Sheldon zatvori vrata. — Jedva smo stigli kad je počelo. Iznenada su nas tri puške obasule mecima. Trojica naših su mrtvi, dvojica ranjeni. Preživjele sam poslao na ranč. Mislim da je McAllena netko opomenuo. — Bregan iščekivajući pogleda Sheldona.

— Tri puške? promrmlja Gus zamišljeno. — Pa rančerova kćerka to nije bila. Ima samo jedno objašnjenje, Jonny: Barrel je stao na McAllenovu stranu. Očekivao sam da se neće dati lako istjerati iz grada. Vrlo je hladnokrvan i opasan. Moramo ga maknuti s puta. No, najvažnije je nešto drugo. Tko je opo-

menuo Toma? Gdje je slabo mjesto u našoj družini, Jonny? — Prodor-no je gledao Teksašanina.

— Tko je sve znao za noćasnju akciju, gazda?

— Samo petorica, a jedan od njih je već mrtav... Husky. Ja ne bi izdao vlastite namjere. Dakle, Luke Morfin, Sam Hutchins i ti, Jonny. — Posljednje je ime izgovorio naglašeno i pri tome sumnjičavo gledao u Teksašanina.

— Nije bio ni jedan od nas, za to stavljam ruku u vatru. Nećemo valjda sami zarezati u svoje meso.

— Dogovarali smo se u ovoj sobi. a osim spomenutih osoba, nikog nije bilo u blizini. Tko je, dakle, mogao...?

Sheldon naglo ušuti i zagleda se u pod. Onda iznenada procijedi:

— Joshua ... — Tada nastavi glasnije: — Da, samo on dolazi u obzir. Donio je bio viski, baš onda, kad smo o tome raspravljali. Vjerojatno je stajao pred vratima i prisluškivao. Osim toga, kad smo se vraćali iz saluna, poslije razgovora s Barrelom, učinilo mi se da je Joshua ušao u staju Jeffa Collinsa. Zacijelo mu je ispričao što je čuo, a Collins prepričao Barrelu. A kako se ovaj toliko zanimao za kanjon Arrow, možda očekuje dobar ulov u tom slučaju. Samo je tako moglo biti i nikako drugačije. Eh, platit će mi taj crni štakor! A Collinsa ćemo kupiti.

— Sheldon ustane, silno ljut, i priđe velikom ormaru. Otvori vrata, zgrabi bič za goveda i pomiluje isprepleteno remenje.

— Dovedi tog crnca! — zaurla.

Jonny je stajao široko raširenih očiju i užasnuto gledao gazdu.

— Zaboga, gazdo, Joshua je starac, a bič...

— Šuti i uradi što ti kažem! Ili želiš podijeliti s njim?

Prijeteći pucnu bičem, a Jonny istrči iz sobe. Vidio je ljude koji su bili bičevani, kako su kasnije izgledali. Sažalio se na crnca.

— Makni se viskindžijo! — zarežao je na gostioničara, koji je stajao na stubištu i drhtao. — Ono što će se sada dogoditi ne podnosi svjedoke.

Joshua je bio u brijanici; upravo se spremao očistiti radnju.

— Gazda te želi vidjeti, Joshua. Čeka te u salunu.

— Što hoće tako rano?

— To ćeš uskoro osjetiti!

Kada su ušli u dvorište pred gostionicom Sheldon je već stajao na vratima, odjeven. Ruke je držao iza leđa, a u očima mu se zrcalio opasan sjaj.

— Hitjeli ste sa mnom razgovarati gazdo? — Joshua je stao bez daha pred Sheldonu.

— Da li si ikada razmišljao što se u našoj zemlji događa izdajnicima, crni štakore?!

— Ne znati što mislite.

— Odmah ćeš saznati! — vrisnu Sheldon i udarcem desnice odbaci crnca.

Joshua poleti kroz zrak i padne na trbuh. Stenjući, pokuša izvrnuti se na leđa, kad ga pogodi prvi udarac biča.

Reski, bolni krik zapara zrak.

Gus Sheldon je rikao poput razjarena bika. Udarao je nemilosrdno, divljom snagom. Crnac se savijao. Koža je pucala i ubrzo je ruke i lice oblila krv.

Sheldon nije mogao prestati. Lice mu se iskesilo u paklensku grimasu, a ruka s bičem pomicala se kao dobro podmazan stroj.

Ubit će ga, pomisli užasnuto Jonny Bregan i okrene glavu. Ubit će ga, kao bijesna kojota.

Iznenada se začu ledenim glasom izrečena zapovijed:

— Dovoljno je bilo suče... ako ne želite da to prekinem metkom!

Uz staju stajao je Jess Danton. U rukama je držao revolvere, a u očima mu je sijala paklenska vatra.

Sheldonova ruka s bičem zaustavi se na pola puta. Gledao je prema Jessu krvlju podlivenim očima. U prvi je tren izgledao da se želi baciti na njega, ali onda spusti ruku, okrene se i uđe u kuću.

Jonnyjeva desnica krene prema bokovima, ali zastane kad Jess reče:

— Pokušaj ako drugačije ne možeš dosta brzo stići na groblje. — Onda tiho nastavi: — Podigni starca i odnesi ga Collinsu. Ja ću odmah doći. Ako tamo ne nađem Joshuu, naći ću tebe!

Jeff Collins se nije previše iščuđavao kada je Bregan unio crnca u njegovu staju. Jonny bez riječi položi starca na slamu i ode. Jeff klekne i pogleda Joshuino krvavo lice.

— Zaboga! — promrsi, potresen. — Mora da si upao u stroj za mljevenje mesa!

— Pokušaj ga nekako osoviti na noge, jer moramo nestati Jeffe.

Collins se trgne. Pred njime je stajao Jess, ozbiljna lica.

— Joel... starac skoči i pruži mlađu ruku.

— Od danas se možeš služiti mojim pravim imenom, Jeffe. Moraju saznati s kime imaju posla.

— Tko ga je tako udesio — upita Collins i pokaže na crnca. — Sheldon?

— Da. Došao sam još na vrijeme, inače bih ga ubio.

— Trebalo bi ustrijeliti tog psa.

— Možeš li Joshuu osoviti na noge, Jeffe?

— Hm, ne znam! Treba mu liječnik.

— Nemoguće! Mora što prije odavde. I ti. Ovdje više niste sigurni. Sheldon je saznao tko je opomenuo starog McAllena i više neće imati obzira. Morate otići iz grada. Noćasnji poraz i današnji prepad će ga natjerati da zaboravi posljednje skrupule. Poželjet će da se osveti. Moraš Joshuu bar toliko zakrpati da može jahati.

— Učinit ću što mogu, ali ne nadam se suviše.

Jess priđe vratima, kako bi ulicu držao pod prismotrom.

Poslije pola sata izjahali su iz grada i potjerali konje prema sjeverozapadu. Joshuu su svezali za sedlo, jer drugačije nije mogao jahati.

— Kamo nas vodiš, Jesse? — upita Collins. — Ako produžimo ovim smjerom, znači da nas vodiš na vrh Siera Blance.

Jess nije odgovorio. Povremeno se ogledavao, ali nije primijetio da ih netko slijedi. U mislima je bio u kanjonu Arrow. Pred njegovim očima uvijek iznova izranjalo je Sheillino lice. Još nikada ga nijedna žena nije toliko zaokupila. Onda ljutito odagna vizije. Ima važnijih problema. Što li će reći Tom McAllen kada mu dovede dva starca? Pa,

moгу se boriti, i raditi. Međutim, Joshua je bio crnac, a Jess nije znao kakvo je Tomovo gledište o tome. Ipak, vjerovao je da je rančer razborit. Valjda će biti dobrodošli na njegov ranč. Zatim je glasno rekao Jeffu:

— McAllenu trebaju još dvojica.

— Što kažeš! — užasnuto vrisnu Collins i zaustavi konja. — Odvest ćeš nas McAllenu... onom starom krivoglavcu?! Onoj ciciji, koja ostavi u mene konja, a onda traži natrag pola dolara, jer nije bio cijeli dan. Zar si se napio, Bronco?

— Smiri se, stari druže. Potpuno mi je svejedno što ti imaš s Tomom. Tamo je za sada jedino sigurno skrovište za nas.

Jess Collins je stisnutim očima gledao Jessa, a onda nešto promrmlja... čulo se nešto kao »žutokljunac«... a zatim pokrenu konja.

Kad su sat kasnije stigli na McAllenov ranč, sunce je bilo visoko, a njegove su se zrake odbijale od površine na jezeru.

Tom je sjedio pred kućom. Iznenada je skočio i otrčao u kuću, no ubrzo je ponovo izašao, s divovskom sačmaricom u rukama.

— Što traže ova danguba i drumski razbojnik na mom ranču? — vikne ljutito i pokaže na Collinsa. — Gulikožo! Skitnico! — viknu Jeffu. — Odlazi s mog posjeda, ili ću ti probušiti kožu, stari nabijaču cijena!

Collins tako spretno skoči s konja da u to ne bi povjerovao onaj tko nije vidio. Zasukao je rukave, lica crvenog od bijesa.

Na vratima se pojave Sheila i Duke, privučeni galamom.

— Jesi li čuo, Jesse — vikne bijesno Jeff. — E, neću dopustiti da tako sa mnom razgovara. Dođi ti isušeni pustinjaški lešinaru, da iskomadam taj tvoj suhi vrat. Priđi, ako još imaš hrabrosti u tim tvojim isušenim kostima! — Ljutito je podigao ruke u vis.

— Isušeni pustinjaški lešinaru! To kažeš ti, smrdljivi konjokradice!? — Tom zgrabi sačmaricu za cijev. — Pogledaj ovaj prekrasan komad drveta! Tresnut ću te s njim po glavi da će ti čizme spasti, stari lopove!

Htio se baciti na Jeffa, no Sheila... koja je dotad užasnuto zurila u Joshuu, stala je između dva narogušena pijetla i istrгла ocu pušku iz ruku.

— Vi niste prisebni! viknula je ljutito. — Tamo na konju je čovjek kojemu je hitno potrebna pomoć, a vi se svađate!

Tom se zbuni i pogleda prema crncu, koji je visio na konjskom vratu. Rane su mu ponovno prokrvarile i krv je ovlažila konjsku dlaku tamnim mrljama.

— Zaboga — promrmlja — kako taj izgleda!?

Jess ukratko ispriča što se dogodilo.

— Skinite ga s konja i unesite u kuću — reče McAllen.

— Može spavati u mojoj sobi, na drugom krevetu. Pomoći ćemo da rane zacijele. — Okrenuo se Jessu i nastavio:

— Dakle, Sheldonu polako spada krinka, Bronco! Zanima me što će biti dalje.

— Vidjet ćemo — odgovori tiho Danton i nasmija se. Iako naizgled grub, u Toma je ipak meko srce.

Ono što je Joshuu zadesilo, nije izmaklo pažnji građana. Roswell je bio svjedok Sheldonova poraza. Priča obleti gradom brzinom vatrene strijele. Po ulicama uskomešali su se građani. U punim salunima pričalo se samo o jednom: o Joeu Barrelu, koji je već dva puta udario Sheldonu po prstima. O pokušaju krađe McAllenovih goveda još se ništa nije znalo.

Dakle, Barrel se nije obazirao ni na šerifovu naredbu, ni na Sheldonove divlje prijetnje. Bio je tu, tek dva dana, a Sheldonovo prijestolje već se poljuljalo. Mnogi su se nadali... i željeli... da bi moglo i pasti. Između mnogih teorija o Barrelovu identitetu, učvrstila se jedna: Joe Barrel je rendžer koji želi otkriti Sheldonove tajne poslove. Govorilo se i raspravljalo do kasno uvečer. A čovjek pod kojim se ljuljalo sjedio je sa svojim povjerljivim ljudima u svome uredu i primjećivao da u gradu vrije.

Gus Sheldon se povukao u svoju kuću. Cijeli dan je šetao po radnoj sobi i kleo. Joe Barrel je postao vrlo opasan. Upravo je sada, kad je zamalo postigao što je želio, stigao taj momak i doveo uspjeh u pitanje. I ne samo to, Barrel je tako poljuljao njegovu moć, da je njegov položaj sada izgledao gore nego u početku. Postojalo je samo jedno rješenje, moraju onemogućiti Barrela.

Predvečer, kad je Sheldonov bijes nešto splasnuo, pozvao je Morfina, Hutchinsa i Bregana. Zatekli su gazdu u uredu, odlučna i samouvjerenjena kao i uvijek. Šerif je opisao

što se događa u gradu, a sudac prasnulo:

— Kukavice! Usuđuju se proviriti iz svojih rupa, jer misle da mi je došao kraj. Ali, dragi građani Roswella su se prevarili. Bit će još sretni kad će od mene dobiti komad kruha. Da li je Barrel opet nestao?

— Jeste — odgovori Bregan. — Poveo je Joshuu i Collinsa. Vjerojatno su na McAllenovu ranču.

— Treba ga maknuti s puta! To je zadatak za Hanka, za to ga i plaćam. Ili ćeš ti pokušati, Luke?

Mulat lagano zanijeće glavom.

— Moramo biti sigurni, a Hank je brži od mene. Već tjednima sjedi na ranču i gundra da za njega nema posla. Promjena će mu dobro doći.

— Dobro, Luke. Dovedi ga još noćas u grad. Moramo razmisliti kako ćemo Barrela namamiti u grad. No, sve mora izgledati kao pravi, poštenu revolveraški dvoboj. Suviše je već uzvitlane prašine. — Gus Sheldon upitno pogleda svu trojicu.

— Barrel sigurno sjedi na ranču staroga Toma i čeka što ćemo mi poduzeti — reče Hutchins. — Ne bi li bilo jednostavnije da odemo tamo s cijelom družinom i istrijebimo gnijezdo?

— Ne, Same — odbaci Sheldon ovaj prijedlog. — To ostaje kao posljednje. Želim da Barrela uklonite na »legalan« način. Možda...? Odjednom preko njegova lica preleti paklenski osmijeh. — Možda bismo s jednim udarcem mogli ubiti dvije muhe!

— Kako to misliš, gazdo? — upita Morfin.

— Slušaj dobro, Luke. Moglo bi se dogoditi da stari Tom nastrada. Barrel će sigurno odmah doći ova-mo i potražiti ubojicu. Ako Hank dobro obavi svoj dio posla, onda možemo utvrditi da je Barrel pucao na McAllena. Sve je bilo jednostavno, pa i objašnjenje. Ne mislite li i vi tako?

Sva trojica su zurila u njega, a onda šerif prošapće:

— Bogami, gazdo, to je rješenje. Fantastično!

— Luke, ipak ćemo učiniti drugačije nego smo se maločas dogovorili — reče sudac. — Gordona će dove-

sti Jonny, a za staroga McAllena ćeš se ti pobrinuti. Još noćas!

Mulat kimne i okrene se prema vratima, a Hutchins i Bregan za njim.

Sheldon se zadovoljno nasmije. Bio je siguran da će ostvariti što je naumio, i da će Hank Gordon, revolveraš iz Arizone, tući Barrela. U to Sheldon nije ni načas posumnjao. Hanka je doveo Morfin, poznavali su se otprije. Gus je znao da ima dobrog i brzog čovjeka, a takve je uvijek mogao iskoristiti.

Da je Sheldon tog trenutka mogao čitati misli Jonnyja Bregana, ne bi tako mirno sjedio.

VI

Jess Danton je ležao u komorici pored dograđene staje i gledao kroz prozor. Bilo je rano jutro, i tek izašlo sunce crvenkastom je svjetlošću obasjalo južnu liticu kanjona. Polako je ustao, odjenuo se i pošao u kuhinju. Usput je svratio u Tomovu sobu. Joshua je spavao. Rane su mu bile dobro previjene, iz zavoja su virili samo nos, usta i oči.

U velikoj kuhinji sjedio je samo Duke.

— Dobro jutro — pozdravi Jess, zjevnuvši.

Duke samo umorno podigne ruku na pozdrav. Cijelu noć je stražario uz goveda. Sada je vani bio stari rančer. Uskoro će i on doći na kavu.

Danton izađe i pogleda niz kanjon, a onda se okrene i promotri visoku liticu na zapadu, koja je zatvarala kanjon. U visokoj travi izdi-

zalo se stijenje. Podalje ulijevo, bila je jedna uzvišica, gdje se kroz stijene probijao potok. Nekoliko cedara uokvirivalo je prolaz. Jess se lagano pokrenuo i krenuo prema tome mjestu, gdje je nekoć često sjedio i promatrao kanjon. Sjedne uz potok i zamisli se. Njegov se život našao na odlučujućoj prekretnici. Možda je dobro što u ovoj borbi neće ništa zaraditi. Godinama je kročio usamljenim putem, bez prijatelja, bez domovine. Namjeravao se u kanjonu Arrow smiriti, no za to je prekasno. Pomaže McAllenu protiv Sheldona, ali time ne može dobiti zemlju; ona je McAllenovo vlasništvo.

A tu je i Sheila. Djevojka je zao-kupila njegove misli, iako je znao da je isto toliko nedostižna koliko i kanjon. Sheila pripada Dukeu Erskinu, a postoje granice koje čovjek

ne smije prekoračiti... pa zvao se on i Bronco. U ovom trenutku Jess Danton osjetio je koliko je osamljen. A to će, na žalost, uvijek i ostati.

Odjednom ugleda Sheilu. Koračala je ravno prema njemu. Kad se približila, sjela je pokraj njega u travu. Sunčane su se zrake meko poigravale u djevojčinoj kosi.

— Lijepo je ovo mjesto, gospodine Dantone, zar ne? — Pažljivo ga je gledala svojim velikim očima.

— Da, gospođice Sheilo. Pravo mjesto za sanjarenje.

— O čemu sanjari čovjek poput vas?

— Zašto vas to zanima?

— Jess je iznenađeno pogleda.

— Poznata mi je vaša prošlost. Čudi me da ostajete ovdje... Bronco tu ne može ništa zaraditi.

— Možda ipak — odgovori Jess, polako i suzdržljivo. Pogled mu je lutao kanjonom. — Možda mi upravo ova borba pomogne da prekinem s dosadašnjim načinom života. Svaki čovjek jednom poželi da živi mirnim i zadovoljnim životom. Možda sam upravo stigao do te točke.

— Ne vjerujem — odgovorila je tvrdo. — Ljudi poput vas naprosto ne mogu prekinuti... uvijek iznova moraju ubijati, donosi li to štogod ili ne. Ja ne mogu vjerovati da se čovjek poput vas može preko noći izmijeniti. Svojom sposobnošću uvjeravanja, a možda i svojim imenom, povratili ste hrabrost mojem ocu, ali ja mislim da je loše buditi nadu u jednom starcu. Ako mu se u ovoj borbi što dogodi imat ćete ga na savjesti, veliki Bronco! Jedino vi! — Pri posljednjim riječima Sheila je ustala i otrčala, jecajući.

Jess je iznenađeno gledao za djevojkom. Njezine su mu riječi odzvanjale u ušima i boljele ga. Ali, on je znao da povratka nema. Kolo se već suviše zavrtjelo da bi moglo stati.

Njegove misli prekine pucanj u donjem dijelu kanjona. Prasak u dolini odbijao se o litice, onda utihnu.

Jess skoči i dugim koracima potrči prema staji. Stigao je baš kada su Duke i Sheila otvorili vrata. Čulo se kako u kući Jeff Collins kune.

Brzo osedlaše konje. Sheili su oči bile suzne. Optužujući je gledala Jessa. On nije mogao izdržati djevočin pogled i bio je sretan kada su izgalopirali iz staje.

Goveda su uznemireno trčala. Onda Jess ugleda na obali jezera McAllenova konja. Rančer je ležao malo dalje.

Duke i Jess istodobno skoče s konja, upravo kad se Tom McAllen pokušao, stenjući, okrenuti na leđa.

Jess odahnu kad vidje Toma živoga. Bio je pogođen u lijevo rame. Starac će preživjeti.

— Prekasno sam vidio ono prokletost kopile — jaukao je Tom. — Mislim da je bio Morfin. — Tada se onesvijesti.

— Oduzi ga na ranč, Duke — reče Jess — a ja ću poći u grad.

Putem je razmišljao da li je hitac bio njemu namijenjen, ali onda zaključujući da nije. Sheldon je počeo grijehiti.

Kada je skrenuo u Glavnu ulicu, nije više vidio Morfinu; mulatova je prednost bila prevelika.

Pred salunom Jess sjaše, sveže konja o gredu, pa čvrstim korakom uđe u točionicu.

Debeli je gostioničar bio sam... Stajao je iza šanka i iznenađeno se zapiljio u došljaka.

— Vi, Barrele? — promuca naposljetku.

— Jesi li vidio da je netko maločas dojahao u grad?

— Da, Morfin. Zar nešto nije u redu?

— Jesi li još koga vidio?

— Ne, samo mulata. Jako je žurio. Slijedite ga?

— Natoči mi viski i ne zapitkuj tako mnogo.

Morfin mu neće pobjeći. Onda će Sheldonu postaviti nekoliko neugodnih pitanja. Velikan Roseella, čini se, želi borbu. E, onda će je i imati.

Gostioničar stavi viski pred Jessa i reče:

— Mislio sam, gospodine Barrele... ako šerif sazna da ste ovdje, mogao bi... — ušutio je i zagledao se prema vratima.

Danton je čuo lagani šum pokretnih vrata i mačji korak u prostoriji. Osjeti da mu se približava opasnost. Mišići na leđima mu se napnu.

— Okreni se, Barrele! Ne pucam protivniku u leđa — reče piskutavi glas iza Jessa.

Danton lagano podigne čašu i srknu viski. Poznavao je taj glas i čovjeka kome je pripadao. Već su se sreli. Tada su revolveri Hanka Gordona ostali u koricama.

— Misliš mene, Hank? — Jess se polako okrene.

Gordonove su se oči razrogačile od zaprepaštenja, kao da ne vjeruju u ono što vide.

Revolveraš iz Arizone bio je tako malen i slabašan da bi onaj tko ga gleda pomislio da će ga teret ona dva teška 45-kalibarska kolta na bokovima srušiti. Lice mu je bilo kao u ptice grabljivice. Obrve, crne i čupave, spajale su se iznad nosa, a usta su bila kao tanka crta. Izgled blijed i beskrvan.

Mnogi su se ljudi nasmijali ugledavši slabunjavca, no kasnije se više nisu smijali. Jer, mrtvi to ne mogu.

Hank Gordon bijaše opasan poput razljućene čegrtuše. Izvlačio je oružje a da nije opominjao i pucao brzo i točno. To je Jess znao.

— Bronco! — najzad propišti maljušni revolveraš.

— Da, to sam ja. Kako ti upade u Sheldonovo kolo?

U Gordonovom pogledu iznenada zasja strah. Već je prije, jednom, izazvao Bronca i dobro se sjećao koliko brzo poteže i točno gađa. A od onda, nedvojbeno, nije postao sporiji. Hank osjeti lagano probadanje u ramenima... tamo gdje ga je bilo pogodilo Dantonovo tane.

Sheldon nije ni slutio koga je to trebalo smaknuti. E, pa on će mu to reći i onda otići iz grada tako brzo kako ga njegov konj uspije ponijeti.

— Koliko te plaća Sheldon, Hank? — prekine ga Jess u razmišljanju.

— Nije mi rekao protiv koga se moram boriti, Bronco. Samo je rekao: Joe Barrel.

— Tako sam se predstavio tvom gazdi, Gordone. No, ako želiš zaraditi novac, možemo početi. Sheldon čeka na pucnjavu.

— Ne, Bronco, ja odlazim. Zbogom! Gordon krene prema vratima.

— Poruči gazdi, Hank, da ga ovdje čekam — viknu Jess za revolverašem, pa se okrene prema šanku i dohvati čašu.

Gostioničar zaviri iza šanka i iznenađeno uskliknu.

— Vi se uopće ne zovete Barrel? Vi ste Bronco? Onda potječete odavde, iz Roswella. Čuo sam o vama. Vaše pravo ime glasi Jess Danton, zar ne?

— Da. Daj mi još jedan viski.

Sheldon je, dakle, htio jednim udarcem ubiti dvije muhe. Napadom na Toma McAllena namjeravali su Jessa domamiti u grad, gdje ga je već čekao Hank Gordon. Nije loše smišljeno, samo nisu predvidjeli da se Gordon neće boriti protiv Bronca. Mali Arizonac će odmah poći gazdi, da ga obavijesti tko je, zapravo, Joe Barrel.

Lijepo zamišljen plan mirovnog suca se rasplinuo. Jess je sada uistinu bio znatiželjan, što će dalje poduzeti.

Debeli gostioničar natoči piće u Jessovu čašu i gurne je preko šanka. Zatim otvoreno pogleda Dantonu u lice i reče:

— Vi ste Sheldonu dobrano stali na žulj. Odsad neće biti oprezan nego će htjeti slučaj odlučno riješiti. Dosad je mogao ostati u pozadini, iako su svi u Roswellu znali što se zbiva. Kako bi inače mogao tako brzo doći do tolikih posjeda? Sve su središali njegovi plaćenici, brzo i precizno. Međutim, sada je drugačije. Sheldonova garda nikako da s tobom izađe na kraj. Morat će, dakle, osobno nešto poduzeti. Djelomično je to već i uradio. Morat će sve riskirati kako bi zadržao što je stekao na nepošten način. Želio bih

da uspijete, Bronco. Želio bi da Sheldona srušite s prijestolja, pa da Roswell opet postane miran gradić.

Zagledao se u šank, a zatim odlučno podigne glavu, pogleda Jessa u oči:

— Ako postane gusto, Bronco — reče tiho i povjerljivo — bit ću na vašoj strani. A i poštteni građani Roswella. Vaš glas i ime u nas ne igraju nikakvu ulogu, štoviše, možda se lakše bori.

Jess je bio iznenađen. Da gostioničar ne simpatizira Sheldona, to je već primijetio, no sada mu je iznenađa ponudio pomoć, što od njega nikada ne bi očekivao. Nije bilo ni trunka dvojbe da debeljko misli ozbiljno. Zato Danton podiže čašu i reče:

— Hvala, Harly. Prava riječ u pravo vrijeme već je mnogo puta pomogla. — Iskapi piće i upita: — Kako ti je prezime Harly?

— Matson, gospodine.

— Gospodina, ubuduće izostavi, Harly.

— Dobro, Jesse — radovao se debeljko, a onda iznenađa pogleda na ulicu i šapnu: — Pazi, dolazi Hutchins!

Danton neprimjetno kimne.

Matson izađe kroz stražnja vrata i naleti ravno na Morfina. Čuo se pucketavi šum kad je mulat udario i gostioničar se srušio bez glasa.

Oba krila ulaznih vrata udare o zid, i prostorijom odjeknu čvrsti koraci.

— Cijev mojega revolvera upere-na je u tvoju glavu, Bronco — reče Hutchins, ledenim glasom. — Brzo se okreni i otpaši opasač. Ništa ne pokušavaj! Prst mi je na okidaču.

Jess se polako okrene i zagleda šerifu u oči. Dakle, saznali su tko se krije iza imena »Joe Barrel«. Hutchins je stajao raskoračen u sredini prostorije, a revolver se nije ni milimetar pomakao.

Tvrd momak, pomisli Jess, ali se ipak boji; oči mu nemirno svjetlucaju. Glasno upita:

— Što to znači, šerife? Ja nikome ništa nisam učinio nažao.

Hutchins se cerekao. Jess začu odostrag šum, a odmah zatim osjeti na leđima pritisak.

— Baci odmah revolvere, Bronco, ili ću ti izbušiti u leđima rupu za provjetranje! — reče Morfin.

Iznenadili su ga. Polako otkopča opasač i oružje tresne o pod.

Ulovit ću te, Morfine, u to možeš biti siguran — jetko će Jess. — Nećeš uvijek biti u prednosti.

— Štedi dah za kasnije, Bronco. Bit će ti potreban kad budeš pričvršćen o jedan kraj užeta — prošapće mulat iza Jessovih leđa.

— Što znači ovo šerife? — upita Jess.

— To je lako pogoditi, Bronco. — Šerif se iskesi. — Objesit ćemo te... zbog umorstva. Pucao si Hanku Gordonu u leđa.

Jess je iznenađeno gledao zaštitnika zakona. On da je ubio Gordona s leđa? Dakle, opet Sheldonovo maslo. Zacijelo je netko od njih ubio malog revolveraša, kad im je ispričao što se zbilo u salunu, a sada to namjeravaju iskoristiti da se na tako podmukao način riješe opasnog protivnika.

— Gurni mi nogom oružje, Bronco! — zapovijedi Hutchins.

Jess gotovo nesvjesno poslušao. Zdvojan tražio je izlaz, ali ga nije

bilo. Šerif i Morfin će vraški paziti da mu ne pruže priliku. Za sada se mora s tim pomiriti.

— Iz mojih revolvera nije ispaljen nijedan metak, šerife. — Jess vrebajući pogleda Hutchinsa.

Šerif se sagne, podigne njegov opasač i pogleda oba kolta. Zatim reče, smješkajući se:

— No, Bronco, to ćemo nadoknaditi. Hajde, krećemo u zatvor.

Podmukli psi, pomisli Jess. Još nisu ubili Gordona. To će urediti mojim koltom, kako bi optužba bila umjesna.

Nakon nekoliko minuta su stigli u zatvor. Bijaše to ćelija ugrađena uz šerifov ured. Prozora nije bilo. Naprijed dužinom cijelog prostora nalazile su se rešetke. Sjedeći za stolom, šerif je mogao nadgledati prostor.

Jess je odmah uvidio da odayde ne može izići vlastitim snagama. Sjeo je na ležaj i počeo razmišljati. Hutchins zatvori vrata i zaključa ih, pa reče Morfinu, koji je sjeo na jednu stolicu:

— Moram još nešto obaviti. Ostani ovdje dok se vratim. — Šerif izvuče jedan od Jessovih revolvera iz opasača i izađe.

Nekoliko minuta kasnije začuo se oštar pucanj. Morfin podigne glavu, osluškujući, a zatim reče Jessu:

— Upravo si ustrijelio Gordona, Bronco! S leđa, a ja sam bio svjedok! — Mulat prasnu u grohotan smijeh.

— Time se nećete izvući, svinje! — uskliknu zaprepašteno.

Tako nešto nikad nije doživio. Momci su ubili svojega druga da bi protivnika doveli na vješala. Kako bi sve djelovalo istinito pucali su iz

njegovog revolvera. Najvjerojatnije, pucao je osobno Sheldon; ovu svinjariju Danton je mogao najprije njemu pripisati. Obuzeo ga je bespomoćni bijes pri pomisli da Gordon nije imao nikakvih izgleda.

Vrata se otvore i uđe Hutchins, a za njim Jonny Bregan. Šerif vrati kolt u korice, odakle ga je uzeo, kimne mulatu, pa se okrene Jessu.

— Onda, Dantone — upita — tvrdiš li još uvijek da nije pucao iz tvog oružja? Tane je u mrtvačevim križima. Time te dovodimo na vješala.

Hutchins je sjeo za pisaći stol a mladi je Teksašanin stajao uza zid, zamišljena izraza lica.

— Kako ćete to dalje izvesti šerife? — upita Jess.

— Vrlo jednostavno, Bronco. Sa-stat će se porota sa Sheldonom kao sucem, saslušati svjedoci i izreći presuda. Pravi postupak i punopravna presuda. Sve prema zakonskim odredbama. — Neobuzdano se počne smijati.

Danton je već prije bio uvjeren da se tako provodi zakon u Roswellu. Silom svog položaja, kao mirovnog suca... ako je taj položaj uopće stekao na temelju prava... Sheldon sastavlja porotu, određuje datum pretresa i može upravljati istragom kako mu odgovara. A neugodne protivnike, ili ljude koji mu prepriječe put, odstranjuje potpuno zakonskim putem.

— Tko će me braniti, šerife?

— Dobit ćeš najboljeg branitelja u Roswellu, Bronco. Možeš se odmah s njime posavjetovati. Evo ga, to je Jonny.

— Ja?! — zaprepašteno prošapće Bregan. — Pa ja ne znam ništa o tim stvarima.

— To ionako nije važno, Bregane — reče Jess. — Presuda je unaprijed izrečena. Zapravo, mogli biste si uštedjeti trud oko saslušanja.

— Umukni, Bronco! Bit će ti suđeno prema zakonu, a Jonny će biti vrstan branitelj. — Zlobno se nasimijavši šerif izađe iz ureda.

Morfin ustane i pride Breganu:

— Ostani ovdje, Jonny. i pripazi da ptičica ne odleprša. Smjenit će te noćas.

Mladi je Teksašanin zamišljeno gledao za mulatom. Pogledavši letimično prema ćeliji, ustanovi da Bronco leži. Bregan se osjećao neugodno. Ono što se posljednjih dana događalo nije mu se sviđalo. Nije bio svetac, ali slučaj s McAllenom ga je naveo na razmišljanje. Krađa goveda nije tako velik prekršaj, ali umorstvo uvijek ostaje umorstvo. A Jonny je sada po drugi puta doživio da je Sheldon naredio umorstvo: jednom je poslao Morfina da ubije starog McAllena, a maločas Hutchinsu da ustrijeli Hanka Gordona. Kad je šerif odbio, Sheldon ga je sam ustrijelio.

A sada još i ovo sa suđenjem Broncu. To će biti komedija, da bi se sačuvao obraz. Danton nema a ma baš nikakvih izgleda.

Jonny zamišljeno pogleda prema ćeliji. Sjetio se svoga prvog susreta s Broncom i iznenađenja kad je ovaj nevjerojatnom brzinom povukao revolver. Jonny je tada bio bijesan, jer je pripadao najbržim ljudima u Sheldonovoj družini.

Vrijeme kad je Gus uklanjao svoje protivnike Jonny je poznavao

samo iz priča svojih drugova i to mu je bilo drago. Prijateljevao je s Huskyjem Gaskillom, Samom Hutchinsom i Lukeom Morfinom. Njihova je prošlost bila mračna. Bili su beskrupulozni. Umorstvo za njih bijaše posao kao i svaki drugi. Održavali su red u gradu nemilosrdno, željeznom rukom.

Jonny Bregan je došao k njima prije godinu dana. Prilikom jedne oklade u gađanju pobijedio je sve osim Lukea Morfina. Sheldon, koji je stajao na vratima i gledao, pozvao ga je zatim u svoj ured i rekao:

— Potreban mi je ovakav momak kao što si ti.

Ponudio mu je primamljivu plaću i Jonny nije dugo premišljao. Raditi za čovjeka kao što je Gus Sheldon bijaše čast, govorili su drugi. Njegov novi gazda bijaše vlasnik svih radnji u Roswellu i velikog ranča Četvorokut. Tek je kasnije Bregan saznao da je polazište za sve akcije ranč. Pa i one protiv McAllena. Svi kauboji na ranču, bili su zlikovci koje je Sheldon skupio i uvježbao za svoje ciljeve.

No, Jonny nije mnogo razmišljao o tome. Zarađivao je mnogo, pa je mogao malo i riskirati. Osim toga, u Sheldonovu salunu bilo je lijepih plesačica, koje je gazda unajmio za svoje ljude; Sheldon je znao kako se održava moral u momčadi.

U međuvremenu su se okolnosti stubokom izmijenile. U igru je ušlo umorstvo, a s tim Jonny nije htio imati posla. Znao je da nešto mora poduzeti, i to odmah, ako želi izaći iz igre. Nije namjeravao za svoga gazdu jednoga dana završiti na vješalima.

Jonny je osjećao da je Sheldon prekardašio i slutio da to neće dobro završiti. Osim toga, Bronco je čovjek koji je čvrsto odlučio očistiti Roswell. Trenutno je onemogućen, ali osoba kao Bronco ne predaje se lako, takav čovjek se bori. Bregan je znao da borba još nije pri kraju i vjerovao je da zna kako će završiti. U glavi mu se oblikovao određen plan. Htio je iskoristiti svoju šansu.

Hatchins uđe u ured i prekine Teksašanina u razmišljanju.

— Možeš ići, Jonny. Smijeni me u pola noći.

VII

Poslije večere, koju mu je donio šerif, Jess je legao.

Koliko god razmišljao izaći iz ćeli-je neće. Šerif ni sekunde nije skidao pogleda s njega.

Bio je u stupici. Možda ima nez-
natnih izgleda da na putu do suda
pobjegne. Ali, čovjek bez oružja je
samo napola čovjek. Nije se ni usu-
dio misliti da bi mu netko pomo-

gao. Ako bi Duke i pokušao, loše bi
prošao, a Hurly Matson i sam ima
suviše briga. Sheldonovi će ga ljudi
zacijelo udesiti, kako ne bi mogao
svojom izjavom omesti suđenje.
Znao je da mora sam pokušati, iako
su izgledi vrlo, vrlo mali.

Naposljedku upade u nemiran
san. U snu je vidio kanjon Arrow i
Sheilu, a onda se pojavi iscereno

Sheldonovo lice. Mahao je užetom i vikao: Bronco... Bronco...

— Bronco!

Jessa probudi tihi zov i drmanje za rame. Kad je otvorio oči, ugleda pokraj kreveta Bregana. Jonny je držao prst na usnama. U lijevoj ruci držao je Jessov opasač s revolverima. Pružio mu ih je s riječima: — Ovdje je tvoje oružje, Bronco. Bježimo!

Jess iznenađeno pogleda Teksa, ali i s nepovjerenjem. Dali je to stupica? Zar ga žele ustrijeliti prilikom bijega?

— Hajd'mo, Bronco, nemamo mnogo vremena! Konji su na izlasku iz grada. Imao sam teškoća dok sam izvukao tvoje kljuse iz Hutchinsonove staje. Hajde već jednom! Mislim ozbiljno — tjerao ga je Jonny i gurnuo mu pod nos njegovo oružje.

Danton nije mogao birati; mora koristiti priliku pa bila to i stupica. Vrata ćelije bila su otvorena. Bregan nije palio svjetla. Moglo je biti dva sata noću. Jess je vidio da su revolveri puni. Šutke, opashe opasač i nabije šešir na glavu. Jonny će morati na mnoga pitanja odgovoriti.

— Samo ne kroz prednja vrata, Bronco! — reče Teksašanin.

Bregan požuri k vratima koja su vodila u dvorište. Nakon pet minuta bili su već kod posljednje kuće i Jess ugleda dva konja. Oprezno je podigao glavu i oslušnuo. Bilo je mirno, nije čuo nikakav sumnjiv šum, niti je vidio sjenu. Dakle, Jonny doista namjerava pobjeći.

Pojurili su prema kanjonu Arrow. Danton se neprekidno osvrtao, ali nije mogao otkriti potjeru.

— Kako bih to shvatio, Jonny? — upita nakon nekog vremena Jess kad su stigli do ulaza u kanjon.

— Čovjek mora znati kad je vrijeme da se povuče. Moje je vrijeme došlo.

— A Sheldon?

— Ne želim se vezati za ubojicu. Želim dugo živjeti, a nikako ne bih želio poći putem bezakonja, Bronco. Postoje granice koje ne mogu prekoraci. Nadam se da ću ispraviti greške koje sam počinio.

Zaustavili su konje. Mjesec je prelio kanjon mliječno-hladnom svjetlošću. Sjene stijenja i raslinja naliakovale su duboko pognutim životinjama.

Jess je čuo molbu u Breganovim riječima. Pomislio je na svoju mladost i svoje greške koje je počinio. Jonnyev glas je zvučao prigušeno kad je upitao:

— Hoćeš li mi pružiti priliku, Bronco?

Jess se nasmiješio. — Ovaj mlađić je žilav momak, a ipak je dijete. Pogledao je molećivo sugovornika. Jess se veselio da se Jonny u pravom času trgnuo.

— Mladiću — odgovori polako Jess — da li si svjestan da će Sheldon svoje ljude nahuškati najprije na tebe? Ako želiš otići, idi. Vjerujem da ćeš odsad ići pravim putem. Tvoje su greške već sada zaboravljene.

— Želim ostati, Bronco. Bolje da svoju krivicu ispravim ovdje.

— Dobro, Jonny, ali pripremi se na to da će biti gusto. Ne doživljavam tako nešto prvi puta, a ti previše znaš o Gusu Sheldonu.

— Svatko to doživljava po prvi puta. — Bregan je otvoreno gledao u sugovornikovo lice.

— Onda dođi, ortače! — kratko će Danton. — McAllen će se čuditi. — Htio je već potjerati konja, kad mu još nešto pade na um, pa upita: — Kako je zapravo ubijen Gordon?

Jonny pritjera konja bliže! Oči su mu svjetlile, kad je rekao:

— Bijaše to najveća svinjarija pod suncem! Kad se Morfin vratio sa zadatka... trebao je ubiti McAllena... i javiti da je uspio...

— Samo je Toma zbacio iz sedla — prekine ga Jess. — Metak ga je pogodio u rame. Mulat je gađao loše i Tom živi. On će to uskoro preboljeti.

Bregan je načas ostao iznenađen, a onda smijeh ozari njegovo lice.

— To će onemogućiti Sheldona, to će mu slomiti vrat! Pa i Hankova smrt je zato za njega gubitak. — Teksašanin udahne i nastavi: — Morfin se vratio i javio da je ubio McAllena i da ti dolaziš. Sve je to zamišljeno zato da bi tebe domamili pred Gordonovo oružje. Sheldon je tako želio skinuti s vrata dva neugodna protivnika, da bi kasnije lakše izišao na kraj s mladim ljudima. Tvoje hapšenje je do u tančine planirano. Najprije su ti htjeli podvaliti umorstvo Toma McAllena, ali kad je došao Hank i rekao da se ne želi boriti s Broncom, gazda je pobjesnio.

— Najprije je bio tako potresen da nije mogao progovoriti ni riječi... nije htio shvatiti da mu je upravo Bronco protivnik... a onda je snažnim udarcem onesvijestio Gordona. Kad je ovaj rekao da nema čovjeka u New Mexicu koji bi htio povući oružje na tebe, Gus ga je udario nogom. Tada je viknuo na šerifa i naredio mu da odmah ide u

salun, da te uhapsi zbog umorstva Hanka Gordona. Sheldon je upozorio Hutchinsa neka ne zaboravi tvoje revolvere, kako bi Gordon dobio u leđa pravi metak.

— Morfin i šerif su te uhapsili. Sam je donio tvoj revolver i Sheldon mu je zapovjedio neka ubije malog Arizonca. Šerif je odbio. Ja sam morao Hanka osvijestiti vodom, a onda mu je Sheldon ispričao što će se dogoditi, pograbio tvoj revolver, gurnuo ga Gordonu u leđa i okinuo. Tada smo šerif i ja otišli u ured. Ostalo znaš.

— Dakle, bio je Sheldon — promrmlja Jess, i potjera Old Fellowa.

Do ranča nisu više progovorili ni riječi.

Osim starog rančera i Joshue, svi su stajali pred vratima i gledali ih. Kada su prepoznali Bregana, postadoše sumnjičavi. Collins podigne sačmaricu i uperi je u Teksašanina.

— Koga nam to dovodiš, Jess, i gdje si tako dugo? — zabrunđa Tom.

Danton im u nekoliko riječi objasni što se dogodilo. Po njihovim pogledima vidio je koliko preziru Bregana.

— Ne mogu shvatiti, Jesse, da bi ovaj momak pobjegao iz vlastitog uvjerenja — reče Duke. — To bi mogao biti i lukavo izmišljen plan, da među nas ubace špijuna.

— Jamčim ti, Duke, da je Jonny iskren.

— Sigurno je sudjelovao u krađi naše stoke. A kradljivce stoke u ovoj zemlji još uvijek vješaju — Duke nije htio popustiti.

— Da, sudjelovao sam Erskine — mirno odgovori Jonny, prije nego

što je Danton stigao išta reći. — Ako smatraš da je to hvatanje prave osobe... spreman sam platiti za svoju krivicu. Radio sam za pogrešnog gazdu. Žao mi je, pa ću upotrijebiti svu svoju snagu da se odnosi dovedu na pravo svjetlo. Ako jednom odem iz ove zemlje, želim ponijeti čisto ime.

— Ako želiš objesiti Jonnya, Duke, nisi ništa bolji od Sheldona — brzo reče Jess kad je primijetio da Duke neprijateljski gleda mladića. — Linč je isto što i umorstvo. To bi morao znati, Erskine.

— Prestanite! — iznenada viknu Sheila. — Što mislite da se sve mora dogoditi zbog ovog prokletog kanjona? Nije li već dovoljno krvi poteklo? Oh, što ste vi muškarci glupi! Mislite samo na jedno: na ubijanje, osvetu, zadovoljštinu! Da je bilo po mome, već bismo davno otišli iz kanjona i predali ga tom strašnom Sheldonu. Ne primjećuješ li, Duke, da Jonny Bregan misli pošteno? Zar si doista tvrdoglav kao bivo i ne vidiš da ovaj mladić moli za šansu? Zašto mu je ne želiš dati, kad se ionako već borite za ovaj prokleti i ukleti komad zemlje?! Ti si kao dječak... prkosan i tvrdoglav!

Srdito je udarila nogom. Oči su joj ljutito prostrijelile Duka. Erskine se bespomoćno premjesti s noge na nogu i iznenađeno pogleda zaručnicu; još nikada nije Sheila s njim tako razgovarala.

Jess to primi kao neku vrstu zadovoljštine. Djevojka nema dlake na jeziku, pomisli. E, Duke, još ćeš ti koješta doživjeti. Glasno, međutim, reče:

— Niste u pravu kad kažete neka predamo kanjon Sheldonu, Shello.

Takvih Sheldona ima posvuda i sve se uvijek isto odvija. Pokušavaju silom postići što žele. A Gusu Sheldonu smo vrlo opasni. Sada i suviše znamo o njemu i on ne smije dopustiti da pobjegnemo. Možete biti sigurni da neće imati obzira ni prema ženi, jer svjedoke ne smije imati. Stoga je bolje boriti se nego pobjeći.

— Onda se dajte poubijati, budale! — zajecala je Sheila, a u njenim su očima stajale suze. Onda je pobjegla u kuću i zalupila vratima.

Duke priđe Breganovu konju i pruži mladiću ruke.

— Oprosti, Jonny i dobro došao na McAllenov ranč. Nama je potrebno pojačanje.

Bregan prihvati Erskinovu ruku ozarena lica.

— Hvala ti, Duke! A da li sam dobro došao, o tome će odlučiti Tom.

Sjahao je, a onda progovori Jeff Collins.

— Starog Toma McAllena se najmanje pita. On, najvjerojatnije sjedi na rubu kreveta i očekuje te. Neka sam proklet, ako to nije istina!

— Nek' je proklet ovaj preglasni gonič mazgi! — začu se s ulaznih vrata Tomov glas. — Došao je na moj ranč, jede više od krda divljih konja i još priča da svoje goste primam u krevetu! Kao da sam jedna od Sheldonovih plesačica! Što će ljudi misliti o McAllenu ako ti, konjušaru, pričaš takve priče? Tom McAllen zna što dolikuje, jesi li razumio? Svoje goste primam na kućnim vratima. Dobro došao na moj ranč, Jonny Bregan! Raduje me da si uspio.

Stari je Tom stajao na vratima i mahao svojim suhim rukama iznad glave. Pri tom mu se lice razvuče u bolnu grimasu, jer ga je još uvijek boljelo rame.

— Hvala vam, gospodine McAllene — odgovori skromno Jonny. — Žao mi je da već prije nisam počeo razmišljati, ali možda još uvijek nije kasno.

— Nikada nije prekasno, mladiću. Sheldonu ćemo već potkresati krila. Uostalom, možeš me oslovljivati sa Tom.

— Oče — umiješa se u razgovor Sheila — moraš u krevet. Još si pre-slab da hodaš. I Joshua to kaže.

Pokušao ga je blago uvesti u kuću, no starac se ljutito-otme.

— Nisam mogao vjerovati da će ta crna duša biti na nogama prije mene. Još mu se, doduše, tresu koljena, ali stoji. I, što radi? Neprekidno mi propisuje što moram i što ne smijem. Taj će me otjerati u smrt. Neka me ostavi na miru. Sve misle da ne mogu ni ustati, a pogledajte kako stojim, kao stablo!

Pokušao se ispraviti, ali je to za njega ipak bilo previše.

Iznenada jauknu, prevrne očima i sruši se.

VIII

Gus Sheldon je bio bijesan poput ostarjela bika kojega je osa ubola u nos. Jurio je amo-tamo po uredu i bjescio.

— Zašto niste pazili? — vikao je i udario šakom o stol. — Zašto vas, zapravo, plaćam? Da ločete u krčmama? Ubit ću tog momka... vlastitim ću ga rukama udaviti, kao šugavu mačku!

— Mačka ima kandže, gazdo — ledeno primijeti Luke Morfin.

Sheldon zastane i pogleda mulata krvlju podlivenim očima.

— Što kažeš, štakore? Ti bi mene poučavao? Baš ti! Ne zaboravi da sam te ja učinio velikim, Morfine! Ne zaboravi... jer bi to moglo biti neugodno po tebe. Sjeti se Hanka!

— Pazi što govoriš, Guse. — Morfin se lagano otisne od zida i zakorači bliže. — Meni ne prijeti, iako

si gazda — prosikće opasno tiho. Ruke su mu visjele kao kandže iznad držaka koltova.

Stajali su jedan nasuprot drugome i neprijateljski se odmjeravali. No, Sheldon je odmah spoznao da je pogriješio.

— No, dobro, Morfine. — Postao je nesiguran. — Načas sam se zabravio. Živci! Shvaćаш? Zaboravi to, Morfine, žao mi je. — Mulat se kiselo osmjehne i, ponovo se nasloni na zid. Sam Hutchins, koji je sjedio na stolici u kutu, pomislio je da će se potući, pa je dohvatio revolver da bi pomogao gazdi. Sada spusti oružje i reče:

— Nije dokazano da je Jonny dragovoljno otišao, gazdo. Možda ga je Bronco prisilio.

— U to ni sam ne vjeruješ, Hutchins! Kako bi to Bronco izveo?

Tako neiskusani Bregan ipak nije. Jonny je Dantona izveo iz zatvora. Kako to da je nestala i njegova prtljaga? Možeš li mi to objasniti? Ponió je sve, jer se ne namjerava vratiti. E, kad ovo sredim, dobit će on svoje! Progonit ću ga do nakraj svijeta. — Gus Sheldon upitno pogleda svoje ljude. — Ali, najprije moramo razmisliti što ćemo sada.

— Predlažem da kanjon Arrow ostavimo na miru, gazdo — reče Hutchins. — Pripadaju nam gotovo cijeli Roswell i okolica. Zašto McAllen ne bi smio živjeti u kanjonu?

— Zar si poludio, Same — Sheldon se opet razbjescio. — To je najljepši komad zemlje u okolici! A svjedoke posljednjih događaja ostaviti na životu. Oni će nás izručiti vješalima kad im to bude odgovaralo. Zar misliš da bi se Bronco zadovoljio tim rješenjem? Osim toga, ne smiješ zaboraviti Jonnyja... najvjerojatnije i on sjedi na McAllenovu ranču. A on premnogo zna, Same, i mora nestati. Nego, znate li što o Tomu?

— Ništa, — odgovori Morfin. — Ni liječnika nisu poznali.

— Znači da je mrtav. Sheila i Duke neće dugo izdržati.

— Ne zaboravi Bronca — opomene ga Hutchins.

— Osim toga, tamo su i Bregan, Collins, Joshua. Sve ih je više u kanjonu.

— Pa bilo ih i stotinu — uzvikne Sheldon — kanjon Arrow mora biti moj!

— Napadnimo onda odjednom s cijelom družinom. Dugo se neće odupirati.

— Neprekidno predlažeš da ih svi odjednom ~~napadnemo~~ ~~Međutim,~~

tamo je i jedna žena. Sheila je vrlo omiljena u gradu, a sami ste mi ispričali da među stanovništvom vrije. Što će se zbiti ako se toj djevojci nešto dogodi. Tvoj plan je loš, Hutchins. To ćemo uraditi ako nam ništa drugo ne uspije, i ako moramo pobjeći odavde, ali onda ne smije ostati svjedoka — Sheldon prodorno pogleda šerifa.

— Zar namjeravaš otići odavde? — upita mulaš iščekivajući. Pri tom je mislio na novac u Sheldonovu trezoru, pa i na to da bi njegov gazda mogao pobjeći sam i sve ponijeti sobom.

— Zapravo ne, Morfine, ali Bronco nam je zadao već toliko glavobolje da i s tim moramo računati.

— Svjedoke ni u kom slučaju ne smijemo ostaviti. Čak ni onda ako pobijedimo — reče Hutchins.

— Jeste li mislili na to, da bi se Sheila... sada, kad je njen otac mrtav... možda htjela što prije riješiti imanja? Možda samo čeka dobru ponudu — reče Morfin tiho.

Gus Sheldon iznenađen pogleda mulata, a onda se nasmije.

— Pa i ti kojiput nešto pametno smisliš, Morfine — oda mu priznanje. — O tome još nisam razmišljao. Što ti misliš, Hutchinse?

— Ne znam. — Glas mu je bio kisel; ljutilo ga je što se na to on nije sjetio. — Tamo su još uvijek Bronco i Bregan, a oni suviše znaju.

— Tko ti kaže da će ti svjedoci preživjeti? O tome nitko nije ništa rekao. Kad Sheila proda imanje njima će se nešto dogoditi... kao što je bilo s McAllenom! — Sheldon se smijao grohotom.

— Pokušaj, ali više ne vjerujem u tvoju sretnu zvijezdu.

— Morfin i ja ćemo te u to uvjeriti. Poći ćemo u svitanje, Luke. Ne želim da me mlada dama dugo čeka.

* * *

Bijaše divno jutro. Sunce se popeo iznad kanjona i ogrnulo ga zlatnim plaštem. Miris rosne trave prodirao je kroz otvorene prozore.

Osim Toma, koji je još uvijek morao ostati u krevetu, svi su sjedili za stolom i doručkovali jaja sa slaninom i prženi krumpir. Joshua je odnio pun pladanj u rančерову sobu. Crnac se dobro oporavio i oduševljeno je njegovao starog rančera. McAllen je želio, da ode u pakao. Kad bi se dogodilo sve čime je prijetio crncu, Joshue već davno ne bi bilo. Jeffu Collinsu to bijaše prilika za neprestane šale.

— Vjerojatno već imaš žuljeve na leđima, Tome — viknu kroz vrata kad se crnac vratio.

— Pušku... daj mi pušku, Sheilo! — urlao je McAllen. — Dobit će metak u stražnjicu, pa će nekoliko tjedana ležati na trbuhu i razmišljati o tome da više nije pošteno ljutiti nemoćnog starca.

— Ako se vas dva pjetlića ne smirite — reče Sheila — zatvorit ću vas u staju. Tamo možete jedan drugome razbiti glavu. Nemogući ste. — Bespomoćno je pogledala Jessa i slegnula ramenima.

— Kad se više ne bi svađali, oboljeli bi ili umrli. Ne uzbuđujete se zbog toga, Sheilo, njima je to potrebno kao govedima trava i voda — smijao se Jess.

Duke nadlanicom obriše usta i ustane.

— Pogledat ću goveda.

Nekoliko minuta kasnije ponovo je ušao, gotovo dotrčao.

— Dolaze! Dva jahača. Mislim, da su Sheldon i mulat.

— Što kažeš, Duke?! — Danton skoči i zagrenu se. — Što to znači?

Dobar doručak je zaboravljen. Pograbili su oružje i istrčali pred kuću.

Sheldon i Morfin su jahali polako, kao da šeću. Kad su se primakli, zaustavili su konje.

— Dobro jutro svima! — reče Sheldon, smijući se iznenađenim i nepovjerljivim licima.

Morfin je sjedio nepomično i gledao Jessa, koji se postrance postavio uza zid, i čekao razvoj događaja. Nije znao što smjeraju i zato je bio uznemiren. Sheldonova ljubaznost ga je brinula.

— Ah, i jedan od mojih ljudi je tu — Gus pogleda Jonnyja. — Promijenio si tabor, Bregane? Zašto se nisi oprostio i uzeo ono što si zaradio. Donio sam ti novac.

— Svoj novac možeš zadržati, Sheldone. U McAllena više zarađujem.

— Pa to je divno, momče! Uistinu mi je drago da si zadovoljan. — Sheldonovo se lice smrači kad ugleda Joshuu i Collinsa, lijevo uz vrata.

— Što želite, Sheldone? — upita Jess.

Sheldon se s usiljenim smiješkom obrati Sheili:

— Htio sam, zapravo, neke stvari s vama urediti, gospođice McAllen.

Djevojka se nije ni pomakla. Samo joj je u očima stajao budan bljesak.

— Ne znam, gospodine Sheldone, što biste to mogli sa mnom uraditi.

— Ima više toga što bismo morali srediti, ali bi možda bilo bolje da to u četiri oka...

— Nemam nikakvih tajni pred ovim ljudima — kratko odgovori Sheila.

— No, dobro, kako hoćete. Ono što želim mogu objasniti s nekoliko riječi. Vi živite u jednom od najljepših predjela, gospođice Sheilo. Zemlja koju posjedujete moj je san. Zacijelo znate da sam o ovom kanjonu jednom pregovarao s vašim ocem. Na žalost, stari je Tom bio tvrdoglav i...

— Pređite na stvar, gospodine Sheldone — prekine ga djevojka.

— Pa, mislio sam da sada, kad se koješta izmijenilo, postoji mogućnost da se oko toga sporazumijemo. — Sheldonovo lice poprimalo je vrebajući izraz.

Dakle, pomisli Jess, Sheldon vjeruje da je stari rančer mrtav i da će Sheila pristati na ponudu.

— Još vas uvijek ne shvaćam — rekla je upravo djevojka.

— Za jednu žepu je prilično teško da sama vodi ranč — odgovori Gus. — Zato sam mislio da ću vas zainteresirati ako vam ponudim pošten posao. Dobro bih vam platio za kanjon Arrow. S tim novcem mogli biste odseliti u drugi grad, i ne biste više imali brigâ. — Pobjedonosno se smijuljio.

Sheila je zurila u riđokosog goro-stata časkom bez daha, a onda upita:

— Kako dolazite na to da sam sama? Zar ne vidite ove muškarce?

— Gospođice Sheilo, kao muškarac znam što osjećaju kad vide tako lijepu djevojku. Samo, ne znam da li je to dobro za stalno. Vi sami... s ovim muškarcima? — Dvosmisleno se nasmijao.

Duke ljutito zagunđa i htjede zgrabiti oružje, ali ga zadrža Jessov opominjući pogled.

— Ne budite zabrinuti za mene, gospodine Sheldone — odgovori zajedljivo Sheila. — Lijepo je što brinete, ali sama mogu na se paziti. Žao mi je što ste uzalud dolazili.

— Na vašem mjestu dobro bih promislio o ponudi, a i o sigurnosti. Prije je vaš otac pazio na vas, a sada...

Sheldon nije završio rečenicu. Na vratima se pojavio Tom McAllen, blijed i srdit. U rukama je držao pušku i odmah je uperio u Gusovu glavu.

— I sada pazim na svoju kćerku, Sheldone. Ako odmah ne odete... ti i ovo strašilo za ptice koje je tako slabo gađalo... pucat ću. Nemate što tražiti na mom imanju. Odlazi, Sheldone, prije nego što nestane moje strpljivosti. Neću prodati svoju zemlju!

Kad je McAllen izašao iz kuće, Gus je pogledao svog revolveraša. Znao je da je ovaj promašio i nije obavio zadatak.

— Vidim, McAllene — reče — da si žilav kao mačka. Ali, misli na to da je ovo bila posljednja ponuda. Kad, budalo, to želiš, onda ćemo se boriti! Svi!

— Čekat ću te, Sheldone — reče Johnny Bregan. — Ako želiš, možemo to odmah riješiti.

No, sudac mamuznu konja i nag-na ga u galop. To isto je uradio mulat.

— Pokvarenjaci! — ljutio se Collins. — Zašto nisi odapeo, Tome?

— Zato što nisam ubojica, Jeffe. — McAllen odloži pušku i iscrpljen, uđe u kuću.

Sheila rukama prekrije lice. Napestost je splasnula i tek se sada počela tresti.

— Zašto nas želi protjerati? Patu ima mjesta za sve! — Zajecala je i otrčala za ocem.

Jess je neko vrijeme šutio i zurio u pod, a onda tiho reče:

— Sada su karte na stolu. Krinke su spale. Moramo dobro promisliti kako ćemo se suprotstaviti Sheldonovoj okorjeloj družini. Koliko je ljudi na Četvorokutu, Jonny?

— Osamnaest, sa Sheldonom, Morfinom i šerifom ukupno dvadeset i jedan.

— Svi će doći, u to možeš biti siguran. Dojurić će poput stada podivljalih goveda.

Sheldon se sam izdao i sada mora ići na sve ili ništa. Jess je znao da su njihovi izgledi vrlo mali. Ako Sheldon dojuri sa cijelom svojom momčadi, bit će teško. Preteško. Opterećavalo ga je to što je Sheila s njima. Nedvojbeno, i ona će se boriti... borit će se kao muškarac, to je kćeri Toma McAllena u krvi. Ali, Jess je znao da Sheldon ne smije ostaviti nijednoga svjedoka. A ni ženu ne bi poštudio. Za Gusa Sheldona postojala je sada samo pobjeda, ili propast.

S djevojkom ih je, znači, sedmoro protiv dvadesetoro napadača, i to muškaraca koji su već u kolijevci namirisali miris baruta. Sheldon će

im pojačati volju za borbom visokim novčanim nagradama. Danton je znao da nekoliko dolara od takvih momaka može učiniti junake. A on ih namjerava zadržati sa samo sedam ljudi.

— Ne — Jess zatrese glavom, — nećemo uspjeti.

Jeff Collins razjapi usta, kao da je htio progutati mladića. Ljutito je odmjerio Dantona, a onda rekao:

— Zar uistinu tako misliš, Bronco? Nećeš se, valjda, sada predati... kad već gotovo imamo Sheldona na podu, kad bi Roswell mogao postati lijep i miran grad. Nemoguće! — Bepomoćno se ogledao.

— Jeffe, moraš priznati da su naši izgledi vrlo mali. Sjedimo u mišolovci.

— Više ne razumijem svijet — odgovori starac. — Svo to vrijeme ste se borili kao da nema ničeg ljepšeg do srušiti Sheldona s njegove vlasti. Posebno si ti, Jesse Dantone, primio probleme McAllenovih kao svoje, inače bi Tom već davno popustio. I sada, kad je malone dokrajčeno, želiš odustati. Znali ste da će jednoga dana cijela Sheldonova družina ovdje iskrsnuti. Zašto ste onda tako dugo igrali tu komediju? Obćajem vam da ću najmanje trojicu izbaciti iz sedla. Ako svakom od nas to uspije, neće ostati nijedan!

Jess se nasmijao. Jeff je u pravu. Otišli su predaleko da bi se mogli povući. A kad bi to uradili Sheldon bi ih pobio. Sve, bez iznimke. Lice mu se namrštilo kada je rekao:

— Da, moramo se boriti. Htjeli to, ili ne.

Međutim, ako ostanemo u kući to bi bilo ravno samoubojstvu. Povući ćemo se na stražnju stranu kanjo-

na. Tamo ima mnogo stijena iza kojih se možemo dobro zakloniti. Možda iznenadimo Sheldonove ljude.

— Ipak, bolje bi bilo da nas je više — reče Jonny. — Morali bismo uvjeriti građane Roswella da nam se pridruže. Posljednjih dana među njima vrije.

— Da, neki bi nam, možda pomogli — zamišljeno će Jess.

— No kako bismo ih doveli ovamo? — upita Duke. — Netko bi morao odjahati u Roswell.

— Zar si poludio?! — usklikne Collins. — Pa Sheldon bi ga zatakao.

— Ne bi ga smjeli zapaziti.

— Ja ću poći — odjednom se oglasi Sheila, koja je ponovo izašla iz kuće. — Kome se moram obratiti, Bronco?

Po prvi puta ga je oslovila imenom.

— Nemoguće, Sheilo. Morao bi poći jedan od nas.

— Zašto? Ja ću dobro pripaziti da me Sheldonovi ljudi ne uhvate.

— Ne — odlučno će Jess.

Joshua, koji je dotle šutio, priđe bliže. Njegovo lice puno ožiljaka obasja osmijeh.

— Ja ću poći i dovesti pomoć. — U njegovim očima zrcalilo se iskreno uvjerenje.

Collins je htio nešto reći, ali ga Jess ušutka.

— To bi bilo najpametnije. Samo pazi da te ne uhvate Sheldonovi ljudi, Joshua. Nađi Harlyja Matsona i ispričaj što te dovodi. On mi je obećao pomoć.

— Ako ulove, Joshuu? — upita Bregan.

— Na to sada ne smijemo misliti, Jonny. — Ponovo se okrenuo crncu

i nastavio: — Uzmi mog konja. Mi ćemo se povući među stijene. Kad dojašeš u grad, sakrij se do večeri. Moraš uspjeti! O tome ovise naši životi.

— Ne brinite, dovest ću pomoć. — Crnac otrči u staju i malo zatim već je na Old Fellowu galopirao prema gradu.

— Hajd'mo — reče, Jess. — Sheldon nas neće ostaviti na miru do slijedećeg izlaska sunca.

U Roswellu je bujilo. Vijest da se vratio Jess Danton, prohujala je gradom. Građani su cijeli dan dolazili u krčmu i Matson im je, po tko zna koji put, pričao cijelu priču. Mnogi su s radošću primili vijest da je Jess pobjegao iz zatvora.

Oko podneva ljudi su vidjeli kako su Sheldon i Morfin na zapjenjenim konjima dojahali u grad, a kad je pred suton nahrupila u grad divlja horda Sheldonovih momaka, žitelji su se zavukli u kuće. Harly Matson je stajao uz prozor i gledao prema Sheldonovu salunu. Galama je prodirala na ulicu, a zrak je podrhtavao od bijesnih kaubojskih povika.

To se Matsonu nije sviđalo. Kad bi god cijela družba s Četvorokuta dolazila u grad, uvijek se nešto zbilo. Tijekom godina u Harlyja se razvilo sedmo osjetilo za nevolje. A sumnjičavost debelog gostioničara povećavalo je to što je znao da Sheldon želi obračunati s Broncom i McAllenom.

Ulica je ležala kao odumrla. U velikoj točionici nije bilo nijednog gosta, a galama iz susjednog saluna postajala je sve glasnija. Matson je slutio da Sheldon svoje ljude časti

viskijem, a kad se dobro napiju, poslat će ih na zadatak. Bit će strašni. Iz dugogodišnjeg iskustva Harly je poznavao djelovanje alkohola.

Počeo je razmišljati što bi mogao poduzeti. Ako Sheldon pošalje svoje ljude na McAllenov... a o tome nije bilo sumnje... stari Tom i ostali bit će izgubljeni.

Bila je već ponoć kad Matson odluči obavijestiti prijatelje. Osjećao je da će se noćas odlučiti o sudbini Roswella. Bolje prilike da se oslobode Sheldonove vlasti neće biti.

Međutim, upravo kad je htio napustiti svoje mjesto, iz susjednog saluna izađe podnapijana družina i počne uzjahivati konje.

— Što mislite o rančerovoj kéerci, momci? — vikao je grubi glas, a odgovorio mu je neobuzdani smijeh.

Harly osjeti kako mu leđima klize žmarci. Dakle, točno je, oni kreću u kanjon Arrow! Ne bude li

brz, bit će prekasno! Morao je uvjeriti prijatelje kako je to najbolja prilika da unište Sheldona.

Kada je horda krenula, Matson primijeti da ih predvođe Sheldon, Morfin i Hutchins. Dakle, u gradu nije ostao ni zaštitnik zakona. Toliko mu je bilo važno ono na što se pripremao.

Odjednom se začu šum, a onda i šapat: To sam ja, Joshua.

Debeljko odahne. Pobojava se da ga je netko od Sheldonovih ljudi vidio i da se vratio.

— Što je Joshua? — upita tiho i stavi prst na usta.

Stari crnac izroni iz tame i ukratko objasni što mu je Danton naredio.

Kad je završio, Hurly razmisli, a onda odgovori:

— Dodji, prijatelju, idemo sakupiti građane. Neće biti lako, ali moramo uspjeti.

IX

Bronco je bio odlučan o tome da se moraju zakloniti među stijenje. Smjestili su se dobro... ukoliko se to može tako nazvati... no svatko je znao kako je njihov položaj zapravo bezizgledan.

Polukrug što su ga zauzeli nije mogao izdržati iole jači napad. Ako Sheldonovi ljudi dobro napadnu u prvom naletu će pregaziti bijednu skupinicu branitelja. Jedino bi im moglo pomoći ako napadači povjeruju da su oni u kući. Napadnu li zgradu branitelji bi im mogli prouzročiti neke gubitke. Međutim, otkri-

ju li gdje su se smjestili, vrlo će brzo odlučiti borbu u svoju korist, a da ne budu imali ni velike gubitke.

Bronco se nadao da će Joshua uspjeti u svojoj misiji. Kad bi barem mogli zadržati napadače dok dođu oni iz Roswella. Ako crnac nagovori i uvjeri građane, bitka je napola dobivena. Tada će se Sheldon i njegovi ubojice naći između dvije vatre. Malo će ih izaći živih iz kanjona ako građani Roswella svom širinom zakrče izlaz.

Jess uopće nije htio misliti na to što će se dogoditi ako pomoć prekasno stigne.

Kad se smračilo, zauzeli su položaje. Konji su stajali uz liticu, a uz njih je bila Sheila, jer je Jess htio da se djevojka drži u pozadini i ne izlaže se bespotrebno opasnosti. Kad dođe do borbe, imat će dovoljno muke da smiri konje. Nadao se da je neće pogoditi zalutali metak.

Na lijevoj strani ležali su Collins i Bregan, a nadesno su se ušančili Duke i McAllen, iza goleme stijene. Jess je ležao u sredini. Kuća je bila udaljena otprilike sto koraka i on je mislio na to kakvo li će lice napraviti Sheldon kad je nađe praznu.

A možda je naumio zapaliti zgradu. Pa, time bi pomogao braniteljima. Plamen bi osvijetlio bojno polje. Bronco se nasmije. U biti, možda neće biti tako loše, možda će se izvući.

— Smiješ se kao da si upravo pronašao zlatnu žilu — promrmlja McAllen, koji se došuljao da vidi kako su se ljudi rasporedili.

— Pa, tako nekako i jest.

— Nadam se da se tvoja zlatna žila neće pokazati kao olovna.

Okrenuo se i htio otpuzati, kad se začu glas Jeffa Collinsa. — Što to mekeće stari strvinar? Zašto se šuljaš Tome? Od neprijatelja nema ni znaka, pa možeš ustati. Ili se bojiš da bi među stijenje mogla pasti zvijezda i tresnuti upravo u tvoju šuplju glavu?!

Kad je Jeff progovorio, McAllen se umirio, ali sada zgrabi svoj prašnjavi šešir, baci ga na zemlju i prostenje:

— Za tebe ću izmisliti nešto posebno, stara konjokradice! Čudit ćeš se. Stup za mučenje je slatkiš prema tome. Pričekaj samo dok ovo prođe. — Htio je ljevicom podići šešir, a onda prekune i vrisne: — Au, prokletstvo! Zar nije dosta što se jedva mičem zbog ove rupe u ramenu, nego se još moram ljutiti zbog ovoga prokletog konjokradice!

— Zar ne biste mogli ušutjeti! — viknu Sheila. — Imamo i drugih briga.

— Kasnije će se svađati koji je ubio više zlikovaca, Sheilo. — Bronco se nasmije. — Čak i onda ako za vrijeme borbe budu držali glave među stijenama i ne budu ispalili nijedan hitac!

— Štooo? — viknuše Tom i Jeff kao iz jednih usta. — Dotepenče.. goniču krava... ti se usuđuješ nas nazvati kukavicom? Što misliš ti, Tome?

— Mislim da ga u mladosti nisu naučili kako se mora ponašati prema starijima s više poštovanja. No, mi ćemo to nadoknaditi Jeffe!

Obojica se podignu i prijeteci pođu prema Jessu.

— Pogledaj samo ona dva prerijska zeca, Sheilo! — viknu Duke. — Cijeli dan ne rade ništa nego se zbog sitnica grabe za kosu, a ako im netko stane na žulj, onda su jedinstveni.

Oba starca zastanu.

— Jesi li čuo, Jeffe?! Rekao je: »prerijski zečevi«.

— Da Tome, tako sam i ja čuo.

— I taj momak želi biti moj zet. Nikada! — Kad ova svinjarija završi, ja ću te otpustiti, Duke! Sada si mi još potreban.

Starci se zagledaju i prasn timeru u smijeh.

Rječkanje je pomoglo da se loše raspoloženje rasplinulo. Odjednom su svi bili puni nade, samopouzdanja.

Samo je Jess šutio i zamišljeno gledao u nebo. Zvijezde su sjale i noć je bila prelijepa. Sočna trava je mirisala, jezero je blistalo poput zrcala, a potok je svjetlucavo vijugao prema istoku, da bi se negdje daleko ulio u Pecos.

Možda po posljednji put gleda dolinu.

— O čemu razmišljaš Bronco? — Bregan se našao uz njega.

— Pitam se, Jonny, kad će stići — slagao je Jess.

— Iza pola noći i to odonud odakle sam prije nekoliko dana ja stigao — odgovori Bregan i doda: — Koliko poznam Sheldona, najprije će družinu napiti.

— Da, ti to znaš.

Jonny se vrati na svoje mjesto i više nitko ne izgovori ni riječi.

Dobro raspoloženje splasnu i zabrinutost pobudi budnost. Tišina je bila gotovo neizdrživa.

Sheila je legla u travu i pokušala zaspati. No, misli joj zaokupi Bronco. Sada ga je gledala u sasvim drugom svjetlu. Osjetila je da mu je učinila nepravdu i da ga je to jako pogodilo. Pa ipak, ostao je i borit će se za njih. Vjerovala je da je Danton došao do one odlučne prekretnice kad čovjek mora odlučiti o daljnjem životu. Odjednom je pomislila da Jess zna kako neće moći ostvariti ono što želi.

Oh, samo neka ovo preživimo — prošapće Sheila — pa ću to Broncu reći!

Zaspala je! Već je prošla ponoć, kad je probudi šum. Pored nje je čučao Duke. Rekao je:

— Dolaze!

Ništa više, samo ovu jednu riječ.

Pogledali su se, tada mladić kimne i opet ga proguta tama.

Bronco je prvi primijetio zlikovce. Dolazili su, kao što je Jonny i predvidio, kroz strmu sjevernu liticu, u dugom lancu jahali su kanjonom.

Jess se uplašio kad je zapazio da će napadači zaobići kuću. Ako naprave veći krug, nabasat će na njih. Tada bi nestalo iznenađenja.

Srećom, uzalud je strahovao. Zlikovci su se osjećali sigurnima, pa u manjem krugu objašu kuću i sjašu. Konje su ostavili u sjeni a pored njih stražara.

Brojio je... Dvadeset i jedan! Odjednom mu lice postade hladno i prazno. Kamena maska, beživotna i bezizražajna. Tada noćnu tišinu prolomi Sheldonov glas.

— McAllene — vikao je — obećao sam ti borbu. Iziđi i predaj se! Nemaš nikakvih izgleda. Dajem ti minutu vremena, a onda ćemo napasti.

Napetost je bila gotovo nepodnošljiva.

— McAllene — viknu ponovno Sheldon, — vrijeme je isteklo! Vjeruješ li, budalo, da imaš izgleda? Naprijed, momci! Pokažite starom tvrdoglavcu da se Gusu Sheldonu ne isplati suprotstavljati.

Svi su zapucali istodobno. Praskak ispunio kanjon. Tanad je udarala o drvene zidove kuće, staklo je praskalo, a odbijeni meci zviždali su zrakom. Izgledalo je kao da se otvorio pakao. Iznenada su u travi

zasvijetlile baklje, a onda u visokom luku, poput kometa poletjele k zgradi. Jedna je upala kroz prozor, druge su se odbile od zidova i pale u travu, i tamo ostale gorjeti.

Sheldon se pobrinuo za osvjetljenje, pomisli Jess.

— Izadi već jednom, stari štakore, ili ćeš izgorjeti! — Sudac je to viknuo upravo onda kad je zagrmio prvi pucanj rančereve stare puške. Tane dojuri među razbojнике, koji u prvom metežu nisu ni slutili s koje su strane napadnuti.

Broncova je vinčesterka šetala od jedne tamne točke u travi do druge i precizno poput stroja slala smrtonosno olovo među napadače. Sheldonovi momci se počnu povlačiti. Peticica su ostala u travi, za njih je borba bila završena. Plamen zapaljene kuće osvjetljavao je povlačenje, a puške petorice branitelja neprekidno su praskale.

Sheldon je neprekidno urlao i pozivao svoje ljude neka se zaklone iza kuće. Za njega je to bilo strašno iznenađenje. Pri prvom napadu izgubio je pet ljudi, a šesti je upravo prodorno i bolno kriknuo i rušio se u travu.

Sheldon je opet poslao svoje ljude u napad; sad su napredovali u skokovima, a njihove su puške slale metke za metkom među stijenje. Zujalo je kao po srijedi razbješnjelog roja pčela. Tanad se odbijala od stijena i fjukala uokolo. Momci su imali iskustva u toj vrsti borbe. Nakon svakog su pucnja mijenjali mjesto i pokušavali napredovati.

Jess načas pomisli na Sheilu... da li se dobro sakrila... a odmah zatim što bi poduzeo. Ali, ništa se nije moglo uraditi. Tako snažnoj paljbi

ničim se ne može suprotstaviti. Meci su stizali odasvud i bilo je samo pitanje vremena koliko će dugo branitelji izdržati.

Iznenada se začu vrisak. Bronco okrenu glavu i vikne:

— Što se dogodilo, Tome? Da li je tko pogoden?

— Da — odgovori ljutito starac.

— Duke je predugo držao rame iznad stijene.

— Jurišaju, Bronco! — odjednom uskliknu Bregan. — Žele nas pregaziti!

Jess ugleda napadače. Dolazili su u parovima. Po dvojica su ležala i štitila druge.

— Prokletstvo! — progundā i podigne pušku.

— Gdje li je samo Joshua? Već je...

Nije završio rečenicu, a kroz praštanje vinčesterki jasno se čuo topot konjskih kopita. Malo zatim iza napadača s obje strane plamsajuće kuće izrone jahači i odmah počnu pucati.

— Joshua je uspio, momci! — veselo viknu Jess i skoči iz zaklona.

— Građani Roswella, stigli su nam u pomoć!

Odbacio je vinčesterku u travu i izvukao svoja dva kolta. Sada su napadači vidjeli što znači sukobiti se s čuvenim Broncom. Nezadrživo je išao naprijed. Revolveri u njegovim rukama svojom su posmrtnom melodijom srušili borbeni moral zlikovaca. Jedan je metak, doduše, zaparao rukav Broncove košulje, ali on to nije ni primijetio. Zahuktavši se, slao je metak za metkom.

I ljudi iz Roswella su želi nemilosrdnu žetvu. Svu svoju srdžbu, nagomilanu godinama iskalili su u

nekoliko minuta. Sheldonova je moć bila skršena. Tužni ostaci njegove družbe su se predali... Četvori- ca su ustala iz trave, drugi su ležali na zemlji mrtvi ili ranjeni. Ljudi iz Roswella će povesti preživjele zlikovce.

Hurly Matson požuri k Broncu. Od radosti mu je malone istrgao ruku iz ramena.

— Srećom, stigismo na vrijeme — reče debeljko.

— Hvala ti, Hurly. Hvala i svima koji su nam pomogli. Bio je posljednji trenutak. Ta ste stigli samo nekoliko minuta kasnije, Sheldon bi nas uništio. — Osvrnuo se i pogledom potražio Joshuu.

Crnac je stajao po strani i gledao zgarište ranča. Uz njega je stajao Tom McAllen.

Jess im priđe.

— Ne žalostite se Tome — govorio je crnac. — Pomoći ćemo vam i sagraditi novi ranč, ljepši i mnogo veći.

— Ti si dobar prijatelj, Joshua, — tiho odgovori Tom i doda: — Nadam se da ćemo još mnogo lijepih dana provesti zajedno. — Pri posljednjim riječima nasmije se crncu.

Pružili su jedan drugome ruku, a Jess potapše obojicu po ramenima.

Približili su se Sheila, Duke i Bre-gan. Collins je već stajao među ljudima i šalio se, kao uvijek kad je bio »glavnik«.

Dukeova rana nije bila teška, metak se zabio visoko u desno rame.

— Gdje je, zapravo, Sheldon? — upita Jess.

— I ja sam ga već tražio — odgovori Collins — ali on nije tu. Čini

se da je pobjegao. Ni Morfina nema.

Jess je htio potrčati svom konju, no kad se okrenuo, sudario se s Joshuom, crnac je stajao iza njega i držao Old Fellowa za uzde. Jess skoči u selo i vikne:

— Uхватit ću Sheldona, pa makar odjahao i na kraj svijeta.

— Idem i ja. Čekaj! — viknu Bre-gan i potrči po svog konja.

Ali, Bronco je već galopirao.

Gus Sheldon se užasn timer kad su ih s leđa napali. Znao je da to mogu biti samo građani Roswella. Vidio je Bronca kako iskače iza stije- jene, s dva revolvera u rukama. Plameni jezičci plazili su, poput pohot- nih zmija, prema neprijatelju. Shel- don podigne vinčesterku i nanišani na Bronca, ali promaši.

Spoznao je da je izgubio, pa brzo šmugnu u sjenu, gdje su stajali ko- nji. Odjahat će u Roswell, uzeti iz trezora novac i pobjeći.

Upravo je htio krenuti kad začu- je iza sebe piskavi glas.

— Nećeš valjda pobjeći, a momke ostaviti da ovdje iskrvare?

Sheldon se strese i promrmlja:

— Što se mene tiče, svi mogu crknuti! Mi ćemo odmagliti, Morfi- ne. Postoje mnoga mjesta gdje mo- žemo početi iznova. U mom trezoru ima dovoljno za obojicu.

Poslije pola sata ugalopirali su u dvorište iza saluna.

— Pobrini se za svježije konje, Luke, a ja idem po novac. — Sheldon pojuri u kuću.

Mulat je otišao u staju i osedlao dva konja, druga dva će povesti kao rezervo.

Odjednom začu topot. Odmah je naslutio tko dolazi, pa brzo šmugnu iz pregratka i sakrije se pored vrata.

Jahač koji je upravo sjahao u dvorištu bio je Bronco.

Morfinove oči zasvjetlucaše. Izišao je iz sjene i rekao:

— Ovdje sam, Bronco! E, sada se moramo iskušati.

Bronco se okrene, ruke kliznu naniže. Vidio je da mulat već drži oružje u ruci, pa se nagoniski baci ulijevo i u padu povuče oružje.

Prasak! Meci polete... Morfinovi prozvižde kraj Jessa, a oni iz walker koltova pogode točno u metu.

Mulat je bio odbačen dva koraka unatrag, ali je ostao na nogama.

Bronco se napola uspravi i pogleda protivnika. Marfin se ljuljao amo-tamo. Revolver iz lijeve ruke padne u prašinu, a Morfin zatetura korak naprijed. Iz kutova usta curio mu je mlaz krvi.

Prije nego što je Jess stigao išta poduzeti mulatova se desna ruka podigne i plameni jezik sunu prema njemu. Tvrdi udarac u desnu stranu grudi baci ga na leđa.

Gotovo je... pomisli. Sve je prošlo. Imao je dovoljno snage za ovaj hitac. Vrela bol proširi mu se po grudima. Pokušao se okrenuti na trbuh, a onda se ukoči. Iznad njega stajao je Sheldon, kolt u njegovoj ruci bio je uperen u Jessovu glavu.

— Sad si moj, Bronco! Znao sam da ću te uloviti. — Iz sučeva glasa izvirala je smrtna mržnja. — Nisi zaslužio brzu smrt, Bronco, ali nemam vremena i moram požuriti.

Iznenada ulicom odjeknu topot i Sheldon okrene glavu.

Jonny, pomisli Jess. Na žalost, stići će prekasno!

Zdvojan, ljevicom zgrabi Sheldonovu čizmu i povuče gorostasa. Riđokosi teško tresne o zemlju.

Iza ugla kuće dogalopira Jonny, i jednim jedinim pogledom ocijeni situaciju. Brzinom munje izvuče revolver i povuče kokot.

Smrtonosno olovo projuri prema Sheldonu. Riknuo je kao životinja kad ga je tane pogodilo. Otkotrljao se u stranu i podigao oružje. Zujeći, kugla izleti iz njegove cijevi. Ali kako nije imao više snage da revolver drži uspravno, promaši Teksašina.

Breganov kolt oglasi se po drugi puta. Mladićevo je lice bilo odlučno i zatvoreno. Sheldon se nije više pomakao.

Bronco duboko udahne. Još je vidio Jonnyja kako silazi sa sedla, a tada uroni u crni ponor.

Tri tjedna kasnije osedlao je Jess Danton Old Fellowa. Dok je ležao, imao je mnogo vremena da razmisli o budućnosti. Svi su ga nagovarali neka ostane u Roswellu, ali on nije htio. Nije ni mogao. Kanjon Arrow i Sheila za njega su bili nedokučivi. Da bi živio u blizini voljene žene a ona bila udana za drugoga... za to nije imao snage.

Nije bio tužan. Zapravo, nije imao ni razloga za to. Želio je da Sheila i Duke budu sretni. Osim toga, ovi su mu ljudi pomogli da dođe na pravi put. Jednom će se negdje i za njega naći dom.

Jonny Bregan je htio odjahati s njime, ali ga je Jess uvjerio kako je bolje ako ostane u Roswellu.

U osvit zore odšuljao se do staje, želio je otići kao što je i došao. Svi prijatelji su još spavali, stanovali su u Roswellu, dok McAllen ponovno ne sagradi ranč. I veliki Četvorokut trebao je preuzeti stari Tom.

Oprezno je izveo Old Fellowa iz staje i tiho ga poveo dvorištem. Konj je nevoljko frktao.

Međutim, kad je izašao na ulicu, zastane kao ukopan.

Svi su bili tu! Primijetili su da namjerava otići.

Nitko nije progovorio ni riječi. Kratko i šutke, Jess je svakom stisnuo ruke. Joshua je uzbuđen gledao u zemlju, Collins je brisao oči, a McAllen je bijesno pljunuo u prašinu.

Pred Sheilom Jess zastane malčice dulje. Njegove su sive oči bile tužne i tog trena djevojka shvati što je pokretalo ovog muškarca. Odjednom je znala što se u tom snažnom čovjeku događalo. Spoznala je da je ona razlog zašto odlazi.

Tužno je oborila pogled, a kad ga je podigla, on je već bio otišao...

K R A J

**Moda, kozmetika,
domaćinstvo**

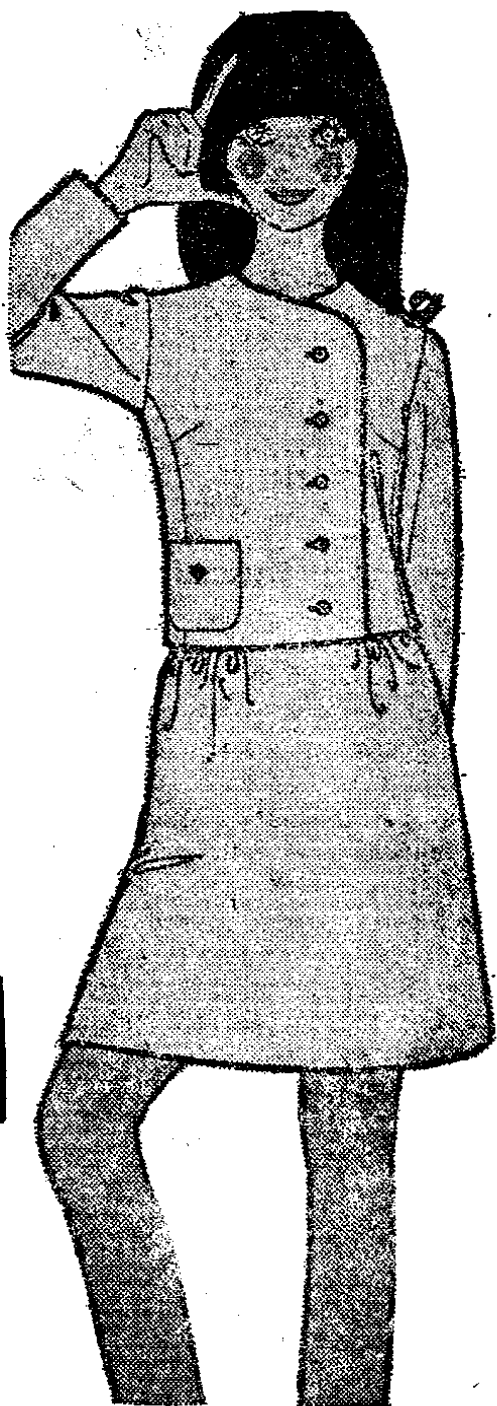
**Savjeti
liječnika i
psihologa**

**Novela, roman,
zanimljivo štivo**

**ukratko: SVE
ŠTO ZANIMA
SUVREMENU
ŽENU**

Svijet

**jugoslaven-
ska ženska
revija**

BILL GULICK:

KRADLJIVAC U LOGORU

Onoga jutra kad se karavana odmarala na ravnici u blizini Fort Laramija, Jimmy Coleman osedla svog indijanskog ponija Cherokeeja i upravo se htjede vinuti u sedlo kadli mu se opet isprijечи na putu ona nevolja... Ben Frankfort.

Frankfort je bio dvije godine stariji od Jimmyja i tijekom čitavog putovanja od Independencea do ovdje zagorčavao mu je život koliko je to god mogao. Započelo je time što je Jimmyjeva majka kupila svom sinu indijanskog ponija, na kojemu je smio jahati do Oregona; Benov otac, pak, smatrao je da je za nedorasla mladića vožnja na kolima dovoljno dobra.

To je u Bena izazvalo takvu ljubomoru i zavist da je maltene izbacio svu žuč iz sebe.

— Što si opet naumio? — upita Ben.

— Ne tiče te se!

— Dobro znaš što je zapovijedio moj otac. Djeca se smiju udaljavati iz logora samo do unutar vidokruga... ako ih ne prati koji muškarac.

— Ah... tvoj otac ne može raspolagati mnome!

— Otac je vođa karavane.

— Pa onda?

— Ti uopće nemaš oca!

— A ti nemaš majke... i jednaki smo!

Ben dohvati ponija za uzde.

— Daj mi da objašem dva puta oko logora, pa te neću odati... ma kamo namjeravao.

— Već sam te jednom izlemao. Hoćeš li da te opet opalim?

— Danas ti neće uspjeti!

Ben nepovjerljivo pogleda prema logoru. Nitko ih nije vidio, no on je ipak oklijevao.

— Izlemam li ja tebe, zacijelo ćeš me tužiti.

— Samo djevojčice tužakaju. A sada... nestani!

Jimmy udari Bena u prsa, Ben Jimmyja laktom. Jimmy zatetura, padne, opet ustane i nasrne na Bena. I, tako ga pogodi šakom u sljepoočicu. Ipak, stariji dječak bio je teži i imao je duže ruke. Prije negoli se Jimmy pošteno snašao, ležao je poleđice na tlu, a Ben se vinuo na ponija i povikao:

— Huraaa! Naprijed!

Cherokee se pokrene, ali drugačije nego što je Ben zamislio. Konj obori glavu i tako naglo podigne leđa da je momčić zaplovio kroza zrak, a onda tresnuo u pijesak... toliko snažno da nije više ništa vidio ni čuo. U međuvremenu, Jimmy dohvati batinu i njome pođe na otimača. No, uspio ga je udariti tek dva puta, a onda Ben skoči i otrči niz strminu u smjeru logora.

Jimmy zaplaka od silna bijesa, odbaci batinu i nasloni se na ponijev vrat.

— Eh, pričekaj, samo! Dohvatit ću ja tebe jednoga dana! Tada ću ti navoštiti kožu...

Prije negoli je dječak stigao nabrojiti sva zla što ih je namjeravao nanijeti Benu, miran glas iza njega reče:

— Dobar dan, mladiću! Vas dvojica se ne podnosite baš najbolje, zar ne?

Jimmy se okrene i ugleda nekog neznanca na divnom riđanu. Bio je visok i koštunjav, oči su mu bile sive a odijelo izrađeno od kože divljači.

— Potukli smo se — reče Jimmy i prkosno protrlja oči.

— Da, ali on je ipak bio mnogo jači od tebe!

— Svejedno... napadam svakoga tko bez mog dopuštenja namjerava pojahati Cherokeeja!

Sive oči pogledale su ga s radosnim smiješkom.

— I ja bih na tvom mjestu tako postupio, sinko. No kaži mi, mladiću, znaš li gdje bih mogao pronaći čovjeka po imenu Theodore Frankfort?

— Dakako... mogu vas odvesti k njemu.

— Bilo bi to lijepo od tebe, mladiću.

I dok su obojica jahala u logor, Jimmy je kradomice, sa strane, promatrao jahača. O rame je objesio pušku s dugom cijevi, a s pojasa su visjeli revolver i nož. O pojas je objesio i vrećicu s tanadi, a i rog s prahom. Bio je glatko izbrijana lica i na svoj ponešto neotesan i surov način izgledao je doista dobro. Jimmyju se učinilo da je približno iste dobi kao i gospodin Frankfort... otprilike trideset i pet, procijenio je Jimmy.

Kad su ujahali u krug načinjen od kola, dječak reče:

— Onaj visoki muškarac sa crnim šeširom... to je gospodin Frankfort.

Jimmyjev pratilac odjaše prema mjestu, gdje je Benov otac upućivao posadu jednih kola koja je upravo mijenjala kotač.

— Gospodin Frankfort?

— Da?

— Čuo sam da tražite izviđača?

— Da, tako je.

Neznanac skoči s konja.

— Zovem se Buff Shelley. Zahtijevam pet dolara dnevno.

Gospodin Frankfort odmjeri došljaka od glave do pete.

— Poznate li dobro put?

— Dakako... već sam ga nekoliko puta projahao.

Ljudi iz kolone načinili su krug oko došljaka. Obasuli su Shelleyja pitanjima, a on je strpljivim glasom kratko i jasno odgovarao.

Naposljetku Frankfort kimne glavom.

— Primljeni ste. No, da se razumijemo: ja sam vođa karavane! Upute ćete primati samo od mene, jeste li razumjeli?

U međuvremenu se cijelim logorom pronijela vijest da je primljen novi izviđač, pa se ljudi sjatiše kako bi vidjeli novajliju. Jimmy osjeti kako mu se na rame spustila neka ruka. Majka je stajala iza njega. Bila je vitka i toliko mladolika i lijepa da je mogla zavrtjeti glavom svakome muškarcu.

Dječak primijeti da je Shelleyjev pogled neko vrijeme počivao na njegovoj majci, ali i to kako se čelo gospodina Frankforta pri tome zlovoljno nabralo. Tada Buff opet pogleda Frankforta, kimne glavom i reče:

— Dobro! Vi ćete zapovijedati karavani a ja ću je voditi.

Kad se ljudi opet latiše posla, dječakova majka primijeti da su njegovo odijelo i obrazi prljavi.

— Jimmy! — reče mu prijekornim tonom. — Što si opet učinio?

— Pao sam.

— Nakon što sam te upravo jutros obukla u čisto odijelo!

— Nisam to učinio namjerno. Pao sam.

— Otresla mu je pijesak i prašinu s hlača i košulje.

— Postat ćeš divljak. Znaš li to?

— Zar bi više voljela da budem mlitavac?

— Nikako... no otac ti je ipak bio gospodin. Htjela bih da i od tebe postane gospodin.

— I otac se ponekad uprljao. Kad smo jednom logorovali, tada...

— Ne zahtijevam od tebe, Jimmy, da budeš uvijek čist, no mogao bi se po-

truditi da ne uprljaš odjeću. I ostali dječaci to čine. Neka ti Ben Frankfort posluži kao primjer!

— Jesi li ga maločas vidjela?

— Nisam... zašto?

— Ah... eto, tako.

Jimmy ipak nije mogao majci ispričati da je Ben pao još grdnije od nje-ga... U tom bi slučaju morao objasniti kako je uopće došlo do tog pada.

Idućeg jutra karavana je nastavila put prema Oregonu; cijeli tjedan Jimmy je proveo većinom u društvu Buf-fa Shelleyja. Pri tome je mnogo nau-čio. Na primjer, kako se love dabrovi, kako valja progoniti antilopu i kako se skida skalp s glave. A da nije toga bio svjestan, Jimmy je uskoro počeo oponašati Shelleyja; jahao je, govorio i hodao poput njega. A i Buff je, čini se, uživao u dječaku; spremno ga je poučavao u svemu što se gibalo pod suncem.

Jednoga dana Buff upita:

— Majka ti je udovica, zar ne?

— Da, gospodine. Otac mi je umro prije jedne godine.

— Odakle potječeš?

— Iz Virdžinije. Selimo k stricu u Oregon. Ostat ćemo u njega. Barem tako dugo dok se majka ponovno ne uda.

— O, zar se tvoja majka želi ponovno udati?

— Pa... rođaci u Virdžiniji su rekli da će se to najvjerojatnije dogoditi.

— Je li već izabrala koga?

— Ne vjerujem. No nastoji ga pronaći.

Buffove sive oči žmirnu prema Jimmyju.

— A kakva čovjeka ona traži?

— Gospodina... mislim. Uvijek govori o tome kako je moj otac bio gospodin i kako to i ja treba da postanem. I što-ga će, zacijelo, uzeti samo gospodina.

Buff je neko vrijeme zamišljeno zurio preda se.

— Da li bi dobrostojeći udovac poput gospodina Frankforta ušao u uži izbor?

— Vjerojatno — nevoljko uzvrat Jimmy.

— Tebi se gospodin Frankfort ne svi-đa, zar ne?

Dječak se poigravao Cherokeejevom grivom.

— Uvijek se tako nadima, puše ... No, možda je inače sasvim u redu.

— A Ben? Kako bi ti se on svidio kao brat?

— Oh, ne bojim ga se! I on se nadi-ma, no samo zato što je nešto viši od mene.

— Nije li on tužibaba?

— Pokušava biti! No, već ću mu ja pokazati kako se preskakuje preko šta-pa!

Buff se od srca nasmija.

— Sviđaš mi se, mladiću!

Razvijenost nije uvijek važna. Sje-ćam se nekog momka koji se zvao Kit Carson. Bio je visok, kako se to kaže, koliko i tri krušca sira. Međutim, kad ga je jednoga dana s leđa zaskočio pravi bik od Indijanca...

Buff bi znao pričati upravo nevjero-jatne priče o Kitu. A te večeri Jimmy ih je prepričao svojoj majci koja ih je slušala sa sve većim zanimanjem.

— ... i onaj bik od Indijanca nasrne na Kita kako bi mu raspustio drob. A znaš li što je Kit učinio? Naprosto mu je podmetnuo nogu. A onda je onom crvenokožnom biku skočio na leđa i protjerao mu nož između rebara, tako da je s prednje strane opet izišao na-polje. Tada mu je još i skalp skinuo. A kad je drugi puta...

— Jimmy!

— Da, majko?

— Odakle ti te odvratne priče? Tko te naučio tim ružnim izrazima?

— Ali, majko! Buff i ja smo napro-sto razgovarali. A Buff...

— Misliš li na gospodina Shelleyja, našeg izviđača?

— Da.

Usne njegove majke spojile su se u usku crtu.

— Zar je to sve što on zna? Kvariti maštu dječaka takvim divljim i jezi-vim pričama?

— Ali to nisu nikakve jezive priče! Buff se kune da je to istina. Pozna Zapad kao vlastiti džep... doživio je štošta!

— Uistinu!

— Sasvim sigurno! Buff zna više od bilo koga drugog.

— Tako? A što on to zna?

— Eto, kako žive Indijanci, kako se postavljaju stupice, love bizoni i čitaju tragovi. Ne postoji ništa što mu ne bi bilo poznato.

Majka ga strogo pogleda.

— Jimmy, mislim da postoje mnogo važnije stvari, među kojima se Buff Shelley ne snalazi. Na primjer, gramatika, dobro ponašanje, pravilan govor...

U tom trenutku u krug svjetla njihove logorske vatre uđe gospodin Frankfort, pa Jimmy više nije imao prilike objasniti majci što sve mora znati i umijeti pravi lovac na stupice.

Gospodin Frankfort skine šešir i ljubazno se nasmiješi.

— Ne bih vas htio uznemirivati, gospođo Coleman, no dužnost mi je upozoriti vas da ulazimo u područje opasnih plemena Indijanaca. Savjetovao bih vam da Jimmyja ne puštate daleko od kola.

— Oh, hvala vam, gospodine Frankfort — uzvratiti Jimmyjeva majka. — Uvelike ste me zadužili time što ste mislili na nas. — Pogleda dječaka. — Sutra ćeš se voziti sa mnom na sjedištu kola, sine.

— Ali, majko...

— Čuo si što je gospodin Frankfort netom rekao. U našoj blizini nalaze se opasni Indijanci!

— Glupost, ta to su samo Vrane! Buff kaže da su sasvim bezazleni ako se s njima dobro postupa...

Gospodin Frankfort se nakloni.

— Mislio sam da vas moram upozoriti, gospođo Coleman. Laku noć!

Kad je vođa karavane otišao, majka prijekorno pogleda sina.

— Jimmy, to je bilo vrlo nepristojno!

— Što sam učinio?

— Dobro znaš što si učinio! Naprosto si protivrječio gospodinu Frankfortu. Trebalo bi da se stidiš! On se prema nama uvijek ponašao prijateljski i ljubazno.

— Ali Buff kaže...

— U posljednje vrijeme si previše slušao što Buff govori — zlovoljno ga

prekine majka. — Sutra ćeš se voziti sa mnom na sjedištu.

A Buff je obećao da će ga sutra, kad karavana zastane na podnevni odmor, povesti u lov na antilope.

— Zar cijeli dan, majko?

— Eto...

* * *

Idući dan protekao je mirno poput svih drugih. Indijancima ni traga ni glasa. Kad je karavana u podne zastala, majka reče sinu kako ne bi bilo naodmet da malo razgiba svog konja. Sa sedlom preko ramena Jimmy potrča prema konjima; pobojavao se da će Buff odjahati bez njega. Na žalost, i Ben Frankfort je nekako saznao za planirani izlet; tek što je Jimmy pritegao kolan, Ben se odjednom pojavio pokraj njega i nepovjerljivo upitao.

— Kamo ćeš?

— Nikamo.

— Hoćemo li se okladiti da ja bolje znam kamo namjeravaš? Hoćemo li se okladiti da ćeš s Buffom u lov?

— Pa što onda?

— Majka će te premlatiti ako to sazna.

— A od koga bi saznala?

— Moj otac će joj reći.

— A odakle će on to saznati?

— Ja ću mu reći.

Padoše žestoke riječi. No, prije nego li su uspjeli skočiti jedan drugome u kosu, Buff dotrča do njih.

— Hajde, mladiću, inače nećemo stići!

Odjahaše, ustrijeliše jednu antilopu, i ubrzo se opet nađoše pokraj kola. Međutim, gospodin Frankfort je bio crven u licu poput pučkajućeg purana, a Jimmyjeva majka je malone umirala od straha.

— Što, zapravo, umišlja taj gospodin Shelley? — Propuhala je od bijesa. — Da smije bez dopuštenja vođe karavane povesti tako malog dječaka u neprijateljsku zemlju?

Buff je ravnodušno slušao sve dok gospodin Frankfort nije morao prekinuti... naprosto zbog pomanjkanja zraka u plućima. A onda reče:

— Dodi, Jimmy, pomirit ćemo se s majkom!

S predbacivanjem u očima dječakova je majka zurila u izviđača, kad je ovaj dojahao do njenih kola.

— Jimmy, ta ipak sam ti...

— Gospodo — prekine je izviđač, dotakavši obod svog šešira — nemojte previše iskaljivati bijes na svom dječaku. Poveo sam ga u lov, jer mu je potrebna i razonoda. Želite li nekomе očitati bukvicu, onda znajte da sam je ja zavrijedio.

Jimmyjeva majka rijetko se tako zbunjivala.

— Znam odgajati sina i bez vaših savjeta, gospodine Shelley — uzvratila je. — Osim toga...

— ... Ne dajem vam nikakve savjete, gospodo — opet je prekine. — Naprosto sam vam rekao što mislim. Imate prvorazredno ždrijebe, gospodo, no ne možete očekivati da će od njega postati dobar pastuh ako ćete ga uvijek pokrивati pregačom. Mora se istrčati, potreban mu je svjež zrak u nozdrvama.

Buff naglo okrene konja i odjaše.

I dok je žena još uvijek stajala kao gromom ošinuta, dječak priveže Cherokeeja i pode k majci kako bi mu ona očitala bukvicu. Međutim, ona je još uvijek zurila za Shelleyjem.

— Neotesana li čovjeka!

— Ne bih rekao — reče Jimmy sasvim skromno. — Mislim da je to najljubazniji čovjek što ga poznam.

— Ljubazan, kažeš? Jesi li čuo kako je razgovarao sa mnom?

Jimmy je vrškom cipele šarao po pijesku.

— Vodi me u lov i odgovara mi na svako pitanje. Otac je bio upravo takav. A kad je primijetio kako si se naljutila na mene, učinio je sve što je mogao kako bi tvoj gnjev prebacio s mene na sebe. I to je otac uvijek činio.

Majka se odjednom sasvim zbunila. Ovila je ruke oko njega i privukla ga k sebi.

— Oh, Jimmy! Tako mi je žao! Potrebno ti je otac. — Pogledala ga je u oči. — Bi li te jako zaboljelo kad bih se ponovno udala?

— Ovisi o tome koga ćeš izabrati.

— Naravno, neću se udati a da te prije ne zapitam svida li ti se čovjek.

— Pokuša ga zaraziti svojim smiješkom i nastavi šaljivo: — Ako mi možeš nekoga preporučiti...

Zurio je u smjeru u kojem se Buff udaljio.

— Kad me već pitaš...

U subotu poslije podne udarili su logor u jednoj lijepoj dolini s obiljem sočne trave i poput suze bistrim potocićem što je protjecao kroz šumarak. Ljudi iz karavane su odlučili da ovdje provedu subotu. Buff se vratio u logor s dovoljno svježe divljači da se priredi mala svečanost. Poslije večere muškarci su izvukli gusle iz svoje prtljage, a onda su nekoliko muškaraca i žena zaplesali oko logorske vatre.

Jimmy je promatrao veselje, kadli se pokraj njega pojavi Ben i došapnu mu:

— Pst... dođi malo ovamo!

Jimmy krene za drugim dječakom u sjenu jednih kola. Ben se ogleda; pošto je ustanovio da ih nitko ne može prisluškivati, promrmlja:

— Bi li rado sutra pošao u lov sa mnom?

— Samo ti i ja?

— I Cherokee.

— Zar ti imaš pušku za lov?

Ben odvede Jimmyja do kola svog oca i između sanduka i zamotuljaka izvuče novu novcatu »Henry« karabinu.

— Njome se možemo upustiti u lov na najveću antilopu, zar ne?

— Dakako... no je li ti otac dopustio da uzmeš pušku?

— Prezaposlen je nadzorom nad ljudima. Neće ni primijetiti posudim li tu pucaljku.

Bila je to pomalo škakljiva stvar, ali Jimmy naposljetku zaključio da je za to odgovoran Ben, a nikako on. U neku ruku čak je i laskavo po mene, pomisli Jimmy, što je Ben mene pozvao u lov. Naravno, Ben je pri tome imao i jednu skrivenu misao, jer nije znao ništa o tome kako valja uvrebat i antilopu, pa je stoga morao sa sobom povesti stručnjaka koji će mu to pokazati.

— Onda? — ponuka ga Ben. — Hoćeš li doći?

— Naravno. Zašto ne bih?

U nedjelju, dan odmora, svi su spavali duže nego li obično; sunce je već barem sat vremena sjalo s neba kad su se upalile prve vatre za pripremanje doručka. Jimmy se cijele noći borio sa svojom savješću... i pri tome je u svim kolima izgubio na bodove.

Dok je čekao da ga pozovu na doručak, odjednom začuje topot kopita, a onda glas gospodina Tracyja, koji je pazio na stoku i konje, kako uzvikuje:

— Indijanci... Indijanci!

U logoru zavlada panika. Žene su vrištavim glasovima dozivale djecu, muškarci su uzrujano trčali amo-tamo; samo je gospodin Frankfort sasvim točno znao što će se sada dogoditi.

Postavio se po srijedi logora i zaur-lao:

— Žene i djeca u kola! Lige, Sam, Ned... sakupite svoje ljude i zauzmite određene položaje! Brže, ljudi! U pitanju su vaši životi!

Ljudi su se opet razbježali i donijeli puške.

Sasvim iznenadno začuje se prodorni Buffov glas:

— Stanite, ljudi! Ne dolaze oni da bi vas napali!

Indijance se sad moglo sasvim jasno raspoznati... otprilike pedesetak ljudi koji su jahali niz jedan obronak na sjeverozapadu.

Gospodin Frankfort dohvati Buffa za ruku:

— Zar ste poludjeli? Zar ne vidite da nas napadaju?

— Vidim točno što se događa — uzvratiti sasvim mirno Buff. — To su Vrane... prijateljski su raspoloženi. Nema ničeg sumnjivog u njima.

— Odakle znate?

— Vidite li onog Indijanca koji predvodi skupinu? To je moj stari prijatelj. Često sam noćio u njegovu šatoru.

Dok su se Indijanci u punom trku približavali logoru, vođa je tjerao svog konja čas u jednom čas u drugom smjeru; pri tome je savijao tijelo, a obje ruke podigao je iznad glave. I izviđač je objema rukama pravio slične pokrete; Jimmy se odmah sjeti Buffova pripovijedanja o indijanskom običaju da se unutar vidokruga spora-

zumijevaju govorom znakova. Buff se nasmiješi gospodinu Frankfortu.

— Kažite svojim ljudima da ne pucaju. Izići ću iz logora i vijećati s crvenokošcima.

Frankfort i njegovi ljudi nepovjerljivo su promatrali kako je Buff izišao iz kruga kola i pozdravio Indijance savršenim mirom, kakvim se u nedjelju pozdravljaju prijatelji ispred crkve. Čini se da se uopće nije osvrtao na crvenokošce koji su punim trkom jahali prema njemu. Pošto su primijetili da se on ne boji, tik pred njime skrenuše, konje u stranu, a onda su počeli kružiti oko njega. U sredini tog kruga, Buff i poglavica stisnuše si ruke. Naposljetku su i ostali Indijanci sjahali i Buff ih je poveo u utvrdu načinjenu od kruga kola, gdje ih dočeka gospodin Frankfort.

— To je Vučji Trkač — predstavi Buff poglavicu! — Jučer je otkrio prašinu što se uskovitlala iza nas. Htio je vidjeti što to znači.

— Pripada Vranama, rekoste? Čuo sam da su Vrane rođeni kradljivci i ubojice.

— Koješta! Živ čovjek čuje, no ne treba baš svemu vjerovati!

— Lijepo... ako su im namjere prijateljske, dobro su nam došli, ali objasnite kako ne želim da se njegovi ljudi vucaraju po logoru. Neka ostanu na udaljenosti, inače ću biti prisiljen...

U tom trenutku gospodin Frankfort se slučajno ogleda. Vrane su sjahali i sada su sa svih strana prilazili logoru. Bili su prijateljski raspoloženi, smješkali su se na sve strane, podizali platna kola i zavirivali unutra, saginjali se kako bi pogledali što se nalazi u loncima i zdjelama iznad vatre, opipavali ostrice sjekira i noževa; ukratko, zanimali su se za sve što bi im upalo u oči. Gospodin Frankfort je zdvojno pokušavao učiniti kraj njihovoj znatiželji.

— Ostavite stvari na miru! — poviče i pritrči mladom ratniku koji je upravo podigao lonac za kavu iz kojega je sukljala para. — Stavi to natrag! — kri-kne i istodobno otme drugom ratniku sjekiru ostricu koje je ovaj upravo ispitivao. — Ne diraj pušku! — dovikne trećemu, kojemu su očito narasle zazu-bice na njegovu »Henry« opetušu. Po-

DJEVOJKE!

tina

JE REVIJA ZA NAS

tina

JE REVIJA SA STRIPOVIMA

tina

PIŠE O NAŠIM RADOSTIMA

tina

PIŠE O NAŠIM BRIGAMA

tina

PIŠE O NAŠIM TAJNAMA

u TINI ćeš naći sebe

u sebi ćeš naći TINU

što je opet ubacio svoju pušku u kola, okrene se k Buffu: — Izbacite te vucibatine iz logora prije negoli nam nešto ukradu!

Buff opet izmijeni neke znakove s Vučjim Trkačem. Grlenim glasom poglavica povikne neku zapovijest. Žlice, viljuške i drugi upotrebnii predmeti odjednom se pojavise iz skrovišta, kao da ih je izvukla neka čarobna ruka, a onda se vrate u ruke vlasnika.

— Nemaju nikakvih zlih namjera — reče Buff. — Sve je to samo šala. Dajte im pristojan doručak u znak gostoprimitstva, i oni će opet nestati!

— Zahtijevate li da nahranimo cijeli taj čopor?

— Gladni Indijanac može biti vrlo zao. Nahranimo li ih, bit će sretni poput djece. Nijedno prijateljstvo ne može se kupiti tako jeftino.

I tako su Indijanci pozvani na doručak. A kad je gozba dovršena, Vrane su odjahali uz prijateljske povike... svi osim Vučjeg Trkača kojega je Buff nagovorio da nekoliko dana jaše s kolonom.

— To je važna ličnost među Vranama! — objasni Buff. — Dok je on s nama, Vrane će nas ostaviti u miru.

— To sam im upravo htio savjetovati — reče gospodin Frankfort.

Pošto se uzbuđenje smirilo, muškarci su se opet prihvatili posla oko kakve oštećene naprave, dok su žene prale rublje ili pak pekle kruh za zalihu.

Ben ukrade karabinku i šaku naboj iz očevih kola, a Jimmy osedla Cherokeeja. Dječaci krenuše niz potok, sve do njegova utoka u obližnju rijeku. Ispred pogleda odraslih u logoru uskoro ih sakri šipražje. Naumili su poći milju uz rijeku, onda je prijeći i među obroncima s druge strane rijeke pokušati lovačku sreću.

Ben je nosio karabinku i potrcavao pokraj indijanskog ponija na kojemu je sjedio Jimmy. Kad su otkrili mjesto na kojemu prelaženje rijeke, prema svemu sudeći, ne bi smjelo biti teško, zaustaviše se... Ben ipak nije htio smočiti noge...

— Ta Cherokee nas može obojicu prenijeti, zar ne?

— Doista ne znam hoće li moći. — Jimmy se dvoumio. — No, pokušat ćemo.

— Prihvati pušku i prepusti mi jedan stremen.

Jimmy uze pušku i izvuče nogu iz lijevog stremena. A onda je riječima smirivao Cherokeeja dok se Ben penjao na konja.

— Vрати mi pušku! — reče on. — I ne tjeraj konja prebrzo.

Jimmy vrati Benu pušku i potjera Cherokeeja u rijeku. Struja je bila mnogo jača nego što se s obale moglo uočiti. Cherokeeju se, čini se, klizavi šljunak ispod kopita nije nimalo sviđao. Odjednom, usred rijeke, poni se zaustavi.

— Treba da ide dalje! — protivio se Ben.

— Samo s mirom. Cherokee će krenuti kad će to on htjeti.

— Ne potjeraš li ga ti, ja ću! — zlovoljno reče Ben i snažno obode konja potpeticama u slabine.

U idućem trenutku Cherokee se prestrašeno propne i padne. Ledeni se valovi sklope iznad Jimmyja. Dašćući i izbacujući vodu, Jimmy dohvati Bena, koji je plutao vodom licem prema dnu, za ovratnik i zagazi prema obali. Cherokee također zapljuska prema obali. Jimmy spusti Bena na tlo i pođe k poniju, kako bi ga smirio. Ben ispljune vodu i gnjevno pogleda životinju.

— Glupe li životinje! Zašto mi odmah nisi rekao da ne može ponijeti dva jahača!

— Bio je miran dok ga nisi podbo.

— Sva je sreća što nas obojicu nije utopio — bijesno se tužio Ben. Odjednom mu padne na um važno pitanje: — Gdje je puška?

— Ne znam. Vratio sam ti je.

— Točno. Mislim... — Ben zastane, zureći u tlo. — Nema je!

Tražili su je; najprije na obali, a onda su se svukli i počeli je tražiti u rijeci. Samo nekoliko metara nizvodno od mjesta gdje su namjeravali prijeći rijeku nalazila se duboka rupa, što ju je isprala struja koja je ovdje brzala uz podvodni šljunčani sprud. Dubina je ovdje bila dobrano preko glave, a struja tako jaka da nisu mogli pretražiti dno, iako su neprekidno ronili.

Pa ipak nisu odustajali, iako su popili vode više negoli za cijeloga živo-

ta. Naposljetku su iscrpljeni sjeli na obalu.

Jimmy pogleda Bena.

— Zacijelo je u onoj rupi! Misliš li tako?

— Da, no nećemo je izvući. Moramo odustati.

— Što ćeš reći ocu?

Sav blijed, Ben razrogači oči.

— Ne znam. Već će mi nešto pasti na um. — Počeo je oblačiti mokru odjeću. — Najprije moram natrag do kola, kako bih se presvukao. Sazna li otac kako sam pao u rijeku, svući će mi kožu preko ušiju!

— Ako će ti već zbog toga oderati kožu, štoli će samo učiniti kad ustanovi da si izgubio njegovu pušku?

Benova donja usna zadržće.

— O tome on ništa ne zna. Nije vidio da sam je uzeo!

— Hm, ipak mu moraš priznati, ne misliš li tako? Prije ili kasnije će otkriti da je puška nestala.

Ben poprimi izgled teška bolesnika.

— Nećeš me odati, Jimmy, obećaj mi!

— Zar ja? Zašto bih te odao?

— Kuneš li se svom svojom dušom? Prije ćeš umrijeti negoli išta kažeš?

Jimmy obeća.

Kad su se vratili u logor, Jimmy rasedla Cherokeeja i presvuče se. A onda se počeo povlačiti po logoru, oprezno se držeći podalje od kola Benova oca, odakle je svakog trenutka očekivao prasak. Naravno, njegovo putovanje nije moglo završiti nigdje drugdje negoli kod Buffa, koji je sjedio u sjeni jednih kola i još uvijek vijećao s Vučjim Trkačem, sporazumijevajući se pri tome pokretima ruku. Buff se nasmiješi Jimmyju.

— Vučji Trkač je prije nekoliko trenutaka usnio san... sasvim poseban san. U snu je ugledao dva dječaka kako poput dabrova rone rijekom. No pri tome su zaboravili svući odijela...

— Oh, to nije mogao sanjati. Zacijelo si vidio Bena i mene kako smo mokre odjeće stigli u logor.

— Točno, moj mladiću. Što se dogodilo?

Jimmy je, istina, obećao Benu da ga neće odati njegovu ocu; ali to nije značilo da ne bi smio ništa reći Buffu.

Prema tome, najprije mu je Buff morao obećati da neće ništa reći gospodinu Frankfortu, a onda mu je Jimmy povjerio čitavu dogodovštinu. Buff nevoljko zaklima glavom.

— Bila je to glupa zamisao... najprije ukrasti pušku, a onda s nje krenuti u lov. Niste to smjeli uraditi.

— Znam. — suglasi se Jimmy, svjestan krivnje — no što će gospodin Frankfort učiniti Benu kad ustanovi da je puška nestala?

— Život će ti zadati sasvim dovoljno teškoća, Jimmy, i ne moraš preuzeti na se i grijehe drugih. Ben si je prostro postelju i sada mora leći u nju. Neka ti to bude upozorenje, mladiću!

U tom trenutku primijeti Jimmy kako se gospodin Frankfort iskobeljao iz svojih kola, doviknuo nešto Benu, a onda s njime dugo razgovarao. U predmet razgovora uopće se nije moglo posumnjati; jer, gospodin Frankfort je pri svakoj riječi pokazivao prema kolima, dok je Ben snažno nijekao glavom. Jimmy je vidio kako se gospodin Frankfort popeo na sjedalo kola i s njega dohvatio volovsku žilu i smučilo mu se u želuca.

No, umjesto da se s bičem u ruci vrati k Benu, koji je oborene glave stajao pokraj stražnjega dijela kola, Frankfort dovikne nešto čovjeku koji je radio u njegovoj blizini, a onda krene prema mjestu gdje su sjedili Jimmy, Buff i Vučji Trkač. Buff da Vučjem Trkaču neki znak rukom, a onda obojica stanu.

— Bez mnogo riječi, Shelley! — zareži gospodin Frankfort. — Ukradena je nova puška, karabinka »Henry« koja pripada meni. Kažite poglavici te družine kradljivaca da želim svoju pušku... i to odmah!

Ljudi u logoru odmah su prekinuli radom. I dok se oko Frankforta stvarao krug, sve su oči pogledavale vitkog, nijemog poglavicu Vrana i bijelca koji je stajao pokraj njega skamenjena lica.

Jimmy pogleda Bena, koji je krenuo za ocem i sada stajao iza njega; zastakljena pogleda promatrao je Vučjeg Trkača. On ili ja, zacijelo je mislio, a on je samo prijavio Indijanac!

Buff će, sasvim opušteno, gospodinu Frankfortu:

— Režite na krivu osobu, gospodine Frankfort! Vučji Trkač nije ukrao vašu pušku.

— Onda ju je ukrao jedan od njegovih ljudi.

— Ni to nije točno.

— Nisam vas pitao za mišljenje. Započevam vam! Jamčili ste za njega, a moje puške ipak nema. Želim da nešto poduzmete. Odmah! Naložit ću da ga vežu i stave pod stražu dok se puška ne pronađe. Znam kamo su odjahali njegovi ljudi i tko je ukrao pušku. Mogu vam to reći, a vi ćete onda odjahati za Indijancima i donijeti moju pušku! — Gospodin Frankfort načas zastane i povuče bičem po pijesku. — Prešite mu moju zapovijest!

— Neću.

Gospodin Frankfort domahne ljudima koji su stajali iza njega.

— Joe, Frank, Lige, Ned... dohvatite Indijanca i vezite ga! Možda će ga pregršt udaraca volovskom žilom natjerati da kaže istinu!

Pomalo oklijevajući, četvorica istupiše, ali zastanu kad ih Buff upozori:

— Stavite li ruku na Vučjeg Trkača, imat ćete više nevolja nego što ih možete podnijeti, ljudi! Indijanski poglavica nije ukrao vašu prokletu pucaljku, Frankforte! A ni njegovi ljudi! Odbacite bič prije negoli od sebe načinite budalu!

— Otpušteni ste, Shelley!

— Pa lijepo! No kad ja odjašem iz logora, sa mnom će i Vučji Trkač. A pokuša li mu itko od vas učiniti nešto nažao, imat će sa mnom posla!

Jimmyjeva majka pridružila se gomili i sa sasvim posebnim izrazom u očima promatrala što se događa. Jimmyju odjednom zadrhtaše koljena. Trebalo je samo da ispruži prst, da kaže jednu riječ... i Ben će reći istinu. Ili bi to Buff mogao učiniti. Međutim, obojica su obećali da neće otvarati usta.

— Ljudi! — poviče Frankfort — nešto sam vam naredio! Uradite što sam rekao!

Jedan muškarac zaklima glavom i promrmlja:

— U pitanju je vaša puška, gospodine Frankfort. I stoga morate sami izvaditi kestenje iz vatre!

Frankfortovo lice postade tamnocrveno.

— Dobro... učinit ću tako! — poviče i podigne bič.

Jimmy je primijetio kako je njegova majka zaustavila dah. Vidio je kako je Buff uhvatio podignutu ruku i oduzeo bič gospodinu Frankfortu, koji se spotakao i pao. Koji trenutak ležao je u pijesku, a onda je sasuo niz tako strahovitih kletvi da je Jimmy problijedio. Nije, vjerovao da tako ružne riječi uopće postoje.

Onda Frankfort skoči i nasrne na Buffa.

Začuo se mukli udarac kad se Buffova desna šaka spustila ... gospodin Frankfort se poput vreće stropoštao na tlo.

Buff protirlija šaku i sa žaljenjem slegne ramenima. Tada se okrene Jimmyjevoj majci i ispriča se:

— Uistinu sam to nerado učinio, gospođo, no takvi se izrazi ne pristojе u prisutnosti jedne dame i dječaka.

Tada krene k Benu Frankfortu, položi mu ruku na rame i reče:

— Ne moraš mu ništa reći, sinko. Sada ćeš s nama poći do rijeke i pokazati nam mjesto gdje si izgubio tu stvarčicu. Vučji Trkač je dobar plivač... roni poput dabra. Pronaći će pucaljku.

Kad su Buff i poglavica s Benom pošli na rijeku, Jimmy povjeri majci čitavu dogodovštinu. Očekivao je, naravno, da će dobiti grdnih batina; međutim, kad je dovršio priču, majka mu ne reče ni jedne jedine riječi. Nepokretno je sjedila i zurila u daljinu, a oči su joj tako čudnovato sjale. A kad su se Ben, Vučji Trkač i Buff nakon nekog vremena s puškom vratili u logor, onda je još uvijek imala onaj čudnovati izraz u očima.

Buff priđe k njenom ležaju i skine šešir; na njemu se vidjelo da ga muči osjećaj krivnje.

— Gospođo Coleman — procijedi s mukom — Jimmy vam je zacijelo sve ispričao, ali...

— Da, ispričao je.

— Hm... zacijelo vas čudi što nije progovorio iako je znao istinu. A ni ja...

— Dali smo obećanje! — promrsi Jimmy.

Buff ozbiljno kimne glavom.

— Tako je, gospodo. Dali smo obećanje. Dali smo, da se tako izrazim, časnu riječ kao džentlmeni. Uistinu vam ne bih htio nalagati kako da odgajate svoga sina, gospodo... no prema svemu sudeći, mislim da doista ne može biti bolje nego što jest. Pa ipak... hm... htio sam vam samo reći što mi muškarci mislimo o takvim stvarima i...

ako je itko kriv za onu svađu s gospodinom Frankfortom, onda sam to ja, gospodo...

Jimmyjeva majka strese glavom. Oči su joj sjale blagim sjajem. Od dana kad je umro njegov otac, Jimmy nije nikada više svoju majku ugledao takvu.

— Vi muškarci! — stade prekoravati; no to nije bio prijekor, iako je ona, možda, i htjela da to zvuči tako. — Vi nerazumni muškarci...

Jimmyju se učini kako mu neki unutrašnji glas šapće da doista neće dugo živjeti u strica kad stignu u Oregon. I to bi moglo biti sasvim dobro...

DOSAD IZAŠLI ROMANI NOVE SERIJE »LASO«

5. R. Uhlman: NASLJEDE NASILJA
6. L. L'Amour: SHALAKO
7. C. Fisher: ZAMKA U PRERIJI
8. R. W. Krepps: DILIZANSA ZA ZAPAD
9. G. D. Shirreffs: DO PAKLA I NATRAG
10. M. Nichols: JAHACI SATANE
11. L. L'Amour: SKROVIŠTE OSVETNIKA
12. S. F. Scott: ŽARIŠTE MRŽNJE
13. P. Hangster: LIJEČNIK S KOLTOM
14. P. Hangster: PUCAJ ILI UMRI
15. P. Hangster: ZALUTALI METAK
16. U. H. Wilken: HITAC U ZORU
17. U. H. Wilken: SUSRET NA RIJECI
18. S. F. Scott: NOĆ STRAHA
19. U. H. Wilken: STOTINU DOLARA ZA BANTOCKA
20. J. F. Beck: ZVIJEZDU TREBA ZARADITI
21. L. Martin: ČOVJEK ZVAN TORNADO
22. M. Nichols: LOV NA WILMORA
23. E. M. Rhodes: PROŠAO JE OVUDA...
24. W. C. Macdonald: PETORICA ZA WALCKOTTA
25. W. O'Connor: JUBEJEVA ZAKLETVA
26. L. L'Amour: PAKAO PAPAGA
27. H. S. Sharon: KAD JE DOŠLA MEČAVA
28. J. Kirby: OPASAN POKLON
29. L. B. Patten: PUSTINJA KOJA UBIJA
30. H. S. Sharon: PROKLETI RANČ
31. V. D. Overholser: IZGUBLJENO POVJERENJE
32. W. O'Connor: ZAMKA ZA KRADLJIVCE STOKE
33. R. Beakson: POMAHNITALI RANČER
34. D. J. Stevens: NOĆ OBRAČUNA
35. L. L'Amour: UKROČENA ZEMLJA
36. W. R. Cox: DJEVOJKA S ISTOKA
37. H. S. Sharon: CRNI ORAO
38. Tom West: SAMO MOJ PIŠTOLJ
39. Scott F. Scott: ALABAMA
40. H. S. Sharon: PODVALA BILLA JACKSONA
41. Louis L'Amour: BEZDUŠNI VODIČ
42. W. O'Connor: OPASNI DOŠLJAK
43. W. O'Connor: OSAMLJENI ŠERIF
44. U. H. Wilken: PROKLETI ŽIVOT
45. S. H. Sharon: NAPAD NA KOČIJU
46. J. F. Beck: U IME ZAKONA
47. L. L'Amour: VISOKI STRANAC
48. L. L'Amour: OBRAČUN U PRERIJI
49. S. C. Lawrence: VRELI DAN U BUFFALU
50. P. Hangster: POVRATAK

U PRIPREMI:

51. J. F. Beck: OLOVO PRAVDE

KOD VAŠEG PRODAVAČA NOVINA

**BIBLIOTEKA KRIMINALISTIČKO
— LJUBAVNIH ROMANA**